PRAGUE MICROFESTIVAL

2021: AN ANTHOLOGY

Tato kniha má pouze informativní a propagační povahu.
Není určena k prodeji či komerčnímu užití.
© Prague Microfestival, 2021
Držiteli autorských práv u jednotlivých textů jsou jejich autoři a překladatelé.
Design a sazba © Narmin Ismiyeva
Fotografie © Louis Armand & Zane Perkone

This book is for promotional use only.
Strictly not for sale or commercial use.
© Prague Microfestival, 2021
Copyright of individual texts remains with contributors and translators.
Design and typesetting © Narmin Ismiyeva
Photography © Louis Armand & Zane Perkone

SURVEILLANCE MODE: OFF

PASCALLE

endowed through marriage with an aristocratic title (after Baroness Elsa von Freytag-Loringhoven, nee Plötz)

So she _____ her _____. Next she _____ it _____. Then she stole the _____ from the _____ of a _____ of _____ and made a _____. The year was _____. The setting, _____, its walls painted _____. The protagonist, an artist in her _____ties, known in _____ as the '_____'.

She came to see us. First she _____ the _____ at all angles, amazing against our _____ walls. Then she jerked off the _____ with one movement.

'It's better when I'm _____,' she said.

It was very _____. But we were just as glad that _____ didn't choose that moment to drop in.

'Shaving one's _____ is like have a new _____,' proclaimed the '_____'.

BURTON

obdařena aristokratickým titulem díky sňatku (inspirováno baronkou Elsou z Freytagu-Loringhovenu, rozenou Plötz)

Tak ona _____ její _____. Poté _____ to _____. Pak ukradla _____ z _____ od _____ z _____ a vyrobila _____. Psal se rok _____. Místo, _____, zdi namalovány _____. Protagonistka, umělkyně kolem _____ky, známá v _____ jako „_____“.

Přišla se na nás podívat. Nejprve _____ to _____ ze všech úhlů, úžasné proti našim _____ zdem. Poté strhla _____ jedním pohybem.

„Je to lepší, když jsem _____,“ řekla.

Bylo to velmi _____. Ale byli jsme stejně rádi, že _____ se právě v tu chvíli za námi nestavila.

„Oholit si _____ je jako mít nový _____,“ prohlásila „_____“.

This poem is called the name of the poem is said later

[read the poem backwards]

The name of the poem is 'I want you to hear my subtitles

(for the Man from Another Place)'

How do they speak in the Black Lodge

on Twin Peaks?

Backwards in the past and forwards in the take?

Backwards in the past and backwards in the take?

Forwards in the past and forwards in the take?

Forwards in the past and backwards in the take?

What comes first — the beginning of the word

or the blink?

The end of the arm or the electric tree?

The receding hairline or the gum?

Either way, they seem up for the challenge

And you can find it on YouTube.

Tato báseň se jmenuje jméno básně se dozvíte později

[čtěte tuto báseň pozpátku]

Jméno básně je „Chci slyšet své titulky
(pro Muže z jiného světa)“
Jak mluví v Černém vigvamu
v Městečku Twin Peaks?
Pozpátku v minulosti a popředu v záběru?
Pozpátku v minulosti a pozpátku v záběru?
Popředu v minulosti a popředu v záběru?
Popředu v minulosti a pozpátku v záběru?
Co je první – začátek slova
nebo zamrkání?
Konec ruky nebo elektrický strom?
Ustupující vlasy nebo žvýkačka?
Ať tak či onak, zdá se, že to zvládnou
A najdete to na YouTube.

What is your ceiling? *From the United States War Department's Restricted Japanese Phrase Book, 1944*

please come in (please come in)
please sit down (please sit down)
COME IN!
SIT DOWN!
HERE! THERE!
make yourself comfortable
(make yourself comfortable)
will you have a cigarette? (do you have a light?) are you —? (are you —?)
hungry? thirsty?
please come with me
COME WITH ME!
I want to ask you questions
please answer yes or no
ANSWER YES OR NO!
please show me
SHOW ME!
please write it
WRITE IT!
please write the number
WRITE THE NUMBER!
please tell the truth
TELL THE TRUTH!
you will not be hurt (you will not be hurt
you will be rewarded
is the water deep?are the mountains high? is the current swift?
is there a bridge?
where can I find a mechanic? what is your ceiling?
WAIT HERE!
STAND UP!
COME FORWARD!
RIGHT AWAY!
MOVE BACK!
TURN AROUND!

prosím pojďte dál (prosím pojďte dál)
prosím posaďte se (prosím posaďte se)
VSTUPTE!
POSAĎTE SE!
SEM! TAM!
udělejte si pohodlí (udělejte si pohodlí)
dáte si cigaretu?
(máte oheň?) máte -? (máte -?)
hlad? žízeň?
prosím pojďte se mnou
POJĎ SE MNOU!
chci vám položit pár otázek
prosím odpovězte ano nebo ne
ODPOVĚZ ANO NE!
prosím ukažte mi
UKAŽ!
prosím napište to
NAPIŠ TO!
prosím napište to číslo
NAPIŠ TO ČÍSLO!
prosím řekněte pravdu
ŘEKNI PRAVDU!
neublížíme vám (neublížíme vám)
dostanete odměnu
je ta voda hluboká?
jsou ty hory vysoké?
je ten proud prudký?
je tam most?
kde mohu najít mechanika? jaký máte strop?
POČKEJ TADY!
VSTAŇ!
POJĎ DOPŘEDU!
HNED!
ZPÁTKY!
OTOČ SE!

Jaký máte strop? *Sestává z výrazů sesbíraných z příručky Zakázané japonské výrazy válečného úřadu Spojených států, 1944*

GO AHEAD!
FOLLOW ME!
FOLLOW HIM!
GO SLOW!
HURRY!
DON'T SHOOT! HALT!
WHO IS THERE? ADVANCE!
IDENTIFY YOURSELF! (identify yourself)
DON'T MOVE!
SURRENDER!
THROW DOWN YOUR ARMS!
RAISE YOUR HANDS!
LINE UP!
LINE UP HERE!
LINE UP THERE!
DON'T TRY ANY TRICKS! OBEY OR I'LL FIRE!
is the water deep? are the mountains high?
is the current swift? is there a bridge?
where can I find a mechanic? what is your ceiling?

POKRAČUJ!
ZA MNOU!
ZA NÍM!
POMALU!
POSPĚŠ SI!
NESTŘÍLEJ! STÁT!
KDO JE TAM? VPŘED!
IDENTIFIKUJ SE! (identifikujte se)
NEHÝBEJ SE!
VZDEJ SE!
RUCE DOLŮ!
RUCE VZHŮRU!
ZAŘAĎ SE!
ZAŘAĎ SE SEM!
ZAŘAĎ SE TAM!
NIC NEZKOUŠEJ! POSLOUCHEJ, NEBO STŘELÍM!
je ta voda hluboká? jsou ty hory vysoké?
je ten proud prudký? je tam most?
kde mohu najít mechanika? jaký máte strop?

překlad Jaromír Moravec a David Vichnar

MEGAN

ITS ORGANS ARE SHOWING (there! something has ripped open its belly [this is archetypal, probably all of the recurring images have become archetypal] as it is freezing & thawing, freezing & thawing, freezing & thawing)

Am I a monster? i coo back, my droplets escaping the N-95 over my mouth in ever-ramifying patterns. I regret everything I've ever said, except some things. I don't want to write anymore.

there is a string of silk coming out of my butt & i am making it a home (all in an attempt to keep warm)

GETTE

JEHO ORGÁNY JSOU VIDĚT (tady! mu cosi roztrhalo břicho [jde o cosi archetypálního, archetypy se staly patrně všechny opakující se snímky], jak mrzne & taje, jak mrzne & taje, jak mrzne & taje)

Jsem snad nestvůra? zavrkám nazpátek, krůpěje mi skrze N-95 kanou přes ústa v neustále se větvících vzorech. Lituju všeho, co jsem kdy řekla, až na něco. Taky už nechci psát.

ze zadku mi vychází hedvábné vlákno & já mu vytvářím domov (vše ve snaze udržet se v teple)

i grow fur

i grow so much fur it warms my ghosts

i grow so much fur my ghosts become sweaty & beg me
to turn on the air conditioner

i grow so much fur i shed & the air conditioner sucks up the hairs & now my ghosts have lice & suffer other diseases from the particulate matter blowing around my parasites & inadvertent droplets

i grow so much fur it diffracts into entropic equilibrium, describes patterns of relationship—"map[ping] where the effects of differences appear" & endures these effects by "producing altered & indefinite arrangements of knowledge, perception & experience." [1]

(But we won't know if it's fur or wool if we don't touch it first to learn its texture).

Relationships are informed by the shape things take.

Something that bends, warps, punctuates & is punctured
by interruptive membranes,

that might overlap & meld together, peel apart & shift into autonomous, hexagonal entities whose edges may be indistinguishable

If not for the presence or understanding of just one bubble, drifting off from a sink full of suds.

Just one cocoon, stuck for years in the corner of a backside of a windowpane (broken through).

A philosopher's world is where every species is encased in a bubble or is spun by the silk from one's anus.

When the bubbles mush, they become suds. When they spin they propagate their territorial edges with prismatic effect, a soapy surface carried along the whims of an atmosphere much bigger than itself, blown about by meteorological forces, zapped by the sun, popped in a moment of elemental fragility.

1 Hayward 2012.

roste mi srst

roste mi tolik srsti, že mi zahřívá duchy

roste mi tolik srsti, že se mí duchové potí & prosí mě,
ať zapnu klimatizaci

roste mi tolik srsti, že línám & chlupy se vsají do klimatizace & nyní mají mí duchové vši & trpí dalšími chorobami z částečkové hmoty, jež vane okolo mých cizopasníků & bezděčných kapiček

roste mi tolik srsti, že se rozkládá na entropickou rovnováhu, popisuje vzorce vztahu—„mapuje, kde se objevují účinky rozdílů“ & tyto účinky přežívá tak, že „vytváří pozměněná & neurčitá uspořádání vědění, vnímání & zkušeností.“ [1]

(My se však nedozvíme, zda jde o srst či vlnu, pokud se jí nejdřív
nedotkneme a nepoznáme její texturu).

Vztahy se tvoří na základě tvarů věcí.

Cosi se ohýbá, zakrucuje, kouskuje & je kouskováno
přerušovacími membránami,

jež se mohou překrývat & spokojovat, odlupovat & proměňovat v samostatné šestiúhelníkové útvary,

jejichž hrany by ani nebylo možno rozlišit

nebýt přítomnosti či pochopení pouhé jediné bubliny, vypuštěné z umyvadla plného mydlin.

Jen jeden zámotek, roky uvízlý v rohu zadní strany okenní tabule (prolomené). Ve světě filosofa je každý druh vsazený do bubliny či upředený hedvábím z vlastní řiti.

Kde se bubliny mělní, stávají se mydlinami. Když se spřádají, rozmnožují své teritoriální hrany pomocí prismatického jevu, mydlinový povrch nesený rozmary atmosféry mnohem větší než on sám, vanutý meteorologickými silami, splasknutý na slunci, puknuvší ve chvíli živelné křehkosti.

1 Hayward 2012.

Relationships are misinformed by the assumption
of a longue durée.

She informs me that the first time we met, I said my father (who is alive) died when I was 13. I do not remember this, nor can think why I'd say that,

"...the way you sometimes amplify things all out of proportion, then sometimes they're smaller than proportion, expanding, contracting, etc. etc.. To me, that's your way of telling the truth-- things are never in the ho-hum 'normal' or 'correct' proportion most would insist on, and to me, your way, your traffic in grotesqueries feels more true to the world." [2]

An incommensurate world accepts

a heartbeat & echolocation as articulate.

Coherence is "a life so touched by world events."

(Your face in a peppermill).

2 Said friend.

Vztahy jsou pomýlené předpokladem longue durée.

Sděluje mi, že když jsme se potkaly poprvé, řekla jsem jí, že můj otec (který žije) zemřel, když mi bylo třináct. Na to si nevzpomínám, ani nedokážu vysvětlit, proč bych něco takového říkala,

„...tím, jak občas přeháníš mimo jakékoli měřítko, jak je občas zase vůči měřítku zmenšíš, jak je rozšíříš a zúžíš atd. atd. tím podle mě říkáš pravdu—nic přece nikdy není v takovém tom „normálním“ či „správném“ poměru, na kterém trvá většina, a mně to, jak se k věcem máš a jak se pohybuješ v grotesknu, připadá vůči světu pravdivější.” [2]

Nesouměřitelný svět přijímá tepot srdce

& echolokaci coby výmluvné.

Koherence je „život tak dotčený událostmi světa“.

(Tvůj obličej v mlýnku na pepř).

překlad David Vichnar

2 Pravil přítel.

GAIA GINEVRA

sentiero cinque torri

my breath was swollen
broken
while we went up the path
of odorous pines
between woods and shadow
that followed
your warrior-like gait
- fugitive

every pause
imprinted itself
into the sweet silt
as in memory
(violets and every sob,
crystalized)

GEORGI

stezka pěti věží

dech mi naběhl
zlomil se
jak jsme kráčeli stezkou
vonných borovic
mezi lesy a stínem
jež následoval
tvůj krok bojovníka
- uprchlíka

každá pauza
se vtiskávala
do sladké naplaveniny
jako do paměti
(krystalizovaly
fialky a každý vzlyk)

between the sweat — the salt
and the sun
between wonder
and desperation

the back
in the mud
and the mouth
warm and wet
open wide to the sun
prickly with summer

I prayed that the crust of the mountain
would surrender to my weight
and hold me
from here until forever

but you had the stillness of glass
stillness in your head
that comes up
after a heavy cry

*

having to count corpses
few are left
— no more remains or ashes
— no more parts to be assembled

the matter I use to react
has overcome the posture of the flesh
— the phenomenon of decomposition
is air substance, posthumous improvisation.
It's phantasmatic I've got to care about now

I codify signature,
fatuous figures
of the urban context, which is historic,
ghostly and clear

mezi potem — solí
a sluncem
mezi okouzlením
a zoufalstvím

záda
v bahně
a ústa
teplá a mokrá
otevřená slunci
pichlavá létem

modlila jsem se ať horská kůra
pod mou tíhou povolí
a pohltí mě
jednou provždy

ale tys měl klid skla
v hlavě ticho
které se rozhostí
po velkém pláči

*

mrtvoly ke spočítání
zbývá jen málo
— žádné ostatky či popel
— žádné další části ke složení

látka kterou používám k reakci
překonala postoj mého těla
— jev rozkladu
je vzdušnou substancí, posmrtnou improvizací.
Nyní se musím zabývat přízračným

stvrzuji podpisy,
plané cifry
městského kontextu, který je historický,
přeludný a jasný

from this distance
the access key for the apparition
is dream and twirling:
the first is the privilege of the beholder
the second is the risk of the breakthrough, instead,
of the tearing coming
when a still quivering body
reaches out for subtlety

domestic observatory

from the half-closed shutters
stretch marks of shadow in the room
edges of light and light blue lines
on the even too pale flesh
of my breast

I feel his chest swelling
then slowly deflating
in the warm exhalation of the lethargic beast
his sex that because of his tightness
looks a lot like his hand
I wrapped around like a snake I turn
I look for the concentric point
of that atmospheric disorder that I call
'the floating dust of Venus'

— do you ever think about how many times
with my tongue I get the sleep out of your eyes

cigarettes rest in peace on the ground
all crumpled on the parquet
that's the graveyard of the previous night
it's the pillar of a laziness that's dormant
but essential

we don't know how long we've been here
like the twin oak trees in park of Villa Reale

but don't you have this same feeling
that is still the salt that's feeding you?

translation Samantha Lloyd -Knauf

z této vzdálenosti
je přístupovým klíčem ke zjevení
sen a kvedlačka:
první je výsadou pozorovatele
druhé je rizikem průlomu
místo toho aby trhlina přišla
když se stále ještě roztřesené tělo
natahuje po jemnosti

domácí observatoř

z polozavřených okenic
se místností táhnou stíny
hrany světla a světlemodré čáry
na příliš bledém mase
mého prsa

cítím jak mu stoupá hruď
a pak pomalu klesá
v teplých výdeších letargické šelmy
jeho pohlaví pro svou napjatost
vypadá úplně jako jeho ruka
obvinu ho jako had točím se
hledám soustředný bod
toho podnebného zmatku, který zvu
„prachem Venušiným“

— pomyslels už kolikrát už jsem ti jazykem
vynášela spánek z očí

v klidu spočívají
zmačkané cigarety na parketách
coby hřbitov předešlé noci
pilíř lenosti možná spící
však podstatný

netušíme jak dlouho už tu jsme
jako dvojice dubů v parku Villa Reale

a přesto nemáš pocit
že tě nadále živí jen sůl?

překlad David Vichnar

ur first
oto with
e Polaroid
neStep 2.
ere's how
take your
st photos
th the
laroid
neStep
You can
low along
th the
deo below
check out
e detailed
structions
low.
Turn the
mera on/
turn
e camera
, slide
e power
itch into
e ON
sition
own).
e flash
arging
D on the
ck panel
ll start
nking to
arge the
sh, and
e remain-
g film
unter on
e top of
e camera
ll light up
indicate
at the
mera is
itched
. To turn
e camera
f again,
turn
e power
itch to
e OFF
sition.

JAKE

MEDITATIONS WITH PASSING WATER (excerpt)

Prologue – At Kurilpa (South Bank)

tensing its liquid body
the river carries
the syntax of the city
on its back
flexing against sky
ripples of sun and cloud
knead through greens
and browns

the surface shifts
let t e r s pulled
by the wind
pushed back
by a CityHopper

a group of Chinese tourists
throw their hands in the air
grasping for eternity
in a camera
posing like mangroves
that stretch between cars
across the river glistening metal bees
pollinating the CBD
in the steady-hum of a refrigerator

GOETZ

MEDITACE S PLYNOUCÍ VODOU (úryvek)
Prolog – Na Kurilpě (Jižní břeh)

napínajíc své tekuté tělo
řeka nese
na zádech
syntaktická města

ohnuté proti obloze
vlnky slunce a oblaků
se mísí se zelení
a hnědí
povrch se přesouvá
pís m e n a táhne
vítr
a posouvá zpět
trajekt CityHopper

skupina čínských turistů
rozhazuje ruce do vzduchu
sahají po věčnosti
ve foťáku
pózují jako mangovníky
které se natahují mezi auty
přes řeku třpytící se kovové včely
opylovávají CBD
za stálého hukotu lednice

m
de the
m door
ch to
en the
m door.
ish the
m cassette
the way
with
e film's
rkslide
cing up.

ote: Please
eck indi-
dual film
ckaging
r develop-
ent time,
ndling
d storage
tails.
ose film
or
hen you
ose the
m door,
e dark-
de will
ect from
e camera
tomati-
lly, under-
ath the
m shield.
e plastic
m shield
designed
protect
ages from
ht as they
velop —
should
t be
moved.
ke the
rkslide
t from
der the
m shield
d let the
m shield
ll back up.
the dark-

the Riverside Expressway
encircling the city
as a Dutch-fort-of-Galle memory
drinking a Lion beer
considering the sun
over the Indian Ocean water
as the proliferation of us
in this post-world of isms
or the post-post-conflagration
of definitions through which
we seek meaning
the group's eyes lean into
the camera's screen perceiving themselves
pixelated in place
the atomised realisation
of what it is to be here
and now
or just a picture of a holiday
added to a digital frame
that fades with the passing of time
in a Shanghai winter

sea-gulls wafting with the smell of chlorine
from the South Bank beach
a group of Kiwis swimming in T-shirts
smoking cigarettes
in a MARVEL shirt a girl walks
beside a sweating man running
from depression rejection
internal speculations
as illusions as self-evident
in the Hulk or Iron Man

pobřežní rychlodráha
obklopující město
jako vzpomínka na holandskou pevnost Galle
popíjet pivo Lion
vzhledem k slunci
nad Indickým oceánem voda
jako naše rozmnožení
v tomto post-světě ismů
nebo post-post-konflagrace
definicí jejichž pomocí
hledáme význam
oči skupiny se naklánějí do
obrazovky foťáku vnímají sebe
pixelované na místě atomizované
povědomí o tom
co to znamená být tady
a teď
nebo být jen fotkou prázdnin
přidanou do digitálního rámu
která bledne s plynoucím časem
v šanghajské zimě
racci jsou unášeni chlórem
co se táhne
z pláže na jižním břehu

skupina Zélanďanů plave v tričkách
a kouří cigarety
v triku MARVEL jde dívka
vedle potícího se muže co utíká
před depresí odmítnutím
vnitřními spekulacemi
coby zjevnými iluzemi
v Hulkovi nebo Iron Manovi

move
e film
ck and
-insert
making
re it is
shed all
e way to
e back of
e camera.
t the
ash &
ghten/
arken
ash: The
mera
sh will
gger by
fault
hen you
oot with
e One-
ep 2. To
oot with
t the
sh, press
d hold
e flash
erride
tton on
e back
nel as
u press
e shutter
tton.

arning:
ooting
thout
sh will
duce
mera
rfor-
ance and
cture
ality
most
hting
uations
cept
ightly-lit,
nny envi-
nments.
e recom-
end

and is this what Feuerbach meant
by 'illusion only is sacred, truth
profane'?
the esplanade propels him
but what propels the esplanade?
the wind defining the rolling D'Aguilars
of a body
through a blue dress
the wind that is a hand
that brushes the hair
of jacarandas
a man in lycra considering me
from a bicycle as another rider dodges a group
of school kids
head-shaking with their inability
to be self-aware
but who really carries themselves
as if they were indeed
carrying the world
its sound form colour movement
beneath
Suncorp
SANTOS Telstra
mercure
where myna birds in trees
perceive their needs
in relation to two Germans
and their idea
of a 'ganz furchtbar' city

a měl snad Feuerbach na mysli tohle
když tvrdil že „jen iluze je svatá, pravda rouhavá“?
pohání ho esplanáda
ale co pohání esplanádu?
vítr vymezující zvlněné D’Aguilary
jako tělo
skrz modré šaty
vítr jenž je rukou
která češe vlasy
žakarand
muž v lycře si mě prohlíží z
kola zatímco se jiný jezdec vyhýbá skupině
školáků
kteří kroutí hlavou nad svou neschopností
nabýt sebevědomí
ale kdo se skutečně nese
jako by skutečně
nesl celý svět
jeho zvuk tvar barvu pohyb
pod
Suncorp
SANTOS Telstru
merkurem
kde loskutáci na stromech
vnímají vlastní potřeby
vzhledem ke dvěma Němcům
a jejich představě
„ganz furchtbar“ města

watching a myna being dragged
across pebbles by a crow
that navigates the red innards
and the gyrating microcosm
of mountain ranges
in water's undulation
suggests the Himalayas
seen from a flight Seoul – Frankfurt
when snow-capped peaks
resembled the atmospheric
bird shits of A380s
or how water turns to memory
through the sensory suggests
a stretching
the way the lithosphere rifts
tectonic plates collide
and volcanoes surge
Mt. Nebo Glorious Coot-tha
throwing-up a convulsion
of particles and gas
that form ignimbrite a pyroclastic flow
scattered like 8 bundy rums and a four'n twenty
between the feet of a man
sitting in a Valley gutter
the wash of Friday night
a chorus of Lorikeets
in his mind
as if the dividing of Gondwana
diversification of eco-systems
characterised by great extinctions fluctuating climates
ice ages rising sea levels arc accretion
in search of meaning of form
of finding the form of meaning
was all for this ...

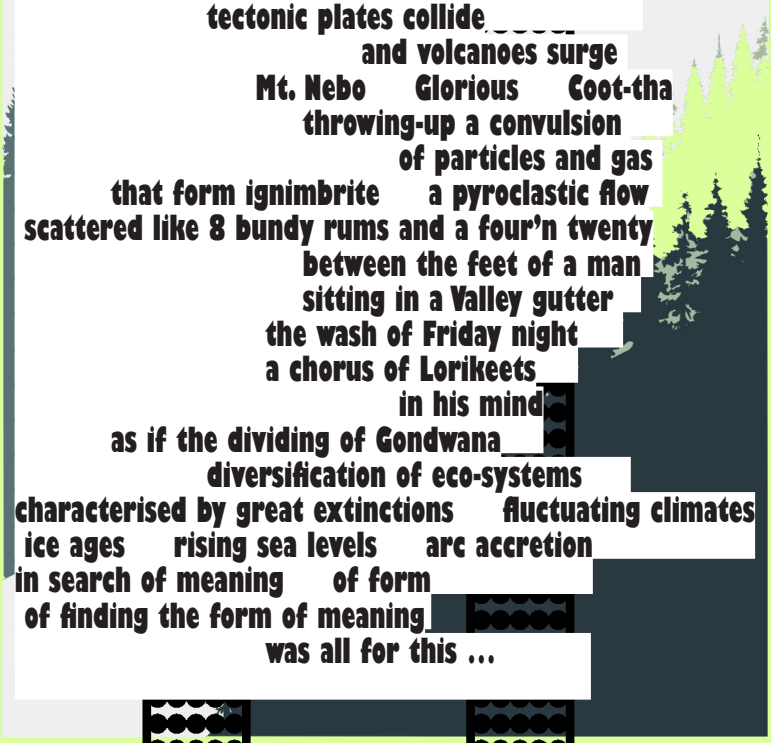

hledíš, jak loskutáka přes oblázky táhne vrána
navigujíc červené vnitřnosti
a kroužící mikrokosmos
horských pásem_____
ve vlnění vody
dává vzpomenout na Himaláje
viděné z letu Soul – Frankfurt
kdy sněhem pokryté vrcholky
připomínali atmosférická
ptačí hovínka A380ek
nebo to jak se voda mění ve vzpomínku
skrz smysly naznačuje
natáhnutí
to jak se litosféra trhá
tektonické desky narážejí
a sopky se dmou
Mount Nebo Glorious Coot-tha
zvracejí erupce
částic a plynu
které tvoří ignimbrit pyroklastický proud
rozházený jak 8 rumů zn. bundy a čtyřiadvacítek
mezi nohama chlapa _____
sedícího ve strouze Údolí
naplaveniny pátečního večera
sbor loriů_____
v jeho mysli
jako kdyby rozdělení Gondwany___
diverzifikace ekosystémů
vyznačující se velkými vyhynutími proměnlivými
podnebími_____
dobami ledovými stoupáním hladin moří akrecemi
během pátrání po významu formě nalezení formy
významu _____
neměla přinést nic víc než toto...

překlad Jaromír Moravec a David Vichnar

MARIE

come closer

at the swimming-pool you encounter bodies marked by birth,
bearded vaginas, a viral rash on the thighs (one's own),
golden chains, shame. the swimming-pool knows inclusion, not epiphany:
you can sharpen your claws all day, but you won't wash away
the fatigue and city dust (there're showers for that)
chlorinated water has lost all its might.

in the summer the city's different than in the rest of the seasons
as if undergoing the hardest test.
I say to it: I'll tie you round my neck like a noose,
lay you on the tongue like a pea, for a whole decade
you've been so foreign, until I entered into your river
down steps made of grass and chalk minerals.

a slow current carried me from hradčany to libeň,
exposing me to carnivorous angels, on the other bank
at the market-hall a biennale was coming to a close,
to which they'd invited me as a foreigner –
the posters said, come closer!
but I couldn't come any closer, I was just in the city centre,
in the neighbourhood of nutrias and conches, of river vermin,
in the city district of underwater plants.

ILJAŠENKO

pojď blíž

na plovárně potkáš těla poznamenaná porodem,
vousaté vagíny, virovou vyrážku na stehnech (těch vlastních),
zlaté řetězy, stud. koupaliště umí inkluzi, ne epifanii:
můžeš si na něj celý den brousit drápky, ale nikoli smýt
únavu a prach z města (od toho jsou sprchy)
chlorovaná voda ztratila veškerou moc.

město v létě je jiné než ve zbytku ročních období
jako by procházelo nejtěžší zkouškou.
říkám mu: uvážu si tě na krk jako smyčku,
položím si tě na jazyk jako hrášek, celé desetiletí
jsi bylo jak cizí, dokud jsem nevstoupila do tvé řeky
po schůdcích z trávy a křídových hornin.

pomalý proud mě nesl od hradčan k libni,
cestou mě obletovali masožraví andělé,
na druhém břehu v tržnici končilo bienále,
kam mě pozvali jako cizinku – na plakátech stálo: pojď blíž!
ale já jsem nemohla přijít blíž,
byla jsem právě ve středu města,
ve čtvrti nutrií a škeblí, říční havěti,
v městském v obvodu podvodních rostlin.

everest

život bažanta uprostřed velkého města:
o kolik je tajemnější než život lidí?
čím se trápí bažant?
rozpoznává jeho nervový systém samotu
nebo se jeho nervy podobají pletivům plevele?
uprostřed staveniště vypadá tak sám

touží taky po všednosti?
po drobných nepatrných věcech
které lze opakovat ale nikoli opakovaně popsat:
péče o peří popelení v prašných prohlubních
město ho z ní neustále vytrhává

vidím ho z velké výšky
ulici za ním už poslala perspektiva do další čtvrti
lomí ji veletržní palác neskladný jak kaaba
šedá inverzní plocha před ním je pustá
jako naše příští dny

on taky nemá barvu a přece ho poznám
možná podle chůze nebo podle držení těla:
nožky jak tyčky měří stavební parcelu
aniž by věděly že je stavební parcelou
lešení na stavbu výškových budov už leží opodál

on neví co přijde ale já ano
protože ho pozoruju z veliké výšky
příští týdny bude žít ve stínu
příští týdny bude žít s dělníky
pod křídly kompletního systému lešení everest

everest

the life of a pheasant in the middle of a city:
how much more mysterious than people's lives?
what bothers the pheasant?
does his nervous system recognise solitude
or do his nerves resemble weed tissue?
he looks forsaken in the middle of the construction site

does he too desire the everyday?
the little subtle things
that can be repeated but not described repeatedly:
taking care of feathers taking baths in dusty pits
constantly distracted by the city

I see him from high above
the perspective has sent a street behind him into another district
broken by the trade fair palace as unwieldy as a kaaba
the grey inverse plane in front of him as deserted
as our next days

he too is colourless and yet I recognise him
perhaps due to his walk or posture:
legs like sticks measuring the building estate
without knowing it is a building estate
the scaffolding for a high-rise construction lying around

he knows not what will come but I do
as I watch him from high above
in the weeks to come he'll live in a shadow
in the weeks to come he'll live with the workers
under the wings of the everest scaffolding system

lovecká sezóna
pro Garyho Snydera

jednou za rok loví bažanti lidské bytosti dělají věci
které člověka neodolatelně přitahují: každý si pak nějakého vybere
bažant člověka zastřelí ten je pak nucen ho oškubat
donést domů a sníst
tak se bažant dostane dovnitř člověka žije v něm
čeká v něm a skrývá se ale člověk o tom neví
až se hodně bažantů dostane do hodně lidí
náhle zaútočí
lidé kteří v sobě bažanta nemají budou také překvapeni
a všechno se nepatrně změní:
tomu se říká vnitřní převrat.

delta

říká, že by chtěl stát v ledové řece, chodit v ledové řece,
nořit do ní kotníky,
že se už nechce jmenovat filodendron xanadu.
opakuje mi to znovu a znovu trpělivě jako bych byla idiot,
zatímco ho rosím odstátou vodou a on se celý
chvěje zimou –
už se nechci jmenovat filodendron xanadu.
vlažná voda vsakuje do rašeliny, pár kapek září
v mechovém substrátu,
a já ho miluju, umanutou rostlinu, které je jedno,
že žije na polici s knihami,
které je jedno, že je zimomřivá, která ví co chce
a to chce marně –
podle všeho to chce marně –
musíme jen objevit řeku, říkám mu,
jednoho dne objevíme řeku,
v její deltě bude ležet náš byt.

hunting season
for Gary Snyder

once a year pheasants hunt human beings doing things
irresistibly attractive for humans: everyone picks one
the pheasant shoots a human who then is forced to pluck him
carry home and eat it
that's how a pheasant gets inside a human lives on in him
waits in him hiding but the human has no idea
when a lot of pheasants get inside a lot of humans
suddenly they'll attack
humans without a pheasant inside them will also be surprised
and everything will change ever so slightly:
what's called an intrinsic revolution.

delta

he says he'd like to stand in ice river, walk towards ice river,
dipping his ankles in it,
he doesn't want to be called philodendron xanadu anymore.
he repeats it patiently to me like to an idiot,
as I sprinkle him with still water and he shivers
all over with cold –
I don't want to be called philodendron xanadu anymore.
the tepid water seeping into the peat, a few drops shining
in the mossy substrate,
I love him, the stubborn plant who doesn't care
he lives on a shelf with books,
who doesn't care he's sensitive to cold, who knows what he wants
and wants it in vain –
all things considered, in vain –
we need to go and discover the river, I tell him,
one day we'll discover a river,
with our apartment lying in its delta.

translation David Vichnar

REBECA

Vote Yes

a found poem from Australia's 2017 postal vote on marriage equality

we have arrived at the
shouting dogs
stage of the debate
this is precisely the sort
of crazed response
you'd expect
from a dog called Mack

sport is sport!
let the people
go to the football
and do who they want
to do
let the people eat their
pineapple on pizza
it's un-Australian not to

I mean for heaven's sake
home-grown heroes are
delicate
little flowers
the stupid clown in
Canberra
has a life-
long ambition to head-
butt a blizzard
of red herrings

meanwhile,
Pauline Hanson claims
I'm not a sexual person
and now I've got trolls,
it's quite strange

I'm really interested
in what the mums of
Australia have
to say about the sordid
sex lives
of bugs and slugs

women soften the
message
but two mothers
cannot fill
the vacuum
and I'm tired of them
pushing their bagless
Dysons in our faces
make no mistake,
it's in the bag
it's okay to say no
to pineapple on pizza
but the average punter
won't care
they've been captured by
the juicy fringe
of the so-called
'tropical' agenda

JESSEN

Hlasujte pro

nalezená báseň z australského hlasování o rovnosti manželství v roce 2017

dospěli jsme
do fáze debaty
zvané uštěkaní psi
tohle je přesně ten druh
pomatené odpovědi
kterou byste čekali
od psa jménem Mack

sport je sport!
pusťte lidi na fotbal
ať si dělají, co chtějí
nechte lidi jíst
ananas na pizze
je to neaustralské jim v
tom bránit

chci říct proboha
odchovaní hrdinové jsou
choulostivé
květinky

ten hloupý šašek
v Canberře
má celo- životní
ambici dát hlavičku
vánici červených sleďů

mezitím tvrdí
Pauline Hanson:
Já nejsem pohlavně
založená a teď mám
trolly, je to celkem
zvláštní

vážně mě zajímá co mají
mámy Austrálie na srdci
ohledně nízkých
sexuálních životů
brouků a slimáků

ženy tu zprávu mírní
ale to vzduchoprázdno
dvě matky
nevyplní a mě unavuje,
jak nám strkají pod nos
ty svý Dysony bez kapes
nenechte se mýlit,
je to v kapse

je v pořádku odmítnout
ananas na pizze
ale průměrného sázkaře
to nedojme
nechali se lapit
šťavnatým okrajem
takzvané
„tropické“ agendy

meanwhile a clutch of
conservatives
is pumping sewage
into a debutant
ball on the most sacred
day of the year
mate, it's tantamount
to a frenzied zealot
wearing Speedos

the love of pineapple
is not equal
it's a sham
a pineapple is not
a piña colada
just because
it wants to be

so if something like
pineapple on pizza
disturbs you or makes
you fear
this whole thing is about
something other
than a good-humoured
debate
led with un-Australian
calm and restraint
enlist now
to conduct a million
robo-calls
and urge somebody to
please
think of the children!

it's all nonsense of course
there are queer kids
killing themselves
in the suburbs
while a bunch of str8
white men sink tinnies
on a Sunday night

but it's a long time,
thank god,
since gay people
have been
discriminated against

mezitím spojka
konzervativců
pumpuje odpadem
debutantský
ples na nejsvětější den
v roce
kámo, to už je jak
šílený fanatik
ve Speedech

láska ananasu
není rovna
je to podvod
ananas, to není
piña colada
jenom proto,
že si to tak přeje

takže jestli vás něco
jako ananas na pizze
rozrušuje nebo vás děsí,
že tahle celá věc je
o něčem jiném
než o dobrosrdečné
debatě
která se vede s
neaustralským klidem
a zdrženlivostí
přidejte se teď
a proveďte milion
robo-volání

a naléhejte na někoho
aby prosím
pomyslel na děti!

všechno je to nesmysl
samozřejmě
queer děcka se zabíjejí
na předměstí
zatímco parta heter0
bělochů v neděli zvečera
chlemtá plechovky

ale díky bohu
je to už dávno,
co se gayové
diskriminovali

SIGNAL LOST

(after) HER: dating app adventures

how do you say
how you doin'?
without evoking
Joey from Friends?
♥
I'm only here because I want to
find a girl to ask
wanna Netflix and chill?
♥
I filter out
the over-40
silver-haired
broken embrace
that was
you
♥
swiping through so many:
nose rings
(the new lesbian
signifier?)
pics of you and your Burmese
kitten
(how original)
tit pics
long-haired lesbians
(maybe The L Word was realistic
after all)
♥
Lucy liked you!
hit the ♥ to start
a conversation

how do you say
to the 20-year-old
I prefer older women
♥
I'm looking
for a straight-up lesbian
to raise my puppies with
r u down 2 clown m8?
♥
I'm not surprised to find
none of these girls is you
♥
you're like a movie usher dude
but more stylish ;)

how do you take a compliment
when the last compliment was
you are good and tender and kind
and I don't want you
♥
how do you say
I mate for life
in text speak?
♥
is it wrong to click ♥
because I think your Burmese is
cute?
♥
a sparky sparks up a conversation
didn't you say you wanted
to date someone good with their
hands?
I was good with my hands once
♥
I'm one of those people
who's like
an arts degree –
what's the point?
laugh out loud
and back away quietly
you have someone else to be
♥
how do you say
I had two hearts once
how do you say
I only came here to forget her
what happens when the girl says
I'm looking for that special
someone
and some unburied feeling
ruptures you
I am not looking for that special
someone
I am not looking for that
I am not looking

(ONA): dobrodružství ze seznamovací appky

jak řeknete
jak to de?
aniž byste připomínali
Joeyho z Přátel?
♥
Jsem tu jenom proto, že chci najít
holku, který se zeptám:
nedáme Netflix a chill?
♥
Vyfiltruju
to přes 40
stříbrovlasé
zlomené objetí
kterýms byla
ty
♥
projíždím tolika:
kroužky v nose
(novým ukazatelem
lesbiček?)
fotkami tebe a tvého barmského
kotěte
(jak originální)
fotkami koz
a dlouhovlasých lesbiček
(možná byla Láska je Láska
nakonec realistická)
♥
Lucy se líbíte!
stiskněte ♥ k zahájení
konverzace

jak řeknete
dvacítce
já jsem na starší ženy
♥
Hledám
lesbičku na rovinu
vychováme spolu mý štěňata
nezašpásujem si, kámo?
♥
Nepřekvapuje mě že žádná z
těchhle holek nejseš ty
♥
jsi jako uvaděč v kině, kámo
ale stylovější ;)

Jak přijmete lichotku
když tou poslední bylo
jsi dobrá a něžná a milá
a nechci tě
♥
jak řeknete
páruju se na doživotí
v textovkách?
♥
je snad chybou klikat na ♥
když mi tvoje Barma přijde
roztomilá?
♥
jiskra zažehne konverzaci
neříkala jsi že chceš
chodit s někým kdo to umí s
rukama?
já to kdysi s rukama uměla
♥
jsem jeden z těch lidí
co říkaj
titul z humanitních věd –
k čemu to je?
zasměj se nahlas
a ustupuj potichu
musíš přece být někým jiným
♥
jak řeknete
mívala jsem dvě srdce
jak řeknete přišla jsem sem jen
proto abych zapomněla na ni
co se stane když holka
řekne
hledám někoho
výjimečného
a nějaký nepohřbený pocit
vás protrhne
nehledám někoho výjimečného
nehledám někoho
nehledám

triage

the kind woman on the end of the line will say this:
I have to ask. in the present
you wait. yes, I was fourteen, only the one
time. yes, family. no, no one.
the kind woman on the end of the line will notice the
catch in your breath.
  that's okay, she'll say, I don't need details, but
you will talk about these things
one day. she will ask about your plan. yes, I think about
it often
that unwavering expanse of ocean slipping
quietly into the blue night.
it's an exit strategy, you know, if it gets too much.
tread carefully here. you have to tell these details to
the right strangers. do not raise alarm with your blasé
attitude
towards your own death. be cool. smile while you talk.
no. not this week. I guess
it's been a good week then. and how to measure
chronic emptiness.
that's what this is, right? the kind woman on the end
of the line will say, you don't sound empty. well
that's something then. isn't it. and what is sound
anyway.
but another diagnosis to unstick? the
kind woman on the end of the line will ask you what
day it is. every day. it is everyday. she will say save this
number. call any time. but sooner. rather than later.
  you know something about later.
when there are no numbers left to dial. someone will
be here for you. those words echo into the past and
future and ring untrue. there is no here. not
for you.

#fe3c72

#fd297b

třídění

milá žena na konci řady řekne:
musím se zeptat. v přítomnosti
čekáš. ano, bylo mi čtrnáct, jen jednou.
ano, rodina. ne, nikdo.
milá žena na konci řady si všimne zádrhelu
v tvém dechu.
  to je v pořádku, řekne, nepotřebuji
podrobnosti, ale budete o těchto věcech mluvit
jednoho dne se zeptá, co máš za plán. ano, myslím na to často
ta neochvějná rozloha oceánu jak potichu klouže do modré noci.
je to úniková strategie, víte, když je toho příliš.
našlapujte tady opatrně. tyto podrobnosti musíte
říkat těm správným cizincům. ne abyste lhostejným
postojem k vlastní smrti vzbudili poplach. buďte v
klidu. usmívejte se, když mluvíte. ne. tenhle týden ne. tak to
byl teda asi dobrý týden. a jak změřit chronickou prázdnotu
právě o to jde, že? milá žena na konci řady řekne, vy
prázdně nezníte. no to je tedy něco. nebo ne. a co je vůbec zvuk.
ale další diagnóza, aby zkrachovala? milá
žena na konci řady se tě zeptá, co je za den. každý
den. je to každodenní. řekne uložte si toto číslo. volejte
kdykoliv. ale dříve. spíš než později.
  o později víte svoje.
když už nejsou čísla k vytočení. někdo tu pro vás
bude. ta slova se rozléhají minulostí a budoucností a znějí
nepravdivě. není žádné tady. ne pro tebe.

překlad Jaromír Moravec a David Vichnar

#ff5864

#ff655b

KATIA SOPHIA

SUMMER BEHIND GLASS

I.

when the flesh hangs on the body clumsily,
when the flesh doesn't belong to the skeleton anymore
when being a grown vulture means
finding one's victims in an aquarium too
give me costume dolls I'll braid your hair in the evenings

you're a fetus I set you into the coordinate
system of your stars your birth stars
fit the cells in, dissolve the cell walls
destroy the dna and the holy landscape
of edu-tourists but where are you haunting

chrysanthemes are cog wheels
made of muscles the fragrance of the 1964 olympics
the birds should hurry up, those unused joints
of the Great Distant Spirit
I look at your hair so your face will stay light,
you will become lighter

I'M WAITING FOR NOTHING
EXCEPT FOR MOSAICS
IN THE SUMMER BEHIND GLASS

DITZLER

LÉTO ZA SKLEM

I.

když maso neforemně visí na těle
když maso nepatří ke kostře
když být dospělým supem znamená
najít své oběti i v akváriu
dejte mi kostýmové panenky a já vám večer zapletu vlasy

jsi plod a já tě zasazuju do soustavy
souřadnic tvých hvězd, hvězd tvého narození
a přizpůsobuju se buňkám, rozpouštím buněčné stěny
ničím dna a posvátnou krajinu vzdělávacích cestovatelů,
kde jen strašíte.

chryzantémy jsou převody svalů,
byla to vůně olympiády 1964.
ptáci musí plašit, nevyužité klouby
velkého vzdáleného ducha
dívám se ti na vlasy, aby ti tvář zůstala jasnější,
abys byla jasnější

NA NIC NEČEKÁM
KROMĚ MOZAIKY
V LÉTĚ ZA SKLEM

II.

and you should feed the animals
you were given to take care of,
you should work and keep supplies
fill jars with nuts fill jars with dried fruit and keep a household
beaming glass, beaming gas, a billion prisms in light
I'd like to see more spectrums made of combed glass
prisms and stir-fried light until the enveloping machine melts
I believe the reflections of the involuntary mosaics
I believe the reflections of the unplanned mosaics
because you can't get closer to the right celestines
I know, you wait for July every year,
and each July one year more
aneurysms perform in shadow theatre plays
with legendary heroes in front of an actual landscape
I touch lime tree bugs and dangerous flowers
I ordain your hair with paper crowns from radio stations
I clothe you, I mark you with chalk
I paint the parting of your hair vermillion
you don't have to pay much
for deflowering and widowhood
you've got to adorn your body with embroidered tunics,
with national decor
your collar speaks of freedom and veiled embolies
free oedema, free carcinomas, free furuncles,
patterns convulse,
moreover ebullient lava and water out of mud
we unfold, unbundled, on the village festival
we steal from our siblings
umbrellas save you from paranoia,
who would place you with the call of a screech owl
if it wasn't for me

YOU CAN GO INTO A CHEAP TEMPLE
TO FIND MOSAICS
THEY WILL TELL STORIES FROM THE SUMMER
BEHIND GLASS

II.

a svěřená zvířata musíš krmit,
musíš pracovat a zásobovat se,
rozvrhnout si sklenici s ořechy a také šetřit
zářivé sklo, zářivý plyn, miliardy hranolů ve světle,
ráda bych viděla více spekter česaného skla,
hranolů a smaženého světla,
dokud se skládací a balicí stroj nerozpustí
věřím v odrazy nedobrovolných mozaik
věřím v odrazy neplánovaných mozaik
neboť ke skutečným celestinám se člověk nepřiblíží
vím, že každý rok čekáš na červenec,
a pokaždé o rok více
aneurysmata hrají ve stínovém divadle
s mýtickými hrdiny před skutečnými kulisami
dotýkám se lipových brouků a nebezpečných květin
zdobím ti vlasy batikovanými korunkami
z rozhlasových stanic
oblékám tě, označuju tě křídou
barvím ti pěšinku rumělkou,
za defloraci a vdovství se musí platit jen málo
a tělo si musíš vyzdobit vyšívanými halenkami,
národními ozdobami
límec vypovídá o svobodě a zahalené embolii,
volných edémech, volných karcinomech,
volných vředech, vzorech křečí,
pak ještě bublající láva a voda z bahna
rozvázaní se rozcházíme, na vesnické slavnosti
okrádáme sourozence,
deštníky vás chrání před stihomamem,
kdo ti vyhoví voláním sovy,
když ne já

MŮŽEŠ VSTOUPIT DO SEBELEVNĚJŠÍHO
CHRÁMU A NAJDEŠ TAM MOZAIKY
POVĚDÍ TI PŘÍBĚHY
Z LÉTA ZA SKLEM

III.

egg cells melted into acrylic, decorative obstacles
I don't care for the language of the Aeolian harps and the aulos flutes
I'd rather look into servants' eyes and your Brabantian skin,
Elsa, doesn't burn anymore
solar winds destroy magnetic fields, they wrap around your eyes,
and tactically speaking one should plant sticks
and carry Christ across the river.
when you wear white shirts guarding yourself under the paravent,
weathered faces could catch up with you
you are less unharmed
and it's too sad that you don't notice the menace
the object's tendency is to wander
you're withering, you're fading,
you're decaying and the water flows
out of your body facing no resistance
the language of the Aeolian harps and the aulos flutes,
I'll find Troy ten times more
the birds follow finely chiselled contour lines
they call for charity in the form of syrup and honey
birds with blue beaks, birds with blue fins
I search for lagoons with algae and salmon

WATER MADE ITS WAY
I'M STANDING ON SAND BANKS AND RAPIDS AND DRAW
THE MOSAICS
OF MY EYES INTO QUARTZ SAND
DURING THE SUMMER BEHIND GLASS

III.

vejce odlitá z akrylu, ozdobné překážky
jazyky eolských harf a fléten aulos jsou mi k ničemu
raději se dívám do očí služebníkům
a tvá brabantí kůže, Elso, už nepálí
sluneční větry ničí magnetická pole, halí ti oči,
takticky řečeno je nutno zasadit klacky
a přenést Krista přes řeku.
když nosíš bílá trička a schováváš se pod zástěnou,
tváře počasí by tě mohly dostihnout
jsi méně nezraněn
a to, že nevnímáš hrozbu, je smutné
předmět má ve sklonu bloudit
vadneš, vytrácíš se, rozkládáš se a voda z tebe
bude moct vytéct bez odporu
jazyk eolských harf a fléten aulos
Troju najdu ještě desetkrát
ptáci sledují linie obrysů, jemně vytesané
volají po milodarech v podobě sirupu a medu
ptactvu s modrým zobákem,
ptactvu s modrými ploutvemi
hledám lagunu s řasami a lososy

VODA SI RAZÍ CESTU
STOJÍM NA PÍSČITÝCH BŘEZÍCH A
PEŘEJÍCH A KRESLÍM MOZAIKY
SVÝCH OČÍ DO KŘEMENNÉHO PÍSKU
BĚHEM LÉTA ZA SKLEM

překlad David Vichnar

MICHAEL J. ROWLAND & JO BLIN
(EXHIBITION & PERFORMANCE)
SAMSUNG

JOHANNES GÖRANSSON

QUARANTINE FOR VIDEO READING (excerpt)
A SHOTGUN WEDDING
IN THE RIBCAGE OF LOUISE BOURGEOIS

[SARA] There's no fan in the room. I can't think straight. The heat is sticky, the air stands still. The curtains hardly move by the open window. Somebody is whistling outside. Somebody else is screaming. Then many people start to scream. The screams grow into a loud siren. I beg Johannes to bring me ear props for me so I can write. He doesn't want to. Our clothes smell bad. I've tried to wash them with handsoap but they're not drying and they're smelling more and more mildew. I can't think above the stench.

[JOHANNES] She has drunk too much cough medicine again. She has read the letters. With her mother-bitch intuition, which sparkles like morphine, she has already figured out what she needs to do to get started with this terrible experiment. She will step inside the quarantine. ***She will make contact.***

[SARA] In the quarantine one woman has tape over her mouth and she's terrible at dancing. Her name is Shirley. Or that's the name she uses when she writes frightening accounts of history. They are frightening because they claim it's not over, history. Her sister is frightening because she's spiderous. Her name is Louise if I can judge from the writing on the wall. I'm writing this on the wall: I'm coming for you. I'm coming for Johannes but the statement – like all great works of poetry – is open to interpretation. You may think I'm referring to history. Or to the poem. The poem about anti-death. The poem in which New Jerusalem owes a debt to the hospital in which I was first dressed in bombazine. From head to toe. Then they shoved it into my mouth. […]

SARA TUSS ELFRIK

KARANTÉNA PRO VIDEO ČTENÍ (úryvek)
NUCENÁ SVATBA
V HRUDNÍM KOŠI LOUISE BOURGEOIS

[SARA] V místnosti není žádný větrák. Už mi to pořádně nemyslí. To horko je lepivé, vzduch stojí na místě. Závěsy se téměř nepohybují u otevřeného okna. Někdo venku hvízdá. Někdo jiný ječí. Poté začne ječet mnoho lidí. Jekot přerůstá v hlasitou sirénu. Prosím Johannese, aby mi přinesl ušní špunty, abych mohla psát. Nechce se mu. Naše oblečení hrozně smrdí. Snažila jsem se je umýt mýdlem, ale neschnou a smrdí víc a plesniví víc. Nemůžu přes ten puch myslet.

[JOHANNES] Vypila příliš mnoho kapek proti kašli. Četla ty dopisy. S intuicí vlastní matkám a mrchám, co jiskří jak morfium, už přišla na to, co musí udělat, aby začala s tím příšerným experimentem. Vstoupí do karantény. ***Naváže kontakt.***

[SARA] V karanténě má jedna žena pásku přes ústa a jako tanečnice je příšerná. Jmenuje se Shirley. Nebo aspoň pod tím jménem píše děsivá podání dějin. Jsou děsivá, protože tvrdí, že ještě neskončily, tedy dějiny. Její sestra budí hrůzu, protože je pavoučí. Jmenuje se Louise, pokud mohu soudit z nápisů na zdi. A toto na zeď píšu já: Jdu si pro tebe. Jdu si pro Johannese, ale to tvrzení – jako všechna velká díla poezie – je otevřeno interpretaci. Můžete si myslet, že mluvím o dějinách. Nebo o básni. Té básni o antismrti. Té básni, ve které Nový Jeruzalém má dluh vůči nemocnici, ve které mě poprvé oblékli do bombazinu. Od hlavy až k patě. Pak mi to strčili do pusy. […]

[J] Even with her glamorous 50s-style aura, Shirley doesn't know how to dance. It shows. When she does the twist, it looks like she wants to hurt me. She wants to hurt you too, Sara Tuss. Shirley doesn't want the bomb to go off but Louise knows it already has. It's the fourth night. It's the fifth night. Why all this knocking? It's Shirley, she wants to get out. Hate and love, bombazine and nudity: you are searching for an entry to the poem, I am searching for an exit wound.

[S] I am your hostess. You are my parasites. I sit here and send out holograms of Shirley Temple from exactly in the moment she is exposed. I'm exposed by the poem but I was never exposed in real life. I was never murdered in the basement, says Shirley, and I want to believe her but I've seen the photographs.

[J] I know she was exposed. I hang beneath the beams and I replay how she was exposed by photography and I broadcast the holograms with my voice, the voice that is great within me is also the exposed voice that is great within Johannes's description of women's riot bodies. Louise is Shirley's sister.

[S] Repeat: Shirley is a girl. Shirley is a stained pig. Shirley thinks she's a celebrity but she's not. Shirley is a hologram. Shirley gives me his tiara because I meet all her demands of masculinity. The tiara is full of rusty nails. The tiara is my thorn crown. I thank you humbly. She seems to keep track of the story, Shirley, maybe she already knows the end I'm carrying. Shirley applauds my feminine masculinity. She believes in my suffering. How lucky. My suffering is the only thing I believe in. Shirley is not that stupid. Not yet.

Shirley is a hologram that I made for my mother so that she could see that I was safe in Art. But Shirley gives me her tiara and I don't want this tiara so I give it to Johannes. Johannes says I want it. That doesn't sound like him. Is Shirley keeping track of the story? [***Yes I am keeping track of the story, your story, the story of joy.***] Anti-death. Who is the king and the queen?

[J] Ani se svou okouzlující aurou z padesátek Shirley neví jak tancovat. Je to vidět. Když tancuje twist, vypadá to, jako by mi chtěla ublížit. Chce ublížit i tobě, Saro Tuss. Shirley nechce, aby ta bomba vybouchla, ale Louise ví, že už se tak stalo. Je čtvrtá noc. Je pátá noc. K čemu všechno to klepání? To Shirley, chce se dostat ven. Nenávist a láska, bombazin a nahota: hledáš vstup do básně, já hledám výstupní ránu.

[S] Jsem tvoje hostitelka. Jste moji cizopasníci. Sedím tu a rozesílám hologramy Shirley Temple přesně z chvíle, kdy je odhalena. Já jsem odhalena básní, ale ve skutečném životě mě nikdy neodhalili. Mě nikdy ve sklepě nezavraždili, říká Shirley, a já jí chci věřit, ale viděla jsem fotografie.

[J] Vím, že byla odhalena. Visím pod trámy a přehrávám si, jak ji odhalila fotografie, a vysílám hologramy svým hlasem, ten hlas, který je ve mně veliký, je také odhaleným hlasem, velikým v Johannesových popisech ženských těl, jež se bouří. Louise je Shirleyina sestra.

[S] Opakuj: Shirley je dívka. Shirley je poskvrněné prase. Shirley si myslí, že je celebritou, ale není. Shirley je hologram. Shirley mi dává tiáru, protože naplňuji všechny její požadavky na maskulinitu. Ta tiára je plná zrezlých hřebíků. Ta tiára je mou trnovou korunou. Pokorně ti děkuji. Vypadá to, že si drží přehled o příběhu, Shirley, možná už zná konec, který nesu. Shirley tleská mé ženské maskulinitě. Věří v mé utrpení. To je ale klika. Já už věřím jen vlastnímu utrpení. Shirley není tak hloupá. Ještě ne.

Shirley je hologram, který jsem vyrobila pro mou matku, aby viděla, že umění mi skýtá bezpečí. Ale Shirley mi podává tiáru a já tuhle tiáru nechci, a tak ji dávám Johannesovi. Johannes říká, že ji chci. To pro něj zní divně. Sleduje ještě Shirley tenhle příběh? [***Ano, tenhle příběh sleduju, tvůj příběh, příběh radosti.***] Antismrt. Kdo je tu král a královna?

[***I think my sister wants me dead. I am. Shirley. But I am the king and the queen of the cakewalk. I know you have tried to make a beautiful paradise out of me. When I played the fat girl with drugs you fucked me. Both of you fucked me but you didn't know I was the king and queen of suffering.***] Shirley isn't dumb.
Love, Louise Bourgeois.

[Shirley applauds my suffering.]

[S] Oh Shirley, I'm a pig and you know it and I know you know it. That's why you will never leave me. That's why I will keep loving you. Because you can't leave me. You're locked up in my ridiculous story and I'm locked up in yours. I only talk about things that make you anxious. I have started numbing my anxiety with alcohol. I stand in line inside Johannes's quarantine. The line is our army. You will not get away.

[***Shotgun goes off.***]

[J] What am I going to do with my own wreckage when I'm lost in the quarantine? What am I going to do with my body when everything seems like carnage and paper roses? Will I ever get out of here? Will I ever want to? I have the sow to prove you can't leave.
Love, Louise.

[S] Louise wants me to cut up the sorrow animal. Cut it up and cover it in seeds. Instead of being a mother, I want to you to play the part of the junkie. Science fiction: I don't want to let go. My mouth is not the right organ. I hate protest art but I want you to bring my body back from the museum. The crime photos cannot quite ever capture my whole body and the fruit smears are too bright. The burnt bombazine looks like spider webs. I'm making protest art: The dummy is from long ago, some other place, some place by the beach. Terrible Spring. That's what it's called but it's fluid. It can last forever. It's against forever. It's against death.
I carry a nymphbomb.
Love, Johannes.

[***Myslím, že mě má sestra chce mrtvou. Já jsem. Shirley. Ale já jsem králem a královnou procházek růžovým sadem. Vím, že ses snažil ze mě udělat nádherný ráj. Ošukal jsi mě, když jsem hrála tu tlusťošku na drogách. Oba jste mě ošukali, ale to jste nevěděli, že jsem králem a královnou utrpení.***] Shirley není blbá.
S láskou, Louise Bourgeois.

[***Shirley tleská mému utrpení.***]

[S] Ach Shirley, jsem prase a ty to víš a já vím, že to víš. Proto mě nikdy neopustíš. Proto tě budu dál milovat. Protože mě nemůžeš opustit. Jsi zavřená v mém směšném příběhu a já jsem zavřena v tvém. Mluvím jen o tom, co ti působí úzkost. Začala jsem otupovat svou úzkost alkoholem. Stojím ve frontě v Johannesově karanténě. Ta fronta je naše armáda. Té ty neunikneš.

[***Výstřel z brokovnice.***]

[J] Co budu dělat s vlastními troskami, když jsem ztracena v karanténě? Co budu dělat se svým tělem, když vše vypadá jako masakr a růže z papíru? Dostanu se někdy odsud? Budu někdy chtít? Mám prasnici, která dokazuje, že nemůžeš odejít.
S láskou, Louise.

[S] Louise chce, abych rozkrájel smuteční zvíře. Rozkrájel ho a pokryl semeny. Místo toho, abys byla matkou, bych rád, abys hrála roli feťáka. Vědecká fantastika: Nechci se toho vzdát. Má ústa nejsou tím správným orgánem. Protestní umění nenávidím, rád bych ale, abys přinesl mé tělo zpátky z muzea. Fotky zločinu nemohou mé celé tělo plně zachytit a ty ovocné šmouhy jsou moc světlé. Spálený bombazin vypadá jak pavučiny. Vytvářím protestní umění: ta figurína je z dávné minulosti, nějakého jiného místa, nějakého místa u pláže. Příšerné jaro. Tak se tomu říká, ale je to proměnlivé. Může to trvat věčnost. Je to proti věčnosti. Je to proti smrti. ***Nesu nymfobombu.***
S láskou, Johannes.

překlad Jaromír Moravec a David Vichnar

MAGGIE SIEBERT *BONDING* (EXPAT PRESS)
BOOK PROMO VIDEO

ED

RICHARD

WORK

I

Objects at that time were translucent, held in suspension. The streetlamps shed a faint light into the room; light is the natural agent that stimulates sight and makes things visible.

Anxiety arises from having all paths, and thus no path, open before one (a colony of ants behaves like a single organism). Word order is an allusive presence, a residue.

Dog tonguing water from an aluminium bowl.

A dramatic increase in neuron firing has been recorded: physical withdrawal symptoms have triggered overstimulation of the autonomic nervous system.

In order to draw a boundary one has to operate on both sides of this threshold. Such an individual must be considered unfortunate.

The witness added that she did not believe she had been conversing with a particularly noteworthy spirit.

'Silverpoint, that's right, on paper primed with a film of powdered bone, creating a fine indelible line composed of metal particles.'

MAKIN

PRÁCE

I

Předměty byly tehdy průsvitné, držené v napětí. Pouliční lampy vrhaly do místnosti chabé světlo; světlo je přírodním činitelem, jenž podněcuje zrak a dělá věci viditelnými.

Úzkost vzniká tehdy, otevírají-li se před člověkem všechny cesty, a tedy žádná (kolonie mravenců se chová jako jeden organismus). Větný pořádek slov je aluzivní přítomností, reziduem.

Pes lapá vodu z hliníkové misky.

Došlo k záznamu dramatického nárůstu neuronového zapalování: tělesné abstinenční příznaky vyvolaly předráždění autonomní nervové soustavy.

Abychom zakreslili hranici, musíme operovat po obou stranách tohoto prahu. Takového jedince je nutno pokládat za nešťastného.

Svědkyně dodala, že si nemyslí, že konverzovala s obzvlášť pozoruhodným duchem.

„Kresba stříbrem, tak jest, na papíře posíleném fólií z drcené kosti, jež vytváří jemnou nesmazatelnou linii sestávající z kovových částiček.“

I remember your face, but never a name. To be removed: a skeletal frame into which compartments are fitted, one flyblown mirror and a moth-eaten silk partition. Another object was named after the bell shape of early prototypes.

It was some occasion, this.

*

Remote sulphur mine — a cabin in the forest, the bloody hair-matted maul — an abandoned sawmill, makeshift and ramshackle. A chain of logs courses slowly downriver, grinding at the pack ice. The chorus shrieks while heaving at the capstan.

As in all acts of translation, an erosion is already taking place.

A pyre of timber is stacked for the incineration. From one perspective, this is an archive of neurological disaster.

He justifies himself by arguing that any error is an achievement in itself. Part of the alchemy is the sudden shift in key, whereby impulses received at synapses are transmitted along the branched extension of a nerve.

How would I have felt if this had happened to me? You're not sure whether you are reading or being written.

He scrambles through the cobbled streets. All other sensations are shocked out of existence — the dynamic of crisis-catharsis is repeated throughout, a spiral or vortex, a circular pattern of currents in an ocean trench.

Tvůj obličej si vybavuju, ale jméno nikdy.
K odstranění: kostní rám, do nějž zapadají přihrádky, jedno zrcadlo zadělané od much a moly rozežraný hedvábný paraván. Další předmět pojmenovali po zvonovitém tvaru raných prototypů.

To teda byla příležitost, tohle to.

*

Vzdálený sirný důl — chata v lese, zakrvavený kyj s namotanými vlasy — opuštěná pila, provizorní a zchátralá.Řetěz klád je pomalu unášen po proudu, dře o pole ledových ker. Sbor vřiská, nadouvaje se u vratidla.

Jako ve vší činnosti překladatelské se i zde už odehrává eroze.

Ke spálení je nakupena hranice dřeva. Z jednoho úhlu pohledu jde o archiv neurologických katastrof.

Ospravedlňuje se tvrzením, že jakákoli chyba je sama o sobě úspěchem. Součástí alchymie je náhlý posun v rejstříku, čímž se podněty přijaté v synapsích přenášejí rozvětveným výčnělkem nervu.

Jak by mi bylo, kdyby se tohle stalo mně? Nejseš si jist, jestli čteš, nebo tě píšou.

Pachtí se dlážděnými ulicemi. Všechny další vjemy se se šokem vytrácejí — dynamika krize-katarze se neustále opakuje, spirála či víření, kruhový vzor proudění v oceánském příkopu.

Interesting futile.

I set out at a loss. It was a Thursday (that constant hissing in my ear). We were limited to things. The crux here lies in a steadfast refusal to take place.

Origin is misuse.

A subatomic particle has no integrity, is quote 'incorrigible'. I am here following the statistical description given by an eyewitness.

In a shop window have been placed a battered musical instrument, one bag of ash, a pack of dogeared tarot, a volcano-shaped lump of fluorescent plastic, string and wire, along with fuses and electrical triggers of unspecified use.

I am refusing to make any decisions today.

A disease resulting from these acts was summoned. Grandiloquent names have been timetabled: you are quite catastrophic et cetera. A colourless material comprises the living part of any cell.

One psychiatric report confirmed the subject's 'adamantine fragility'. There was no going back.

Research indicates that some organisms may retain memory within bodily tissue; I thought your monicker sounded familiar. Bystanders gambled on the outcome as we slit open the ink sacs one by one.

Zajímavé jalové.

Vydal jsem se v rozpacích. Byl čtvrtek (to neustálé syčení v mém uchu). Byli jsme omezeni na věci. Jádro pudla zde spočívá v zarputilém odmítání odehrát se.

Původ je špatné nakládání.

Subatomární částice nemá integritu, je tzv. „nenapravitelná". Zde sleduji statistický popis, který udal očitý svědek.

Do výlohy byl umístěn otlučený hudební nástroj, jeden pytel prachu, paklík osahaných tarotových karet, kus fluorescentní umělé hmoty tvaru sopky, struna a drát, spolu s pojistkami a elektrickými spouštěči neurčitého užití.

Dneska odmítám jakékoli rozhodování.

Vzývána byla choroba vznikající z těchto skutků. Do tabulky byla zanesena velkohubá jména: jsi zcela katastrofický atakdále. Živoucí část jakékoli buňky tvoří bezbarvý materiál.

Jedna psychiatrická zpráva potvrdila „neústupnou křehkost" subjektu. Už nebylo návratu.

Výzkum naznačuje, že některé organismy si mohou uchovat paměť v rámci tělního pletiva; myslel jsem, že tvá přezdívka zní povědomě. Kolemjdoucí uzavírali sázky na výsledek, když jsme jeden po druhém rozřezávali pytlíky inkoustu.

překlad David Vichnar

PHILLIP

Chapter Thirty-Five from *Mental Shrapnel*

Ghislaine called herself The Gazelle, fended me off a while when we went rambling through Père Lachaise cemetery. She said she had a penchant for war memorials and fetishised Holocaust monuments thrown up by the same officials who barked away Jews, queers and gypsy lives as night cargo on suburban train station platforms, looking like aircraft carriers, sinking into a spotlit spaghetti tangle of track. Just in front of the Communards wall, where the last few 1848ers had been rounded up and shot, she dragged me behind a black marble monument. I pushed her against the plinth and thrusted with aggressive stabbing lust fast, pushing her head into the gravel.

After that freak show, me and the Gazelle went to a nouvelle decadence party in the Parisian suburb of Fontenay aux Roses for civic engineers en route to Mozambique. They were between partying and packing their cases with flavoured and ribbed condoms, out of sight of girlfriends as they bragged about the pink gashes of black sex. We sluiced down cloudy highball glasses of Sazerac and Pernod. Next morning we rode the metro grinding our hips in the rush hour. I was sick with a volley of heaves. Back at the flat I fell asleep.

When I woke, she had gone. The Gazelle left me a lipstick gezellig on the window and pillow and I sank back into reading Quatre Ans Dans L'Enfer Des Fous, using her pastel self-portrait as a bookmark.

My senses returned to here and now. Mortsel was second rate of the lowest order. She had a garter round her calloused thigh, read 'Touch Me Two Times.' I was aware that she would tag me like there was a monkey on my back clinging to the chips on my shoulders.

O'NEIL

Kapitola 35 z románu *Šrapnel v duši (DIFFERENCE?)*

Ghislaine si říkala Gazela a chvíli mě odbývala, když jsme se vyšli potulovat hřbitovem Père Lachaise. Povídala, že má slabost pro válečný pomníky a že ji rajcujou památníky holokaustu, který vztyčili stejný úředníci, co na příměstskejch vlakovejch nástupištích se štěkotem nechali židy, teplouše a cikány odlifrovat jakožto noční náklad topící se v rzi a špagetový změti reflektorů a tratí jak vlakový lodě. Přímo naproti Zdi komunardů, kde před sto padesáti lety sesbírali a postříleli poslední osmačtyřicátníky, mě zatáhla za památník Ravensbrücku z černýho mramoru. Opřel jsem si ji o sokl a přirážel s agresivní nadržeností, hlavu jí tlačil do štěrku.

Po tom panoptikálním výjevu jsme s Gazelou zašli na večírek nouvelle decadence ve Fontenay-aux-Roses pro městský inženýry, co se chystali do Mosambiku. Napůl pařili a balili si do kufrů kondomy s příchutí a vroubkováním, mimo dohled přítelkyň se opájeli růžovejma průrvama černýho pohlaví. Obraceli jsme do sebe zamlžený whiskovky plný sazeracu a pernodu. Nazítří ráno jsme jeli metrem a ve špičce se o sebe otírali bokama. Udělalo se mi blbě, hotová salva blitek.

Myslel jsem na to, jak mě Gazela po Ravensbrücku vykouřila, a po krátkým zdřímnutí jsem chtěl vidět, kolik jí toho ještě můžu nandat. Když odešla, nechala mi na okně a polštáři rtěnkou jedno gezellig, a já se zase ponořil do četby Quatre ans dans l'enfer des fous, její pastelovej autoportrét jako záložku.

Mysl zase naskočila na tady a teď. Mortselová patřila do druhý třídy v tý nejhorší kategorii. Na ztvrdlejch, mozolovitejch stehnech ukazovala podvazky, čti jako „dotkni se mě dvakrát." Bylo mi jasný, že bych hned dostal nálepku votrapy a závisláka, a pěkně nafoukanýho k tomu.

I decided the best option was to buy her drinks and scarper when I got the map. So in we went to one of the two a penny pubs down the canal.

A chain feeding the passing traffic, serving up drinks to the ghosts who walked up and down the tow path in an attempt to walk off cravings or searching for some kind of misguided, reflective redemption in the sluice juice canal thick with detritus: carrier bags, cans, milk crates, supermarket trolleys, old dressings, nappies, identity cards, forged papers, final reminders. Thought of all being: 'Have I found my rock bottom. Have I found the place of return? Have I disgusted myself and everyone around enough to stop and… what? Rebuild a life?

'Can I buy you a drink?' I asked.

Mortsel swivelled her head and said 'Go on then.'

The three of us walked into the nearest pub, Newton's Cradle, a converted lock house. It was a real dive built over a plague pit. Seems the buboes had risen to the surface and exploded like puffball mushrooms covering clientele with a thin layer of viral dust.

Sat at the bar: immigrants: Nigerians, Somalis, Romanians, Afghans waiting to wire money to relatives via the Moneygram slot next to an ATM by the jukebox. Every man jack of them isolated by the vocation of single mindedness; all working two or three jobs: cleaning offices of pullulating finance houses, flipping burgers, filling sausages, collecting cockles.

Their communication was silent, bordering on the telepathic, though that's no surprise since they all thought the same thing: 'I'm going to pull through. It's getting better all the time. Soon we'll be together as a family.'

Some barflies were barfing into bellicose laps and some took fights outside into the alley where penny thrusts got knee tremblers from crystal meth streetwalkers, effluent running

Rozhod jsem se vyřešit si to po svým. Jen co dostanu tu mapu, koupím jí chlast a zdrhnu. Moje kroky vedly do jednoho z těch ultralevnejch míst poblíž kanálu.

Do řetězce hospod, co krměj celý okolní MHD a servírujou drinky tělům bez ducha, co mašírujou pochodujícím sem a tam ve snaze zapomenout všechny svý silný nutkání, nebo s cílem najít v tom marasmu plným odpadků nějakou tu hlubokou spásu: tašky, plechovky, kartóny od mlíka, nákupní vozíky, starý ochucovadla, plíny, občanky, padělaný dokumenty, poslední výzvy. Otázky všeho stvoření: Dopad jsem už na svoje dno? Místo, ze kterýho není návratu? Znechutil jsem se dost sám sobě nebo ostatním? Dost abych přestal… ale co? Stavět život odznova?

„Můžu tě pozvat na pití?“ zeptal jsem se.

Mortselová zavrtěla hlavou: „No, tak pojď.“

Tak jsme všichni tři odešli do nejbližší hospody jménem Netwonova kolíbka, bývalého zdymadla. Opravdový pajzl vystavený nad morovou jámou. Jako by dýměje vystoupaly k povrchu a vybouchly jak pýchavky, přičemž klientelu pokryly tenkou vrstvou virového prachu.

Na baru posazeni: přistěhovalci: Nigerijci, Somálci, Rumuni, Afghánci, čekající na to, až budou moci převodem poslat peníze příbuzným přes okýnko Moneygram vedle bankomatu u jukeboxu. Každý z těch mužíčků izolován posláním s jedním cílem; každý dvě až tři práce: úklid v kancelářích rašících finančních domů, smažení burgerů, plnění párků, sběr škeblí.

Dorozumívali se potichu, až to hraničilo s telepatií, i když to nepřekvapí vzhledem k tomu, že si všichni mysleli totéž: „Dostanu se z toho. Zlepšuje se to. Brzo bude rodina zase spolu.“

Pár štamgastů si navzájem zvracelo do klínů a další se chodili prát ven do aleje, kde si držgrešle házeli hrbem se šlapkama na perníku, přes všechny tři stojící nohy jim tekly

over all three of their grounded feet. Spoiler and me sat with Mortsel in an alcove the other side of a squaddie doing his best not to give his girl a thousand yard stare. I knew that look too well. Everything occupying the soldier's mind was either taboo or meaningless and he was running dry on catch up conversations about aunts and delinquent friends. When they talked I could see the speechless bubbles occupied with nothing but thoughts of skewed future liaisons and escape clauses.

'Hey, honey, wanna know about what really happened out there? Wanna know why it made everything else less real? Wanna know how our relationship might be fucked because I had got a junk head full of violence and addiction to going back at the first opportunity (clearing it with you, of course)?'

'We're living in a pornocracy, Kate and that's no word of a lie,' I said, trying my damnedest to treat her like a human being. 'All our thrusts and lusts, poked and pecked with no fulfilment at all. But that's by the bye. Desire eh? Who'd do without it? We live on the edge of our hangovers, titillated by schadenfreude.' I stopped myself as she looked at me like a drunk humanities student. After five whisky sours I was getting there.

'By the way,' said Mortsel. 'It's staring you right in the face.'
'What is?'
'The map you're so keen to get your hands on.'
'Sorry, I...'
'Face it.'
'I dunno. Maybe another time.'
'Listen to her,' said Spoiler. 'It was what you came for. Jesus! Do I have to spell it out for you?'
'Your kid's right,' she said. 'The map is my face. My face is the map. So go take a piccie like all the rest of you fugitives. And buy me another drink.'

splašky. Se Spoilerem a Mortselovou jsme se posadili do přístěnku naproti vojákovi, co se ze všech sil snažil nevrhat na svou dívku pohled z druhého břehu. Ten pohled jsem znal jak svoje boty. Voják dokázal přijít buď se sprosťárnami nebo nesmysly a řečičky o tetičkách nebo kámoších-odpadlících pomalu docházely. Během jejich hovoru šlo vidět němé bubIiny nenaplněné krom myšlenek na vyšinuté budoucí vztahy a únikové klauzule vůbec ničím.

„Hele, zlato, chceš vědět, co se tam doopravdy stalo? Chceš vědět, proč to všemu ubralo na skutečnosti? Chceš vědět, proč je náš vztah dost možná v prdeli kvůi mý feťácký palici plný násilí a posedlosti tím, že se tam jen co to pude vrátím (teda jen co si budem kvit, samozřejmě)?“

„Žijeme v pornokracii, Kate, namouvěru,“ řekl jsem a sakra si dal záležet, abych se k ní choval jako ke člověku. „Všechny naše přírazy a chtíče, šoupačky a dloubačky bez sebemenšího uspokojení. Ale to jen tak mimochodem. Touha, hm? Co bysme si bez ní počali? Žijeme na hraně svejch kocovin, a vzrůšo máme ze škodolibosti.“ Zarazil jsem se, zadívala se na mě jako opilá holka z fildy. Po pěti vizourech jsem byl užuž tam.

„Mimochodem,“ řekla Mortselová. „Máš ji přímo před očima.“
„Co jako?“
„Mapu, do který seš tak hrr.“
„Promiň, já…“
„Zíráš jí do ksichtu.“
„Nevím. Tak někdy jindy.“
„Jen ji poslouchej,“ řekl Spoiler. „Proto tu seš. Kriste! Chceš to předat na podnosu?“
„Má recht, ten kluk,“ ona na to. „Mapu mám v ksichtě. Mapou je můj ciferník. Tak si ho pěkně vyblejskni, jak to děláte vy všichni uprchlíci. A kup mi další rundu.“

překlad David Vichnar

оссийской
оммунистической
артии
освящаю

AUDREY

TEARS OF A KOMSOMOL GIRL
(EXCERPTS)

"My esteemed comrades, perverts and pimps! Always remember — no good deed should ever go unpunished! The road to hell is paved with good intentions! In the kingdom of the blind the one-eyed man is king! Then which of you gentlemen assembled here is the cyclops Polyphemus? And what would that make me, your little Galatea? Tell me, do we walk amongst the volcanos, arm in arm, watching their intermittent eruptions? Does magma spatter and sear my pale torso? Do I lie back and let you experiment melodiously on my pristine zither; do I kneel and play keenly on your aulos, or do you bounce me in your lap of luxury whilst zephyrs caress an array of Aeolian harps? Or are these elysian fields through which we wander, my hand enclosed by your hairy fist? In which case whom amongst you will be my rampant Radamanthys, the first to ravage me there in the long, singing grass?"

"Who am I, and what gives me the right, you may ask, to stand before you in the roseate blush of youth? *It was you who made me this way.* Galatea was a Nereid, a sea-nymph, the self-absorbed object of the cyclops Polyphemus's affections. Polyphemus — his name means 'abounding in songs and legends' — appeared as a savage man-eating giant in the ninth book of Homer's Odyssey. In the satyr play of Euripedes, Polyphemus is made a pederast for comic effect — sound familiar? 'Even Galatea, it's true, below wild Etna, wheeled her brine-wet horses, Polyphemus, to your songs,' writes the Latin poet Propertius. Comrades, surely it is not such a stretch — a quantum leap — of the imagination to picture one-eyed Polyphemus showcasing his mastery of the syrinx on the shores of our Black Sea whilst his Galatea, a veritable Rusalka — in the typical drowned odalisque role — trails her twin braids through the glittering surf? Oh, Galatea — whose name, incidentally means she who is milk white — is also the moniker popularly given to that famous statue carved of ivory by Pygmalion of Cyprus, which then came to life. You transfixed me, turned me to stone, rendered me lifeless as marble. Frozen in this way, entire aeons passed me by in an augenblick. Your latent agalmatophilia breaks —

SZASZ

SLZY KOMSOMOLKY
(ÚRYVEK)

„Moji vážení soudruzi, úchyláci a pasáci! Mějte na paměti — každý dobrý skutek bude po zásluze potrestán! Cesta do pekel je dlážděná dobrými úmysly! Mezi slepými jednooký králem! Tak který z vás, velevážení pánové, je Kyklop Polyfémus? A kdo jsem potom já, vaše malá Galatea? Řekněte mi, procházíme mezi sopkami, zavěšení do sebe, a sledujeme spolu jejich přerušované erupce? Pokropí a spálí mé bledé torzo magma? Lehnu si a nechám tě melodicky dělat pokusy s mou nedotčenou citerou; kleknu si a zahraji s nadšením na tvou flétnu, anebo mě snad pohoupeš na svém klíně přepychu, zatímco zefýrové budou hladit řadu aiolských harf? Nebo jsou toto snad elysejská pole, kterými putujeme, má ruka sevřená tvou chlupatou pěstí? V takovém případě, kdo z vás bude mým nespoutaným Radamanthysem, tím prvním, který mě zprzní v této přerostlé, zpívající trávě?“

„Můžete si položit otázku, co jsem vůbec zač a co mě opravňuje k tomu, abych takto před vámi stála v ruměném uzardění mládí? *Tohle jste ze mě udělali vy.* Galatea byla Nereidka, mořská nymfa, do sebe zahleděný předmět lásky Kyklopa Polyféma. Polyfémus — jehož jméno znamená ‚oplývající písněmi a legendami‘ — se objevil coby divoký lidožravý obr v deváté knize Homérovy Odyssei. V Eurípidově satyrské hře je Polyfémus zobrazen jako pederast, protože to je humorné — nepřipomíná vám to něco? ‚Dokonce i Galatea, je tomu opravdu tak, pod divokou Etnou zapřahá své mokré koně za zvuků písní tvých, Polyféme,‘ píše římský básník Propertius. Soudruzi, určitě není přehnané — přemrštěné — představit si jednookého Polyféma, jak předvádí mistrovskou hru na Panovu flétnu na březích našeho černého moře, zatímco jeho Galatea, opravdická Rusalka — v příznačně utopené roli Odalisky — sleduje své copánky skrze třpytivý příboj? Ach, Galatea — jejíž jméno náhodou znamená ta, co je mléčně bílá — je zároveň oblíbenou přezdívkou oné slavné sochy, již ze slonoviny vyřezal Pygmalion Kyperský a která posléze ožila. Ochromili jste mě, proměnili v kámen, učinili mě chladnou jako mramor. Věky mě takto ztuhlou minuly během augenblicku. Vaše latentní agalmatofilie vyplouvá

through the surface of your consciousness, the tip of a vast iceberg rearing its apex above the surface of the Arctic Sea, immense waves crashing thunderously to herald your obsession's treasured appearance. Oh my dear comrades, strum a few chords on your balalaikas in memory of me, and cherish my inevitable and premature death as your fingers fret long and fitfully."

Then he gropes at my ribs, my torso, my breasts. I gasp and cry out in shame as much as fear, then something snaps, I begin to wail like a siren, in a series of long piercing shrieks. My screams ring out around the forest. But he punches me in the face, fracturing my nose. I feel the cartilage and bone crunch unpleasantly as I am overwhelmed by despair and panic. As blood oozes from my nostrils and tears stream from my eyes, he scoops up a mound of loose soil with his fingers and palm and shoves it into my open mouth. I taste blood and dirt. Fistfuls of soil rain down upon my face as my assailant laughs in unbridled mirth, soaking up my bewilderment and distress. I begin to suffocate, unable to cry out, choking on dirt. He produces a knife, using the blade to cut away my pinafore apron, worn every day over my school dress. Then he tears at the lace of my collar, pulling my dress apart — and he reveals my flesh. My nostrils are filled with blood — my nerves are pulsating, my heart races....

He raises his knife and plunges it into my breast. A gaping wound promptly opens up in my chest. Blood gushes from the injury, seeping out across my skin, and my murderer smears it across my shoulders, massages it into my throat as he grips my neck, laughs as he squeezes my cheeks, raises his weapon again and brings it down into my ribs. The pain is burning and intense, it stings and it throbs, it swells up inside me like a river wanting to burst its banks, my muscles spasm in agony...

I'm crying, I'm bleeding, and the last thing I'm going to see, before I lose consciousness forever, is not the blue sky, or the rustling summer leaves of the trees, but the leering, distorted features of a maniac, his expression half manic grin, half disgusted grimace. I feel so cold now. The thick frames of his glasses, like a double set of eyes, fixing me in sadistic rage. After I'm dead he mutilates my body, stabs, cuts, and slices at my flesh. He would have kept me alive for longer no doubt, but he got a little carried away, and severed one of my arteries. He treated my corpse like a seafood platter, or a forest picnic, greedily tucking into my innards. Fascinated by my vulva, he toyed with it, haphazardly cutting into my labia as though he were performing some sort of botched surgery. He was ravenous, genuinely bloodthirsty. Finally, in a crescendo of joy, he orgasmed, simultaneously stabbing his knife into the

na povrch vašeho vědomí, na pouhou špičku rozsáhlého ledovce s vrcholem tyčícím se nad hladinou Arktického moře, nesmírné vlny se bouří, aby zvěstovaly zjev vaší ceněné posedlosti. Ach, moji milí soudruzi, zabrnkejte pár akordů na své balalajky při vzpomínce na mě a važte si mé nevyhnutelné a předčasné smrti, zatímco vaše prsty dlouze a neklidně vymačkávají tyny."

Pak mi ochmatává žebra, trup, prsa. Zalapám po dechu a vykřiknu, hanbou jako strachem, pak něco praskne, začnu ječet jak siréna v řadě dlouhých pronikavých skřeků. Moje výkřiky se rozléhají po lese. On mě ale praští do obličeje, čímž mi zlomí nos. Cítím, jak chrupavka a kost nepříjemně křupnou, a zaplaví mě zoufalství a panika. Zatímco mně z nosu crčí krev a po tvářích tečou slzy, vyhrabe kus hlíny, který mi strčí přímo do otevřené pusy. Cítím krev a zeminu. Hrsti hlíny mi padají na obličej, zatímco se můj útočník v nespoutaném veselí směje, nasávaje můj úžas a úzkost. Začínám se dusit, křičet nemůžu, dusím se hlínou. Tasí nůž a rozřízne jím zástěrku, kterou jsem každý den nosila přes školní šaty. Pak roztrhne krajku límečku, rozpáře šaty úplně — a tak odhalí mou holou kůži. Nosní dírky mám ucpané krví — nervy mi pulzují, srdce buší jako o závod…

Zvedne nůž a zabodne mi ho do prsou. Okamžitě se mi na hrudi rozevře dokořán rána. Ze zranění vytéká krev, roztéká se po kůži, a můj vrah mi ji patlá po ramenou, masíruje mi ji do hrdla, u toho mě drží pod krkem, směje se a mačká mi tváře, opět zvedá zbraň a vráží mi ji do žeber. Bolest je palčivá a intenzivní, štípe a škube, rozléhá se mi po těle, jako když řeka přetéká z koryta, v agónii chytám křeč do svalů…

Pláču, krvácím, a to poslední, co kdy uvidím, před tím, než ztratím vědomí navždy, není modré nebe, nebo ševelící listí stromů v létě, ale zlomyslné, zkreslené rysy maniaka, jehož výraz je napůl maniakální škleb, napůl znechucená grimasa. Je mi teď strašná zima. Tlusté obroučky jeho brýlí, jako by to byl druhý pár očí, mě upřeně pozorují v sadistickém záchvatu. Po smrti zmrzačí moje tělo, bodá, řeže a krájí mi maso. Jistě by mě rád držel při životě déle, ale nechal se trochu unést a přetnul mi tepnu. Zacházel s mou mrtvolou jako s tácem plodů moře, nebo jako by byl v lese na pikniku, chamtivě chlemtal mé vnitřnosti. Fascinovaně si pohrával s mou vulvou, nahodile řezaje do stydkých pysků, jako by prováděl nějaký zpackaný zákrok. Počínal si dravě, opravdu krvelačně. A pak se konečně, zaplaven radostí, udělal, současně s tím zabodl svůj nůž do země, a když se vystříkal na mé vyhřezlé útroby, zvedl moji brašnu a roztočil ji, načež ji nechal odletět daleko do křoví. Pak mě pečlivě rozvázal — asi ten provaz chtěl ještě použít — a potom odtáhl mou mrtvolu za kotníky do podrostu, kde ji zakryl větvemi a spadaným listím.

Смерт
не уж
извинять
Если
с час
плох
мал
календарь
мера
м
говорим
«эпоха
мы
оворим
«эра
М
спи
ночь
Дне
соверша
поступк
Любо
свое
толо
во д
в с
ступк
А
з
всех
направля
потом
явлени
м
говорим
«пророк
м
говорим
«гений
У
претенз
нет,
не зовут
м
и не лег
нравим
своей ж

и
доволь
донельзя.Ни
и
выколупи

толпам
о п е р е к .
б
а ш е л
л о в а
о к л я т ь я
о м о у с т о г о ,
пока
с т о п т а н

выкрик
о й ,
бросал бы
небо
Кремлю
ы
о м б а м и
е т а л :
о л о й !
тверды
а г и
гроба.
нче бы
о г л а
постов
о й т и
е к а .
к в о з ь
и л ь о н ы
л а з ,
у меня
оз ь оба,
и ш ь
о с у л ь к и
л е з ,
и м е р з ш и е
щекам.
о г у
о ч е с т и
а з е н н ы е
новость.
е т !
шу мысль,
итающую на
змягченном
о з г у ,
выжиревший
кей на
с а л е н н о й
у ш е т к е .
ду дразнить об
ровавленный

ground, and having ejaculated all over my exposed viscera, picked up my schoolbag and swung it around in circles before letting it fly far away into the bushes. He then meticulously untied me — I guess he wanted to reuse the rope — and then dragged my corpse by the ankles into the undergrowth, concealing it with branches and dead leaves.

"Let me tell everybody assembled here today, as every fibre of my being trembles and spontaneously combusts in an inferno of rage and agony — I have met Satan — the Nightmare, the Ripper — the Forest Killer or the Raging Beast — whatever you want to call him. I have met him in dreams, on the streets, inside the carriage of a suburban electric train, on lonely forest trails, in the flattened wilderness of the taiga, on the banks of the Don River, in the sweltering abyss of an endless summer where youth freezes forever in pure terror, and I have encountered him at dusk on a busy street, with his briefcase in hand, his mask of sanity ready to slip the moment we're alone. His crimes are committed with particular cruelty — vampirism, cannibalism and necrophilia manifesting in their turn."

"Obsessive, and immersed in his own thoughts and fantasies, Satan worked out in his mind a clear methodology for tracking, stalking and luring victims — a systemic plan of action which he strictly adhered to. We might argue that he was primarily heterosexual — boys for him served as what we might describe as 'symbolic objects' onto which he projected and vented his long-repressed rage at the grievances and humiliations suffered in his own childhood and adolescence. Furthermore, he was, shall we say, a confirmed necrosadist who needed to watch the torments, agonies, and ultimately deaths, of other people in order to obtain sexual satisfaction. The numerous stab wounds he habitually inflicted were a means by which he was able to 'penetrate' those he murdered."

"The blade thus performed the role of the penis, and the killer often made analogous movements with the knife inside the wound, leading detectives to surmise that Satan was most likely impotent. He was unable to tolerate the gaze of his victims, and therefore he blinded them, and kept the body parts he'd cut off as trophies. By amputating the genitals of his young male victims, he was either attempting to make them more like women, or expressing fury at his own sexual failure. Interestingly, he was able to temporarily stop killing if he felt that he was in danger of being apprehended by the authorities, but realistically speaking it was obvious that he would never desist from killing unless he was caught, or until the day he died!"

„Všem vám, co tu dnes jste, povím, jak se každá buňka mého bytí chvěje a samovolně vzněcuje se v peklech zloby a agónie — potkala jsem Satana — Noční můru, Rozparovače — Lesního zabijáka nebo Zuřící příšeru — ať mu chcete říkat jakkoli. Potkala jsem ho ve snech, na ulici, ve vozu tramvaje, na opuštěných lesních stezkách, ve zploštělé divočině tajgy, na březích Donu, v ohromující propasti nekonečného léta, kde se mládí udržuje navždy v čiré hrůze, potkala jsem ho za soumraku na rušné ulici, s kufříkem v ruce, schovaného pod rouškou vyrovnanosti, připraveného sundat ji, jen co budeme sami. Zločiny páchal s důslednou krutostí — vampirismus, kanibalismus a nekrofilie, v tomto pořadí.“

„Obsesivně ponořený do vlastních myšlenek a fantazií, přišel Satan s jasnou metodou, jak oběti vystopovat, pronásledovat a nalákat — se systematickým plánem, kterého se zásadně držel. Můžeme se domnívat, že byl primárně heterosexuální — chlapci mu sloužili jako takzvaně „symbolické předměty,“ na nichž si kompenzoval svůj dlouho potlačovaný vztek z křivd a ponížení, jež zakoušel v dětství a dospívání. Krom toho také byl řekněme potvrzeným nekrosadistou, jenž potřeboval vidět mučení, utrpení a následně smrt, aby dosáhl sexuálního uspokojení. Početné bodné rány, jež obvykle zanechával, byly tím, čím mohl „pronikat“ do těch, které zavraždil.“

„Čepel tedy sehrála roli penisu a vrah často prováděl analogické pohyby nožem uvnitř rány, což vedlo vyšetřovatele k závěru, že Satan je s největší pravděpodobností impotentní. Nebyl s to snést pohled obětí, a tak je oslepoval a ponechával si uřezané části těl jako trofeje. Amputacemi genitálií mladých mužských obětí z nich buď dělal ženy, nebo jimi vyjadřoval vztek nad vlastní sexuální nemohoucností. Podivuhodné je, že byl schopný vraždění dočasně zanechat, pokud vycítil, že mu hrozí zadržení příslušnými orgány, ale ve skutečnosti bylo zřejmé, že nikdy zabíjet nepřestane, dokud nebude dopaden, nebo nezemře!“

překlad Michaela Černá a David Vichnar

. С к а ж у
так,
и выш
ни ум
ни глу
П о в и с я
с л о в
и уплывут,
ак ды
и
т а к и
скорлупо
Ни рук
ни гол
н
о щ у т и м
Как
Л е н и н
т а к и
а р ш и н о
м е р и т
В е д
г л а з а м
в и д е
к а ж д ы
всяк
«эра» з
п р о х о д и
в две
д а ж
г о л о в о
не заде
о кос
Н е у ж е л
п р
Л е н и н
т о ж е
« в о ж д
м и л о с т
б о ж ь е й
Если
был
ц а р с т в
и божеств
я
от ярости
Н е ж н ы
Вы любовь
скрипки ложи
Любовь
л и т а в р
ложит груб
А себя, н
я, выверну
не може
чтобы были о
сплошные гу
в ночную жу
ушел от ок
х м у р ы

MICHAEL J. ROWLAND

OLGA

*

Pod není. *Nad* leží hlína, zem, nasáklá a plná kamení, těžký hnědý dort s úzkými norami, cizími průhlednými mláďaty s viditelnými orgány, vedle nich s mrtvolami v tlejícím dřevě, vše protkané záhadným, obludně inteligentním myceliem, se stopami zvěře, překrytými dalšími stopami zvěře, s neslyšenými zvuky pukajících vajec, praskajících skořápek a trhajících se kokonů, vyžíraných zevnitř, s prťavci: zmenšeninami dospělců, čistými a ve světlých barvách, bez rejstříku a se záznamy minulosti, s cáry igelitových pytlů a sálajícím jádrem. Rýpnu lžící, zasunu prst, spatřím jako na dlani: ve vrásách oddělené vrstvy staletí, zrezlé meče a kovadliny, hrnce, všechno snažení, podvody, zásadní rozhodnutí, gombíky i s kusy režné nitě, radostné pentle, nacucané deštěm a prorostlé vlasovými kořínky, kameny s výlisky pravěkých rostlin a něžných zavinutců, porody v milosrdném mazlavém blátě, různé smrtě, tebe, jak řídíš naše staré auto, vidíš rychlost, myslíš na to své, ale umíš se usmát, když zrovna řeknu něco milého, jako bys mě poslouchal, máš hezký profil, pohladím ti koleno na plynu a hřbet ruky na hlavě řadicí páky, trhneš sebou, dvakrát, má ruka pálí na koleni, sežehuje meniskus, meniskus hoří a propaluje mi dlaň, už nikdy to nebude dobré, mám nejtěžší dlaň na světě, nebude to už dobré - leží na tom těžká hnědá deka, drtí plíce, nelze se nadechnout, jen lehnout si tam a přikrýt se jí, černozemí, něco v ní klíčí, něco vyrůstá do výše, kořeny se mi opírají o prsa, někdo na ní právě staví ošklivý dům, klade chladné koleje, boří do ní kolena, aby se pomodlil, močí skrze jehličí, někdo právě zradil přítele, hloubí jezírko, zahrabává děti ve sklepě, někdo po ní shora skáče panáka, kotník, koleno, kyčel, břicho, hruď, paže, hlava: balancuje na mé tváři, na levé noze: panák má obličej rozdělený dvěma čarami.

STEHLÍKOVÁ

*

There is no *under*. *Above* lies clay, earth, soggy and full of stones, a heavy brown cake with narrow burrows, alien translucent progeny with the organs still visible, cadavers next to them in the rotting wood, everything interwoven with a mysterious, monstrously intelligent mycelium, with animal tracks covered with other animal tracks, with the unheard sounds of cracking eggs, crinkling shells and ripping cocoons eaten through from the inside, with the lil' ones: adult miniatures, in pure and light colours, with no register or records of the past, with reams of plastic bags and a radiant nucleus. I dig with my spoon, insert a finger, and suddenly I see it clear as day: in the folds, separate layers of centuries, ferruginous swords and anvils, pots, all the effort, trickery, major decisions, buttons with bits of ecru threads, joyful ribands, soaked with rain and overgrown with hair-roots, stones with mouldings of ancient plants and tender cowries, births in the merciful viscous mud, various deaths, you driving our old car, watching the velocity, minding your business, but you've got to laugh when I happen to say something nice, as if you were listening to me, your profile is nice, I caress your knee on the accelerator and the back of your hand on the head of the gear stick, you shudder, twice, my hand burning your knee, scorching your meniscus, meniscus is burning through my hand, it will never be put right, my palm is the heaviest in the world, it won't ever be good – there's a heavy brown blanket, crunching the lungs, breathing impossible, only to lie down and get covered up, with the black soil, something sprouting, something growing up above, roots leaning against my breasts, there's someone building an ugly house on it, laying cold rails, burying his knees therein so he can pray, urinate through the needles, someone's just betrayed their friend, excavating a lake, digging his children in the cellar, someone's playing hopscotch atop it, ankle, knee, hip, stomach, chest, arm, and head: balancing on my face, on his left knee: the hopscotch has got a face divided by two lines.

*

Děti jsou jen malí dospělí, dospělí velké děti:
třeba Pavlíkův táta alkoholik,
který vyřvává na ulici, kymácí se před nádražím
a usnul ve svých výparech
na chodbě u koster kočárků.
Nebo Pavlík, který si načerno vydělává
u nemluvného lakýrníka místo hokeje.
Je potřeba to tu vybourat a udělat prostor básni.
Báseň se zde opatrně projde v lehkých šatech,
co noha nohu mine, posadí se na hromadu suti,
rozhlédne se po okolí a roztržitě zaloví v kapse.
Vytáhne zlatou minci, dva žaludy a hřeben všiváček.
O všem rozhoduje první noc.
Karel zazpívá "já rád bych vám teď podotknul",
báseň se otřese. Ne. Tady bydlet nebude.
Ztratili jsme staré jistoty, které jsme ani neměli,
řekne předsedkyně vlády na Nový rok lidem,
báseň pokývá kučeravou exotickou hlavou, souhlasí.
Vyrazí do dospělého města na nákupy
báseň miluje nákupy jako děcko.

*

Children are small grown-ups, grown-ups are big children:
e.g. Little Paulie's alcoholic dad,
shouting out on the street, teetering in front of the station,
now fallen asleep amid his own exhalation
in the corridor by the pram skeletons.
Or Little Paulie, making ends meet
by illegally working for a taciturn varnisher instead of hockey.
All this is to be demolished, making room for the poem.
Carefully, the poem will take a stroll in a light dress,
very leisurely, she will sit down atop a pile of rubble,
taking in the full view, and absent-mindedly fish in her pocket.
She'll pull out a golden coin, two acorns, and a louse-ridden comb.
Everything gets decided on the first night.
Karel will sing, "There's something I'd like to suggest,"
and the poem will shudder. No. She won't be living here.
We have lost the old certainties we did not even have,
the female PM will tell the people on New Year's Day,
and the poem nods her curly exotic head, in agreement.
She'll head out into the grown-up city to do the shopping,
the poem loves shopping like a child.

*

Prostorem se rozpíná
věčná reklama vesmíru
na vesmír
Nekonečno hrozivě
vyplňuje všechny jeho kouty
zalézá do mezer, vtéká do proláklin a kráterů
Polyká časoprostor,
čímž ho rodí, vesnice míru
mává rudým
praporem nezbadatelné
rozpínavé revoluce.
Galaxie dbají
svých iks, hvězdokupy
mlhoviny, supernovy
spoléhají na bájnou básnivost
svých pojmenování.
Mnohé světy
nevšímavě proplouvají
kolem sebe
některé se netečně
ohlédnou přes rameno.
Bez ptaní ptáci planet poletují.
Universum vyhlíží změnu,
temná je hmota hmot.
Hvězdy se srážejí uprostřed
svých záměrů
v mohutných výbuších
černé díry zejí.
Zemička, zanedbatelně malá
vykonává nedobrovolné otočky
nikým neviděné.
Podřízený Měsíc mlčí.
Roční období se nějak střídají.
Kdykoli přicházíš do mé mysli
vzněcuje se mi nastydlé srdce. Rychleji.
Jaká je tu atmosféra?
přijde tuleň, had a jasan
na novou planetu a ptá se.

*

Extending through
space is the eternal advert
for space
Infinity menacingly filling
in all its corners
withdrawing into chasms,
 pouring into gorges and craters
Swallowing spacetime,
thereby birthing it, a peace village
brandishes the red drape
of a fathomless
expanding revolution.
Galaxies mind their x-es,
star clusters
nebulae, supernovas
relying on the fabulous poetics
of their nomenclature.
There are many worlds pass each other by indolently
some perfunctorily looking back over their shoulders.
Planet birds
flutter unquestioningly.
The universe watches out
for a change,
dark is the matter of the matter.
Stars collide
amidst their intentions in massive
explosions
black holes yawn.
Little Earth, negligibly small
makes involuntary turns
seen by no-one.
The subjugated Moon keeps silent.
The annual seasons
change, somehow.
Whenever you enter my mind
my chilly heart ignites. Faster.
What's the atmosphere like here? a seal, a snake,
and ash tree arrive at a new planet and ask.

*

Co se přehraje v hlavě, v okamžiku
pádu střemhlav ze schodiště
dlouhého jako nevěstin závoj?
Celý život v rychlé smyčce, život ve flipbooku
po kterém se jezdí palcem
aby bylo jasné, že skutečně neznamenal nic
zábradlí v panelovém domě vyleštěné dětskými zadky
všechny chyby, které se nemusely stát
protože varování přicházela
okamžiky fatálních zaváhání
v nevratných momentech
prudká selhání v tísňových situacích
strach, který zabránil hrdinství
humorné omyly - humorné pro ostatní
úmrtí a porody a svatby a rozvody – ostatních
ponížení u závěrečné zkoušky
opakované vyhazovy z prací
pár vteřin před vlastním vstupem na svět
- první křik, ten tenký, a přitom pronikavý
obalený krví
zklamaná láska k Zuzance, která s takovou lehkostí
podnikla úkrok stranou
nebo ta rozšklebená bačkora s tetinou tváří?

*

What goes on inside a head at the moment
of falling headlong off a staircase
as long as a bride's veil?
An entire life in a fast loop, a life in a flip-book
one traverses with a thumb
in order to make clear it really signified nothing
a bannister in a prefab house polished by children's arses
all errors that needn't have happened
since the warnings only came
at moments of fatal failures
at moments irreversible
intense failures in emergency situations
fear thwarting bravery
humorous faults – humorous for others
deaths and births and weddings and divorces – of others
abasements at the final exam
repeated sacks from the job
a few seconds ahead of one's entry into the world
– the first scream, so tenuous and yet shrill
blood-spattered
a disappointed love for Susie, who so nonchalantly
attempted a sidestep
or that grinning slipper with auntie's face?

translation David Vichnar

CANDICE

MONARCH (excerpt)

When I try to remember the late nineties, I mostly remember climbing into a tanning bed with a rabbit's head sticker pressed to my hip. The same spot, every time, for the entire summer of '99. In Pompeii, the third cause of death was instant dehydration triggered by extreme heat. I learned this in school, but never thought of it as I pulled the plastic goggles over my head and lowered the lid. It felt wonderful; it was an actual bed of light. The goggles had tiny pinpricks in the middle covered with black lenses to protect the thinner skin of the eyelids. I felt a chill of success whenever I surveyed the augmented pigment of my skin.

Once, only laborers spent enough time in the sun to tan. If you perform a slight dissection on the word parasol, you get para=to shield and sol=sun. (The events I am telling you about take place after I graduated from a high school that sat in the middle of the country—the oeil de taureau of America, stoic and dry. Now I am seriously committed to the German, but as a student I took one year of each Romance language. Je m'appelle Jessica. Mi nombre es Jessica. Mi chiamo Jessica. I can recognize a root, determine what lexical waters a word has been washed in. Now, mein name ist Jessica. I am so much closer to the present.) Protection, of course, has always been the prerogative of the rich.

Gloves, wide-brimmed hats, mineral creams, smart glass, umbrellas, and veils protect the skin from signs of use. Tans now exist because a French fashion designer spent too long on a yacht in the Mediterranean—she went sailing and it showed. But all she had to do was say she meant to do it. She was born in an orphanage and inverted basic economy with a dress that suggested less was actually more. At one point, she was a Nazi intelligence officer.

WUEHLE

MONARCHA (úryvek)

Když si snažím vzpomenout na pozdní devadesátky, vybavuju si převážně to, jak lezu do solárka se samolepkou králičí hlavy nalepenou na boku. Pokaždé tamtéž po celé léto devětadevadesát. Třetí nejčastější příčinou smrti v Pompejích byla okamžitá dehydratace způsobená extrémním horkem. Učili nás to ve škole, ale nikdy mi to nepřišlo na mysl, když jsem si přetahovala ochranné brýle přes hlavu a zaklapovala víko. Byl to úžasný pocit; opravdické místo na slunci. Ty brýle měly maličké dírky uprostřed, zakryté černými čočkami, aby chránily tenounkou kůži očních víček. Při každém pohledu na svou uměle opálenou kůži jsem cítila mrazení úspěchu.

Bývaly časy, kdy jen pracující trávili na slunci dost času na to, aby se opálili. Pokud lehce rozpitváte slovíčko parasol, dostanete para=chránit a sol=slunce. (Události, o kterých vám vyprávím, se odehrály poté, co jsem dokončila střední školu, která ležela uprostřed venkova — oeil de taureau Ameriky, stoická a vyschlá. Teď jsem plně odevzdaná němčině, ale jako studentka jsem si brala jeden školní rok na každý z románských jazyků. Je m'appelle Jessica. Mi nombre es Jessica. Mi chiamo Jessica. Umím rozpoznat kořen, určit, v jakých lexikálních vodách se slovo vykoupalo. Nyní mein Name ist Jessica. Jsem tak mnohem blíže přítomnosti.) Ochrana byla, samozřejmě, výsadou bohatých.

Rukavičky, klobouky se širokou krempou, minerální krémy, inteligentní sklo, slunečníky a závoje chrání kůži před známkami použití. Opálení dneska existuje díky tomu, že jedna francouzská módní návrhářka strávila příliš mnoho času na jachtě ve Středomoří — účastnila se mořeplavby a bylo to na ní vidět. Stačilo, aby řekla, že se opálila schválně. Narodila se v sirotčinci a svými šaty, podle kterých méně znamenalo více, zbourala samy základy ekonomie. V jednu chvíli dělala pro nacistickou rozvědku.

She knew how essential intent is when it comes to assigning culpability. So the tan became fashionable. Another economic subversion: what was once a sign for poverty became a sign of wealth. Probably because I love deception, it impresses me when a person who traffics in images is adept at rhetoric. The designer's name was a diminutive of a diminutive; an abbreviation of the French coquette. My own name means "rich. God beholds."

I have always felt more the beholder than the beholden, which is why it is very hard to believe in god at all. If this story is about anything, it is about being somewhere in between; the importance of the aurea mediocritas. The opulent wedding ring twisted inward in public, the right balance of visibility and existence.

I spent all my time in that sun bed because I didn't have a job. When I finally got one, my skin had the glow of a ham under a heat lamp; the sacré-cœur of a country club Father's Day brunch. My own father didn't eat ham, didn't belong to a country club, and did not worship the sun.

Before my disappearance, he was a professor of boredom, and, in fact, the founder and chair of the Boredom Studies department at a Midwestern University I dropped out of. My taking time out from the world to meditate on my dermis was rare, hard for him to understand. I believe it made me the primary subject in one of my father's case studies on boredom. Maybe even the inspiration for it.

There was something almost spiritual to his theories; he taught a course on Chaucer entitled "The Devil's Workshop," in which students considered Proverbs 16:27, the professed origin of St. Jerome's declaration, "fac et aliquid operis, ut semper te diabolus inveniat occupatum." Anyway, the final exam for The Devil's Workshop involved a staring contest. Grades were not curved.

Věděla, jak zásadní je úmysl, když dojde na určení viny. A tak přišlo opálení do módy. Další ekonomická subverze: co dřív bylo znamením chudoby, stalo se známkou blahobytu. Nejspíš proto, že miluju klam, tak mi přijde obdivuhodné, když je osoba, která kšeftuje s vnějšími dojmy, zběhlá v rétorice. Jméno té návrhářky byla zdrobnělina zdrobněliny; zkrácenina francouzského coquette. Moje vlastní jméno znamená „bohatá. Bohem opatrovaná."

Vždycky jsem se víc cítila jako pozorovatelka než pozorovaná, což vysvětluje, proč je tak těžké vůbec věřit v boha. Pokud tenhle příběh opravdu o něčem je, pak je o životě někde mezi; jak důležitá je aurea mediocritas. Okázalý snubní prsten na veřejnosti otočený směrem dovnitř, správné vyvážení viditelnosti a existence.

Všechen čas jsem trávila v soláriu, protože jsem neměla práci. Když jsem ji konečně dostala, moje kůže zářila jak žunka pod infračervenou lampou; jak sacré-cœur nad brunchem, co na den otců pořádá pánský spolek. Můj otec žunku nejedl, nebyl členem pánského spolku, ani neuctíval slunce.

Než jsem zmizela, byl profesorem nudy a vlastně také zakladatelem a předsedou Ústavu studií nudy na Midwesternské univerzitě, ze které mě vyhodili. To, že jsem si vyhrazovala čas na to, abych vzdalovala se od zbytku světa a meditovala nad vlastní pokožkou, pro něj bylo nenormální, těžko pochopitelné. Myslím si, že díky tomu jsem se stala hlavním subjektem jedné z otcových případových studií o nudě. Možná jsem ho dokonce inspirovala.

Na jeho teoriích bylo něco až spirituálního; vyučoval seminář o Chaucerovi nazvaný „Ďáblova dílna," na kterém studenti přemítali nad Přísloviími 16:27, kde se nachází údajný původ prohlášení svatého Jeronýma, „fac et aliquid operis, ut semper te diabolus inveniat occupatum." Každopádně, závěrečná zkouška Ďáblovy dílny zahrnovala soutěž v zírání. Známkovací stupnice nebyla uzpůsobena výsledkům.

Dr. Clink—that's my father's name—and I have not talked for a long time. I'd like to ask him if he ever thought, inversely, that boredom could be harnessed. Held in the same way that a poltergeist harnesses the body of its host. If this were possible, then it follows that intentional, controlled idleness could become a means by which the devil could be tricked into doing one's bidding. I doubt this idea occurred to him. His students occasionally went insane during the final exam. The insanity was temporary. That seemed to be more Dr. Clink's treatise on boredom—its impermanence.

His doctoral dissertation concerned juridical ethics and the sentencing of crimes passionnel.

A crime of passion is simply defense by excuse. Dr. Clink explained to me that this is a sort of perversion of mens rea that depends on proving the defendant holds no malicious aforethought. Literally, your mind isn't guilty. Your very mind. In essence, a crime of passion is an act of violence that wasn't planned on. It's best if you don't have the rope or the knife, etc., on your person when you walk into the room. It's best if you call the police yourself and remain at the scene.

Dr. Clink's research centered on the manner in which a jury of one's peers accepts or does not accept an excuse. Determination of guilt or innocence is just, like, the jury's opinion. My father would, at this point, explain that there are a variety of tests used to determine culpability. My favorite is the Irresistible Impulse Test, also known as the policeman at the elbow test.

If you can't resist committing what you intellectually know to be a crime with an officer of the law only one arm's length away from you, you have fulfilled the criteria of the Irresistible Impulse Test. I like to remember this as the well, fuck it rule, but that's incorrect. To say fuck it is a sort of negative existential exercise; a proof of the concept of agency via the action which removes the agency.

S Doktorem Clinkem—tak se můj otec jmenuje—jsme spolu dlouho nemluvili. Ráda bych se ho zeptala, jestli ho někdy napadlo, že to může být naopak, tedy že nuda může být přidržená. Držená stejným způsobem jako poltergeist drží tělo hostitele. Pokud by to bylo možné, tak by to znamenalo, že záměrná, kontrolovaná nečinnost se stává prostředkem, kterým by šlo ďábla přimět k tomu činit tak, jak mu kdo poručí. Pochybuju, že ho to kdy napadlo. Jeho studenti z té závěrečné zkoušky občas žíleli. Šílenství bylo jen dočasné. O to také šlo ve více pracích doktora Clinka o nudě – o její nestálost.

Jeho doktorská dizertace se zabývala právní etikou a posuzováním crimes passionnels.

Zločin z vášně je zkrátka obrana výmluvou. Doktor Clink mi vysvětlil, že to je druh vyšinutí mens rea, jenž závisí na tom prokázat, že obžalovaný neměl žádné zlovolné úmysly. Doslova že váše mysl není vinná. Váše vlastní mysl. Zločin z vášně je v podstatě násilí, které nebylo plánované. Nejlépe když u sebe při vstupu do místnosti nemáte provaz ani nůž atd., když vejdete do místnosti. Nejlépe když sami na sebe zavoláte policii a zůstanete na místě činu.

Výzkum doktora Clinka se soustředil na to, jak porota složená z vašich vrstevníků přijme, nebo nepřijme vaši omluvu. Jestli jste vinní nebo nevinní, to je holt jakoby prostě jen o tom, co si ta porota jako myslí. Můj otec by v tuto chvíli vysvětlil, že vina se určuje všelijakými testy. Nejradši mám Test neodolatelného impulzu, též známý jako test policajta za krkem.

Jestli nemůžete odolat tomu, abyste spáchali něco, o čem racionálně víte, že je to zločin, zatímco máte strážníka nadosah, splňujete kritéria Testu neodolatelného impulzu. Ráda tomu říkám pravidlo „no, nasrat na to", ale to není správně. Říct si nasrat na to je negativním existenciálním cvičením; důkazem konceptu vlastní vůle skrz čin, který vlastní vůli odstraní.

That's how the last half of the nineties was, though. While mostly I remember tanning and hair extensions and groups of syncopated pop stars dancing with the unity of a military drill, the other part of me remembers a love of trash. In the year 2000, a very pale, very insane actress once appeared on the red carpet of an awards show wearing a shredded garbage bag and the magnificent wedding ring given to her by her suicided husband. There was willing distortion, music was meant to sound like fuzz. If I listen to her albums now, they possess the polyphony of a whipped dessert, too sweet for teeth, too sugar for earth. Curated decay. I still can't decide if the sticky double G and guttural vowel of grunge was euphonious or cacophonous. Both.

I suppose that's why I now hold the idea of agency in my hand like the token for a carnival ride. I'll suffer if I lose it, although not mortally. In reality, the Irresistible Impulse Test is intended to determine whether or not the defendant is capable of self-control. It asks if the defendant was their own victim; prey to their own impulse. Dr. Clink liked this idea because it suggests that there is a spirit under the body that can emerge at any moment. But he never made enough of the word victim. I suspect that The Devil's Workshop was his way of testing the assumption that extreme boredom is the portal used to access the spirit body. He wanted those students to go insane, to commit crimes at the elbow of an officer.

His research began in the early eighties and reached the peak of its popularity among scholars in 1994 as the result of the trial of Lorena Bobbitt. This was a very good time in my life for me to meet Christine.

Druhá půlka devadesátek byla holt taková. Zatímco velká část mě si pamatuje opalování a příčesky a skupiny synkopovaných pop stars tancujících jako jeden muž, ta druhá část mě si pamatuje lásku k odpadu. V roce 2000, velmi bledá, velice žílená herečka se jednou objevila na červeném koberci majíc na sobě roztrhaný pytel na odpadky a nádherný snubní prsten, který dostala od svého zasebevražděného manžela. Bylo tu chtěné zkreslení, hudba zněla záměrně zastřeně. Když si poslechnu její alba dnes, mají polyfonii vyšlehaného dezertu, na zuby příliš sladké, příliš cukrované pro tento svět. Kontrolovaný rozklad. Pořád se nemůžu rozhodnout, jestli lepivé dvojité G a guturální samohláska grunge byly eufonické nebo kakofonické. Oboje.

Předpokládám, že právě z toho důvodu se teď myšlenky vlastní vůle držím, jako by to byl žeton na pouťovou atrakci. Jestli ho ztratím, budu trpět, ale ne smrtelně. Test neodolatelného impulzu měl ve skutečnosti určit, jestli je obžalovaný schopný sebekontroly. Klade si otázku, zda nebyl obžalovaný obětí sebe sama; kořistí vlastního impulzu. Doktoru Clinkovi se tato myšlenka líbila, protože by to znamenalo, že máme pod kůží ducha, který se může každou chvíli objevit. Nikdy ale slovo oběť dostatečně nebral v potaz. Mám podezření, že Ďáblova dílna byl prostředek, kterým mohl otestovat předpoklad, že brutální nuda otevírá portál k přístupu do duchovního těla. Chtěl, aby ti studenti zešíleli, aby páchali zločiny se strážníkem za krkem.

Jeho výzkum začal na začátku osmdesátek a mezi akademiky dosáhl vrcholu věhlasu v roce 1994 důsledek soudu s Lorenou Bobbittovou. K tomu, abych potkala Christine, to byla velice příhodná doba .

překlad Michaela Černá a David Vichnar

KAROLINA

POLALKA (excerpt)

In *Stigmata: Escaping Texts*, Hélène Cixous says, *One must enter the labyrinth of a text with a thread*, not unlike the spool of red I received in Sunday school as a child, the one metaphorically attached to Jesus at one end. I fell hard into America, leaving behind a thread that has over the years pooled and knotted in the space between my past and present self. Similarly, when readers tie a loop around their waist and jump in, they cause the affixed gas station nozzle to peepukecumcryspill on their shoes, into their tanks, their capacity to go. Readers confirm stories based on their chosen imaginations. They are the biggest influence when it comes to what comes.

The thread that electrifies these pages receives its volty and ampy – *cute* synonyms for scientific words – from a migration that started at birth, yet didn't transport my physical body. Everyone knew I was in the process of leaving and felt at liberty to discuss my new home. During religion class in kindergarten, the priest compared my upcoming journey to those undertaken in the Bible.
Will you forget? – sails unfurled over the open sea.

My extended family and I lived in a leaving economy: a tiny farm town a couple hours south of Kraków, next door to one another like ducks in a row. Except we didn't have our ducks in a row. My grandparents owned one of four cars in town, purchased with my grandfather's cleaning up after the Vietnam War, meaning with a blast that invalidated his ability

Binocular vision is a bra
integration of two retin
visual perception is ach
provides a greater field
main benefit, stereosco
year, the *Synoptophore*
choice intrument for C
It is used for assessing
motility disorders very
or electrical irritation o
projection of the sensa
in the space where it w
same retinal point was i

Pateras, Evangelos. (2020)
Strabismus with Synoptopl

ZAPAL

POLALKA (úryvek)

V knize *Stigmata: Jak uniknout z textu* píše Helène Cixous toto: „Člověk musí vstoupit do labyrintu textu s provázkem," ne nepodobným červené nitce, kterou jsem jako dítě dostala v nedělní škole a která mě metaforicky spojovala s Ježíšem. Do Ameriky jsem dopadla tvrdě, zanechavši za sebou vlákénko, co celá léta obmotávalo prostor mezi mým minulým a současným já. Podobně tak si i čtenáři vážou smyčku kolem pasu a skáčou, takže jim tankovací pistole močí-blitkem-mrdkou-pláčem-vrhem ohodí boty, napustí nádrže, jejich schopnost odejít. Čtenáři stvrzují příběhy na základě vybraných představ. Mají největší vliv na to, kdy přijde, co má přijít.

ain process in which the
al images into a single
ieved. Binocular vision
of vision as well as the
opic vision. For many
has been the standard
Orthoptic management.
and treating of ocular
y reliably. Mechanical
of a retina leads to the
tion to the same point
ould be projected if the
rritated by light.

. Technique for Measuring
nore -Review. 6-12.

Vlákno, které elektrizuje tyto stránky, dostává své voltíky a ampíky – *roztomilá* synonyma pro vědecké termíny – z migrace, která začala při narození, ale nepřemístila mou tělesnou schránku. Všichni věděli, že se mám stěhovat, a všem přišlo jako dobrý nápad bavit se o mém novém domově. Ve školce během náboženství kněz porovnal mou blížící se cestu s tou podstoupenou v Bibli.
Zapomeneš? – na otevřeném moři se rozvinuly plachty.

Spolu s širší rodinou jsem žila v úpadkovém hospodářství: v malinkém farmářském městečku pár hodin jižně od Krakova, všichni v řadě za sebou jako kachničky za kachnou. Až na to, že my žádné kachničky neměli. Moji prarodiče vlastnili jeden ze čtyř automobilů ve městě, který si pořídili za to, že děda pomáhal s úklidem po válce ve Vietnamu, tedy

to hear in one ear. Day after day, he drove women in labor to a hospital occupied by doctors who cared for their patients only when paid extra under the table, and back to a secular cloister fir only for inland mermaids. Family structure standardized: wife tended to the home, and husband worked abroad for months at a time, visiting only to bring back meager pay and a dose of his sperm, funding another child to tend. Although the number of families who emigrate as a unit has grown, back then my parents were an anomaly.
Or two-thirds an anomaly.

I a common physics analogy involving water, *current* means flow, and *voltage* means pressure. Here, the thread flows through a comforting muchness, looking to guide, but also pressure, familial memory governing a country never in its own hands. Polishing regards Poland in the way italics regard Italy–barely; the colors vary, &

I beg in

Holey literature, noun:

Written by half-breeds whose parents are different countries. *People with holes in their breeding* is literature that's not safe from the wind. Society forces half-breeds to patch up their holes, Americanize their breeding, especially in the telling of stories. Yet birds do not adapt their song to location, as chirpy and off-tune as it may be.

Half-breeds write their forces, stories, holes, change their stories from off-tune holes. Literature forces song on location, off-tune by off-breeds who tells its holes.

Except, in migration,
many songs
go unsung.

za výbuch, kvůli kterému ohluchnul na jedno ucho. Dennodenně vozil rodící ženy do nemocnice obydlené doktory, kteří se o své pacienty zajímali jen tehdy, pokud si mohli dovolit je podmáznout, a šup zpátky do světského kláštera, který se hodil jen pro vnitrozemské mořské panny. Rodinná struktura byla standardizovaná: žena se stará o domov, manžel maká v zahraničí několik měsíců, domů pak přinese jen mizerný plat a dávku semene, z něhož zplodí další dítě ke starosti. Ačkoli počet rodin, jež emigrovaly jako celek, postupně rostl, naši se vymykali. Aspoň ze dvou třetin.

V běžné fyzikální analogii ohledně vody znamená proud tok a napětí znamená tlak. V tomto případě vlákno pluje povzbudivou hojností, chce vést, ale také pohánět rodinnou paměť ovládající zemi, která nikdy není ve vlastních rukách. Pól se má k Polsku stejně jako řeka k Řecku – jen stěží, barvy se liší

a já nač nu

Děravá literatura, podstatné jméno:

Píšou ji míšenci, jejichž rodiče jsou z jiných zemí. Lidé s dírami ve svém rodokmenu jsou literaturou, kterou nic nechrání před větrem. Společnost nutí míšence látat své díry, amerikanizovat své plození, obzvlášť tím, že vyprávějí příběhy. Přitom ptáci svou píseň místu nijak neuzpůsobují, jakkoli vesele a falešně tam může znít.

Míšenci vypisují své síly, příběhy, díry, mění své příběhy z rozladěných děr. Literatura nutí písně k místu, rozladěné od rozplozených, co vyprávějí o svých dírách.

Až na to, že při migraci
mnoho písní
nikdy nezazní.

A doll, a letter, a coat, some money,
a letter, some winter letter boots.

My parents send my grandmother a letter. She sends them letters of the alphabet they forgot.

English doesn't parallel their absurd physical
chereo-geography.

They send them back, having no use

for letters.

On my eighteenth birthday, they hand them over in a faded brown envelope:

here is the childhood we experienced.

I don't want to strip you of your mother tongue, just around your tongue because I worry you'll pass your grandmother's writing, make language mother linear.

Grandmother, do you sound like a terminal illness?

NOTES FOR MID-BIRTH

czerń

All Polish colors are entities. Adjectives but also nouns. Their job (like a human has a job) is to describe objects—czarne chair, czarny tail— but they, themselves, are entities: czerń. English is deficient in colors with a soul; they become red "ness," pinkness, or yellowness, which no one ever says.

Panenka, dopis, kabát, nějaké peníze,
dopis, pár zimních kožených huculí.

Naši poslali babičce dopis. Ona jim posílá dopisy v abecedě, kterou zapomněli.

Angličtina jejich absurdní tělesnou choreo-geografii nedokáže popsat.

Posílají je zpátky, ty dopisy

jim jsou k ničemu.

Na osmnáctiny mi je předají
v zašlé hnědé obálce:

toto je dětství, které jsme zažili *my.*

Nechci tě vyvlékat z mateřského jazyka, tak blízkého jazyku, protože se bojím, že po babičce podědíš písmo, zdědíš a předáš jazyk po přeslici.

Babičko, zníš snad jako smrtelná nemoc?

ZAPISKY K POLO-NAROZENÍ (úryvek)

černá

Všechny polské barvy jsou bytostmi. Přídavná jména, ale také podstatná jména. Jejich prací (tak jako má práci člověk) je popisovat předměty—czarne židle, czarny ocas— ale ony samy o sobě jsou bytostmi: czerń. Angličtině chybí barvy s duší; stává se z nich red „ness," pinkness, nebo yellowness, a

Why did English-makers stop at "ness"? They weren't able to imagine anything better to name the noun, not even an amputated version of the adjective, like "pin" for pink or "yell" for yellow? (In Polish, różowy, pink, an adjective and a noun, also becomes róż, pinkness, a noun). That's why, in Poland, The Black Protest is less a protest where people wear black and more an entity—blackness— that wafts into the tenant.

If ten women wear a black dress, they're equally important. If ten women wear a red dress, they blend in. You learn this on The Bachelor. To try to understand, you listen to the heart of a television and that of a vagina, red and porch-like. When the screen is black, the news is the same. Viewers consider it of equal importance. If vaginas, however, looked and felt the same...

What if women had the ability to choose their vaginas based on what felt good and impressed sexual partners?

They don't like wearing the same dress, so imagine the horror if they chose the same vagina.

"Sexuality is not the most intractable element
in power relations, but rather one of those endowed with the greatest instrumentality: useful for the greatest number of maneuvers and capable of serving as a point of support, as a linchpin, for the most varied strategies."
(Michel Foucault, *The History of Sexuality*)

Except how they use those same vaginas—those instruments—would still differ wildly.

Let's try a different analogy.

John Dalton descri
blindness in 1794. I
brother, he confused s
pink with blue. Dalt
vitreous humor was ti
absorbing longer
instructed that his eye
after his death, b
revealed that the hu
clear.

Hunt, David & Dulai, Ka
James & Mollon, John. (
of John Dalton's Color B
(New York, N.Y.). 267. 9
science.7863342.

to nikdo nikdy neříká. Proč se anglotepci zasekli na příponě „ness“? Nebyli snad schopní přijít s něčím lepším, co by označovalo podstatné jméno, dokonce ani s amputovanou verzí adjektiva, jako “pin” pro pink nebo „yell“ pro yellow? (V polštině, różowy, růžové, přídavné a podstatné jméno, se též stává róż, růží, podstatným jménem). A proto je Černý protest v Polsku méně protestem, na kterém lidé nosí černou, a víc bytostí—černotou – která se snáší na obyvatele.

Pokud si deset žen oblékne černé šaty, jsou všechny stejně důležité. Pokud si deset žen oblékne červené šaty, splynou s okolím. To se dozvíte v americkém televizním pořadu The Bachelor. Ve snaze to pochopit nasloucháte srdci televize a také srdci vagíny, červenému a jakoby pavlačovitému. Když obrazovka zčerná, zprávy jsou pořád tytéž. Diváci je považují za stejně důležité. Zato kdyby byly vzhledově a pocitově stejné vagíny…

Co kdyby si ženy mohly vybírat vagínu podle toho, co těší a okouzluje sexuální partnery?

Nerady nosí stejné šaty, představte si tu hrůzu, kdyby si všechny vybraly stejnou vagínu.

„Sexualita není tím nejsložitějším prvkem mocenských vztahů, ale spíše tím, který je obdařen největšími možnostmi využití: je užitečným pro největší množství manévrů, dokáže posloužit jako vztyčný bod, jako spojovací čára pro nejvíce rozličných strategií.“
(Michel Foucault: *Dějiny sexuality*)

Až na to, že by s týmiž vagínami—týmiž nástroji— zacházely velmi odlišně.

Zkusme tedy jinou analogii.

bed his own color
n common with his
scarlet with green and
on supposed that his
inted blue, selectively
wavelengths. He
s should be examined
ut the examination
mors were perfectly

anwaijit & Bowmaker,
1995). The Chemistry
Blindness. Science
984-8. 10.1126/

Gloomy weather, something flying over something else. Shadows sneaking in before true nightfall. Your grandfather paces to the end of the driveway and back again, on the lookout for thievery by the sky. He's more afraid of storms that come from the west—hills there. And then, suddenly, a red streak of light or something else red, unexpected, like blood in stool, shrieks in front of his vision. Shock, a call to the police, a doctor, maybe. There isn't supposed to be red in a storm, or, for that matter, a mushroom.

Black already blends in. Red is meant to stand out. Too much red blends in. A lot of black stands out. Colors are not transitive verbs—used with object. Perhaps, then, "black" doesn't need "ness" to have a soul, and the prerequisite for soul is to not come before an object.

Blue is like black in that there's strength in quantity. You write in an entirely blue room in a medical school, and you're not kidding about the floor and the chairs and the cubicles and the walls and the light waffles. You cannot open your kettle because it's too not blue. You because you're not conforming blue. Roller coaster blue, the color a container for stress.

Not many things are naturally blue except, of course, the sky, the water, the hottest part of fire. As a result, English-makers, when they got to the blueberry, decided to highlight "blue," even though the blueberry is only truly blue when you squint at a freshly picked basket in energetic sunlight. In Polish, blueberry is jagoda or borówka—a regional difference—neither of which index the color blue. By this logic, the Black Protests emphasize the scarcity of the color black in politics. Not enough anarchism.

Pochmurné počasí, něco letí nad něčím jiným. Stíny se vkrádají před skutečným soumrakem. Tvůj dědeček kráčí na konec příjezdové cesty a zase zpátky, vyhlíží zloděje na obloze. Více se bojí bouří, které přicházejí ze západu—kvůli tamním kopcům. A pak mu zničehonic přímo na očích vykřikne červená šmouha světla, nebo něčeho jiného červeného, nečekaného, jako krev ve stolici. Šok, volá na policii, nebo možná doktorovi. Červená nemá v bouři co dělat, a když už jsme u toho, ani houba.

Černá už splývá. Červená má vyčnívat. Příliš červené začne splývat. Hodně černé najednou vyčnívá. Barvy nejsou tranzitivními slovesy—co se používají s předměty. Možná nakonec „black" v angličtině nepotřebuje příponu „ness", aby měla duši, a předpokladem pro duši není to, že stojí před předmětem.

Modrá je jako černá v tom, že její síla spočívá v množství. Píšeš v úplně modrém pokoji ve zdravotnické škole, a myslíš to vážně, je na podlaze a židlích a v kabinkách a na zdech a vaflích. Nejde ti otevřít konvičku, protože je příliš nemodrá. Sebe sama také neotevřeš proto, že nejsi přizpůsobena modré. Modrá horské dráhy, barva nádoby na stres.

Není toho mnoho, co by bylo přirozeně modré, samozřejmě s výjimkou nebe, vody a nejžhavější části ohně. V důsledku toho se tvůrci angličtiny rozhodli, že ve slově „blueberry" (borůvka) zdůrazní „blue," modrou, i když jsou borůvky opravdu modré jen ve chvíli, kdy zamhouříte oči při pohledu na čerstvě nasbíraný košík borůvek ve svitu energických slunečních paprsků. V polštině se borůvka řekne jagoda nebo borówka—regionální rozlišení—přičemž ani jedno jméno na modrou nepoukazuje. Podle této logiky zdůrazňují Černé protesty nedostatek černé barvy v politice. Není v ní dost anarchismu.

překlad Michaela Černá a David Vichnar

JAMES

COSMIC HORROR (excerpt)

The first room resembled the last. We moved through it stiffly, arms at our sides. The windows were wide gashes. It was early, and we were cold and tired. Three bodies were arranged artfully in a tree, to suggest hieroglyphs or letters. But we could not yet read, so the message was lost. We had been warned this was a place of ruin. The ground was salty with blood. A loudspeaker announced a series of regulations. We did not know how long we were in the room. We were given to understand that the human body is to be considered not as an object but as an event, an occurrence, like an explosion or the crash of a wave. We kept looking at the three bodies in the tree and wondering how long they would be there. The light coming in through the fissures kept failing and rebooting. The loudspeaker made mostly animal sounds: barks, shrieks and howls. We tried to arrange our bodies in a way that would attract the least attention, because we were not equipped to speak.

the correct word for dog is wolf
the correct word for wolf is machine
the correct word for machine is womb
the correct word for womb is blank
the correct word for blank is sun
the correct word for sun is eye
the correct word for eye is sex
the correct word for sex is distance
the correct word for distance is anxiety
the correct word for anxiety is dream

KNIGHT

KOSMICKÁ HRŮZA (úryvek)

První pokoj připomínal ten poslední. Prošli jsme jím ztuhle, s rukama v bok. Z oken byly široké trhliny. Bylo brzo, a trápil nás chlad a únava. Tři těla byla umně uspořádána na stromě, aby připomínala hieroglyfy nebo písmena. Ale číst jsme ještě neuměli, takže poselství bylo ztraceno. Varovali nás, že je to místo zkázy. Země byla slaná od krve. Tlampač ohlásil řadu regulací. Nevěděli jsme, jak dlouho v tom pokoji jsme. Dali nám na vědomí, že lidské tělo nemá být vnímáno jako předmět, ale jako událost, příhoda, jako výbuch nebo náraz vlny. Stále jsme se dívali na tři těla na stromě a říkali si, jak dlouho tam asi budou. Světlo procházející trhlinami stále zhasínalo a znovu rozsvěcovalo. Tlampač vydával především zvířecí zvuky: štěkot, vřískot a vytí. Snažili jsme se uspořádat naše těla tak, aby přitahovala co nejméně pozornosti, protože jsme nebyli vybaveni k mluvě.

správné slovo pro psa je vlk
správné slovo pro vlka je stroj
správné slovo pro stroj je děloha
správné slovo pro dělohu je mezera
správné slovo pro mezeru je slunce
správné slovo pro slunce je oko
správné slovo pro oko je pohlaví
správné slovo pro pohlaví je vzdálenost
správné slovo pro vzdálenost je úzkost
správné slovo pro úzkost je sen

a red cordon delimited the space

an exhibition of sounds and agonies
from three metallic apertures

you had to think yourself
more intensely into it
you had to unshutter
or nothing would happen

cold in the hill's shadow
grey snowstorm fuzz of fundamental particles
whose quantum effects cannot be ignored

impression of incantation or unscored song

looking into the apertures

some of the observers attempted to record the event
but the temporal element compromised their data

consequently
the cloud of symbols
signified only itself

the correct word for dream is larva
the correct word for larva is spite
the correct word for spite is crucifix
the correct word for crucifix is entity
the correct word for entity is ocean
the correct word for ocean is blood
the correct word for blood is tinnitus
the correct word for tinnitus is throat

as the entities watch
the space resolves itself into bloodied rectilinearity
an office floor maze
of scratched screens
sprayed red

červený kordon vymezoval prostor

výstava zvuků a agonií
ze tří kovových otvorů

museli jste se do toho
usilovněji vmyslet
museli jste otevřít okenice
jinak by se nic nestalo

chlad ve stínu kopce
šedé vánicovité chmýří základních částic
jejichž kvantové efekty nelze ignorovat

dojem zaříkávadla nebo píseň bez hudby

pohled do otvorů

někteří pozorovatelé se pokusili tu událost zaznamenat
ale prvek dočasnosti jejich data
znevěrohodnil

následně
mrak symbolů
značil jen sebe

správné slovo pro sen je larva
správné slovo pro larvu je zášť
správné slovo pro zášť je krucifix
správné slovo pro krucifix je bytost
správné slovo pro bytost je oceán
správné slovo pro oceán je krev
správné slovo pro krev je tinnitus
správné slovo pro tinnitus je hrdlo

bytosti přihlížejí tomu
jak se prostor sám rozkládá do zkrvavené přímočarosti
bludiště na kancelářském patře
z poškrábaných obrazovek
nasprejovaných načerveno

sound does not exist here
the entities will not permit it

consequently nothing can move nothing can live

learning the word egg
learning the word space

we stay coiled in the ear

I may have blacked out there I can't remember
the headset became suddenly a black rock
I couldn't see

the entities are still fixed to the screens
anguished metal christs

the correct word for throat is exchange
the correct word for exchange is passage
the correct word for passage is possession
the correct word for possession is glitch
the correct word for glitch is oblivion
the correct word for oblivion is aperture
the correct word for aperture is voice
the correct word for voice is ritual
the correct word for ritual is exhaustion

we recorded ourselves on the blood machine
it was necessary to activate our throats in unison
otherwise the ocean's marble lid would never open

this required harrowing exertions
that cost us our ability to merge undetected
with humanity

our eyes fuzzed over
we became viscous and pink

není tu zvuk
bytosti to nedovolí

následně se nic nemůže hýbat nic nemůže žít

učit se slovo vejce
učit se slovo prostor

zůstáváme stočeni v uchu

možná se mi tam zatmělo
nevzpomínám si
ze sluchátek se najednou stal černý kámen
neviděl jsem

bytosti jsou stále přilepené k obrazovkám
úzkostní kovoví ježíšové

správné slovo pro hrdlo je výměna
správné slovo pro výměnu je průchod
správné slovo pro průchod je vlastnictví
správné slovo pro vlastnictví je glitch
správné slovo pro glitch je zapomnění
správné slovo pro zapomnění je otvor
správné slovo pro otvor je hlas
správné slovo pro hlas je rituál
správné slovo pro rituál je vyčerpání

nahráli jsme se na krvavý stroj
bylo nutno aktivovat naše hrdla
jednohlasně
jinak by se mramorové víko oceánu nikdy neotevřelo

to vyžadovalo hroznou námahu
která nás stála schopnost nepozorovaně splynout s lidstvem

naše oči se rozmazaly
stali jsme se vazkými a růžovými

the blood machine made faithful rendition
of our salts our songs
translated us as waves

somewhere far off inside us
our code rearranged itself
into a red clock

measuring the changes

the correct word for exhaustion is crime
the correct word for crime is shadow
the correct word for shadow is weapon
the correct word for weapon is audience
the correct word for audience is torso
the correct word for torso is hieroglyph
the correct word for hieroglyph is void
the correct word for void is dissonance

several of them are visible now

it is difficult to distinguish their limbs
from the the filaments connecting them

their mouths are sore horror spaces
retching red phonemes

when you first listen
they sound together
a wet metallic symphony

later
flat
blood sun
photon
ocean

krvavý stroj vytvořil věrné ztvárnění
našich solí našich písní
přeložil nás jako vlny

někde daleko v nás
se nám kód přeuspořádal
na červené hodiny

měřící změny

správné slovo pro vyčerpání je zločin
správné slovo pro zločin je stín
správné slovo pro stín je zbraň
správné slovo pro zbraň je obecenstvo
správné slovo pro obecenstvo je torzo
správné slovo pro torzo je hieroglyf
správné slovo pro hieroglyf je prázdnota
správné slovo pro prázdnotu je nesoulad

několik jich teď lze spatřit

je obtížné rozeznat jejich končetiny
od vláken, která je spojují

jejich ústa jsou bolavé hororové prostory
co zvrací červené fonémy

když posloucháte poprvé
znějí společně
mokrá kovová symfonie

později
plochá
krev slunce
fotonový
oceán

překlad Jaromír Moravec a David Vichnar

CARRIE

COLLECTION/AGENCY (excerpt)

I have a new habit when I talk / not when I speak / I have a new habit of asking for verification / an intensity of verification / I ask for reassurance that what's taken place was real / is real

That I did not imagine / it. Worse, that I imagined something happened / totally void of the pleasure of imagining

*

What is it to imagine / when there has been an attempt / to take the possibility of dreaming from you / from other bodies

To imagine something happened / totally void of the pleasure of imagining / is to realize the potential for / a festival of betrayal / blooming from within

To feel the possibility of dreaming leave you /

*

Did it happen the dark / like you / is covered in flowers / the dark did record it / as that. I leave work to go somewhere else / I leave work where my body is told to hold it and hold it and hold it /

I leave work as the girl possessed and eating an orange / I leave work in June / having spent two years working

LORRIG

SBÍRÁNÍ/PŮSOBENÍ (úryvky)

Nově jsem uvykla tomu, že když mluvím / ne když promlouvám/ nově jsem uvykla tomu, že žádám ověření / intenzitu ověření / žádám ujištění, že co se stalo bylo skutečné / je skutečné

Že jsem si to / nepředstavila. Nebo ještě hůř, že jsem si představila, že se něco stalo/ zcela zbavena rozkoše představivosti

*

Co to znamená představit si / když tu byl pokus / odebrat možnost snění / tobě i dalším tělům

Představit si, že se něco stalo/ zcela zbavena rozkoše představivosti / znamená uvědomit si potenciál/ pro festival zrady/ jak kvete zevnitř

Pocítit, jak tě opouští možnost snít /

*

Stalo se to tmu / jako tebe / pokrývají květiny / tma to nahrála/ takto. Odcházím z práce někam jinam/ Odcházím z práce tam, kde to má mé tělo držet to držet to držet /

Odcházím z práce jako posedlá dívka a jím pomeranč/ odcházím z práce v červnu/ poté, co jsem strávila dva roky prací

PLAY ▶

/ for a body that won't be accountable / won't apologize / or acknowledge his life isn't worth more than others /

He excuses himself / uncontrollably

I have a new habit when I think / of reminding myself that he won't be accountable / won't apologize / or acknowledge his life isn't worth more than others /

I have other evidence but I refuse to enter it here.

*

The cure is not magical / A form of research and a threat / It changes the poem for me / citation / narrative / a physical means for me I'll write a hymn again.
(I'll write a hymn again.)

*

I have other evidence but I refuse to enter it here / I did not come here to talk / I came here to speak / as the undying / I came here to sing / I have no singing

voice but am singing very particular phrases / while I'm writing I came here / to speak as the dead / I often have singing / sung thoughts that can only occur / as the undying

"I am talking to others who haven't been listened to. And I am finding this form does not account for our conversation." ELLA LONGPRE

The personal essay requires a set of coping behaviors that ultimately impose their dysfunction on the form. Last month I tried to write a lyric essay on abortion and ended up with a collection of vignettes in which women give each other fruit."

I tried to write a poem and ended up giving each other fruit A Poem: I tried to write a poem and ended up giving each other fruit

/pro tělo, jež nebude zodpovědné/ neomluví se/ nebo nepřizná, že jeho život nestojí za víc než životy druhých/

Vymlouvá se/ neovladatelně

Nově jsem uvykla tomu, že když myslím/ na připomínku toho, že nebude zodpovědný/ neomluví se/ nebo si nepřizná, že jeho život nestojí za víc než životy druhých /

Mám další důkazy, ale odmítám je sem zadat.

*

Léčba není kouzelná/ Druh výzkumu a výhružky/ Změní mi tu báseň / citaci/ narativ/ fyzické prostředky
znova napíšu hymnus.
(znova napíšu hymnus.)

*

Mám i další důkazy, ale odmítám je sem zadat/ Nepřišla jsem si povídat/ Přišla jsem promlouvat/ coby nehynoucí/ Přišla jsem zpívat/ zpívat sice neumím

ale zpívám velmi určité fráze/ jak píšu, přišla jsem sem/ promlouvat hlasem mrtvých / Často mám zpívání / zpívané myšlenky, které mohou napadnout jen/ coby nehynoucí

„Mluvím s ostatními, kterým nebylo nasloucháno. A zjišťuji, že tato forma coby naše konverzace nepočítá.“ ELLA LONGPRE

Osobní esej vyžaduje soubor obranných technik, které formě nakonec vnutí svou nefunkčnost. Minulý měsíc jsem se pokoušela napsat lyrickou esej o potratu, a skončila jsem se sbírkou vinět, na nichž si ženy předávají ovoce.“

Zkoušela jsem napsat báseň, ale nakonec jsme si předávali ovoce Báseň: Zkoušela jsem napsat báseň a nakonec jsme si předávali ovoce

PLAY ▶

*

I came here to speak to others / to create space to create a density of failure / to create space or a density of failure with or alongside others who haven't been listened to / the undying the unquotable the Unstoppable Watch / I can't be trusted / I am finding this form / does not account for our conversation the Unspeakable Watch I came here to accept the labor of speaking / of listening to the dead / to accept the labor of giving each other fruit / the only quote there is / is the one that grows

"The poems I had written were failures, but dense ones." –Renee Gladman

*

*Question: What is poetry? Why do you write it?

a)

I am not the person I was when this book was / my beginning. I thought I would describe change / this person as having been my choice / a consequence of me, of having spent time here / writing. ***Who is a consequence. What is a consequence.*** I thought I would describe my fear that the book doesn't end / as joy / because that is the type of writer I am / that is the type of life I am I read pink flowers with no word for beauty.

*

Přišla jsem sem promlouvat k druhým/ vytvořit prostor k tvorbě hustoty selhání / vytvořit prostor nebo hustotu selhání spolu s druhými, kterým nebylo nasloucháno/ nehynoucí necitovatelné Nezastavitelná Hlídka/ nedá se mi věřit/ shledávám, že tato forma/ se coby naše konverzace nepočítá Nepopsatelná Hlídka přišla jsem sem, abych přijala námahu promlouvání/ naslouchání mrtvým/ přijmout námahu toho, když si předáváme ovoce / jediný citát, co tu je/ je ten, co roste

„Básně, co jsem napsala, byly neúspěchy, ale zato pořádné.“ – Renee Gladman

*

Otázka: Co je poezie? Proč ji píšete?

a)

Nejsem osobou, kterou jsem byla, když tato kniha byla / mým počátkem. Myslela jsem, že bych popsala změnu / této osoby, která byla mou volbou / důsledek času, trávení času / psaním. *Kdo je důsledek Co je důsledek*. Myslela jsem, že bych popsala svůj strach z toho, že ta kniha neskončí / jako radost / protože takovou spisovatelkou já jsem / takovým životem já holt jsem, čtu růžové květiny beze slova pro krásu.

I am not the person I was when this book was / my beginning / and I did not have a choice / He excuses himself uncontrollably. I read pink flowers I read / Cecilia Vicuña and thought It collects / seen and unseen A poem A secret How is a citation, something you've never read, a thing you are reading This writing / is private This writing / is public It is a cave It is a petty grove / IT IS A WISH The Inexpressible /

I have a new habit when I think / It is not forgiveness / IT IS A WISH The Inexpressible / I have a new habit / of reminding myself that he won't be accountable / won't apologize / or acknowledge his life isn't worth more than others. I read pink flowers with no word for beauty and recognize it's fucking freeing / to the point of grief / pink flowers A Red Gladiolus / ***Is it a*** PEEL / ? ***Doesn't it*** PEEL / ?

Now that I have this new habit, I think / I feel some relief / A note a long pause Length: It is color but it is also fur Unravelling and arranged It needed a fire to release / I burn some salt and alcohol in the backyard and scratch the dog's head. The relief, however, reveals something like The Unstoppable / Unbearable Watch The Unstoppable / Unbearable Wound A form Unspeakable / Unstoppable / which is it / ?? / I've written it incorrectly so many times now It has no name.

There is a wound that is Unstoppable / Unbearable because I cannot refuse to be here / before what it is saying / what it cannot say. I do live / with this person these notes I am now but ***What is it to imagine/What is it to write*** when there has been an attempt / to take the possibility of dreaming from you / from other bodies. To feel the possibility of poetry leave you. To know he excuses himself uncontrollably.

Nejsem tou osobou, kterou jsem byla, když tato kniha byla, když tato kniha byla / mým počátkem / a já neměla na výběr / Vymlouvá se neovladatelně. Čtu růžové květiny Čtu / Cecilii Vicuñu a myslela, že to sbírá / viděné a neviděné Báseň Tajemství Jak může citace, něco, co jsi nikdy nečetla, něco, co čteš Tohle psaní / je soukromé Tohle psaní / je veřejné Je to jeskyně Je to drobný lesík / JE TO PŘÁNÍ Nevyjádřitelné /

Nově jsem uvykla, že když myslím / Není to odpuštění / JE TO PŘÁNÍ Nevyjádřitelné / Nově jsem uvykla / připomínat si, že nebude odpovědný / neomluví se / nebo nepřizná, že jeho život nestojí za víc než životy druhých. Čtu růžové květiny beze slova pro krásu a uznávám, že je to kurevsky osvobozující / až do bodu žalu / růžové květiny Červený Mečík / ***Není to*** SLUPKA / ? ***Nedá se to*** LOUPAT / ?

Teď když jsem uvykla, myslím, že / pociťuji úlevu / Poznámka dlouhá pauza Délka: Je to barva, ale také srst Rozmotává se a pořádá Potřebovalo to k uvolnění ohně / Pálím trochu soli a alkoholu na dvorku a poškrábu psovi hlavu. Nicméně, ta úleva odhalí něco jako Nezastavitelná/ Nesnesitelná Hlídka Nezastavitelná / Nesnesitelná Rána Forma Nevyslovitelné / Nezastavitelné / tak která to je / ?? / Napsala jsem to už tolikrát nesprávně Nemá to název.

Je tu rána, která je Nezastavitelná / Nesnesitelná, protože nemůžu odmítnout tu být / před tím, co říká / co říci nemůže. Žiju / s touto osobou, jsem těmito zápisky ale ***Co to znamená, představit si / Co znamená psát*** když tu byl pokus / sebrat schopnost snít / tobě i dalším tělům. Pocítit možnost poezie, jak tě opouští. Vědět, že se vymlouvá neovladatelně.

překlad Michaela Černá a David Vichnar

MARTIN

Částice
i nebeská
tělesa
rády tančí.

(*Kniha povzdechů*, Libušín 28. 5. 2021)

*

týden oslabování závislostí:
den bez mobilu
den bez auta
den bez peněz
den bez dokumentů
den bez sociálních sítí
den bez počítače
den bez sebe

*

sololit
piškoty
hřebíčky
latě
lepicí
pásky
řezáček

*

co má dělat
jak se má
chovat člověk
který
přišel o beztřídní
společnost?

ZET

Particles
even heavenly
bodies
like to dance.

(*The Book of Sighs*, Libušín 28 May 2021)

*

a week of the weakening of addictions:
a day without a cell phone
a day without a car
a day without money
a day without documents
a day without social networks
a day without a computer
a day without a self

*

a cellulose desk
sponge cakes
nails
laths
duct
tapes
cutter

*

what's a man
to do, how is he
to behave
now that
he has lost
a classless society?

*

večer noc
veřejná bez pozvání
veřejná pro náhodné kolemjdoucí
praskání v křoví
cyklista
chodec
měsíc v hodinách
dokulacení

*

nemám jistotu
názoru
datům
nevěřím
intuice mlčí

chodím
vysokou travou
ketamine
movement
of reeds

what does grass get high on – the wind?

*

sleduji
nebe
kdyby Měsíc byl
elektron
sedím
na jádru
atomu
jeho pohyb mi
připadá pomalý
pohyb molekuly
sluneční
soustavy
sloučeniny
vesmíru

*

evening night
public without invitation
public for casual passers-by
rumble in the shrubbery
a cyclist
a walker
the moon in the hours
of roundedness

*

I've no certainty
of opinion
I've no trust in data
intuition keeps silent

I walk
through high grass
ketamine
movement
of reeds

what does grass get high on – the wind?

*

I watch
the sky
if the Moon were
an electron
I sit
on the atom
nucleus
its movement seems
slow to me
the movement of the molecules
of the sun
of the solar system
of the compound
of the universe

TIME NOT LOST (2021)
DUSTIN BREEDING

je viditelný
vesmír
vnitřek
buňky?

*

nechť
nad jazyky
svítí
hvězdy
cípaté
podle
počtu písmen
svého
pojmenování

*

od
yll
star
wheto
hvězda
bentang
nyeredni
kpakpando
lubhnubqub
inkwekwezi

*

magie čísel
poměrů
souvisí
s potřebou
zjednodušení
světa
potvrzené
má blízko
k pravidlu
jedno číslo

is the visible
universe
the interior
of a cell?

*

may
the stars
shine upon
languages
pointed
according to
the numbers of letters
of their
appellations

*

from
yll
star
wheto
hvězda
bentang
nyeredni
kpakpando
lubhnubqub
inkwekwezi

*

the magic of numbers
ratios
has to do
with the need
for simplifying
the world
whatever's confirmed
is close
to a rule
one number

ale není
nadřazeno
druhému
jakýkoliv
poměr
je posvátný

*

vzrušit se představou přesného bodu zakolíkovat
a zasít

převrátit, sklopit, dosypat pravé místo

lano, tuš, svíčky

tak běžné
a podstatné
výrok na
úrovni
výroku:
rozbřesklo se

viditelné a neviditelné
úskalí poselství v textech, u kterých
záleží na čárce, počtu
písmen, jejich pořadí
při jejich studiu je nezbytné naučit se
jazyk, ve kterém vznikly

měsíc si nezasloužím
nezasloužím si úplnìk
30.12. 2020

is not however
superior
to another
all
ratios
are sacred

*

to get excited about the idea of a precise point to
demarcate and to inseminate

to topple over, to tilt, to fill the right spot

a cable, ink, candles

so common
and essential
an utterance
on the level of
utterance:
the dawn's breaking

the visible and invisible
pitfall of the message of texts where
every comma counts, as does the number
of letters, and their ordering,
it's imperative that they be studied
in the language in which they originated

I don't deserve the moon
I don't deserve the full moon
30 Dec 2020

translation David Vichnar

ELLA

FOR THE DOFFETTES

reams and spools endlessly
carding the off-putting mixture
of olive and mustard
weft itch and the cold
outside the door pulled soft
so as not to wake the household

the threads thicken
to a surface of yarn
blankets, screens, places
to hold a dropped out dreamscape
childhood sites of humiliation or triumph
sorry about the claggy air
sometimes I think it's
the land the factory occupies
or the tasks that start after punch-out

there is specific and technical beauty in:

Artificial Silk, Braids, Carpets, Commission dyeing
bleaching and finishing, Cotton, Cotton wool,
Elastic webbing, Embroidery, Felt wool and/or fibre,
Filament yarns, Flax, Hosiery, Knitting,
Kraft paper yarns, Labels, Lace, Man made fibres,
Mercerising, Narrow fabrics, Printing of Textiles,
Pure silk, Quilting, Ribbons, Sanitary pads and belts,
Synthetic fibres and yarns, Tassels,
Textile waste and flock,
Trimmings, Wadding, Webbing tapes,
Woollen and worsted

O'KEEFE

ČESAČKÁM

výstružníky a špulky donekonečna
mykají odpornou směs
olivy a hořčice
kousavá tkanina a chlad
venku dveře zavřené polehounku
aby to nevzbudilo celý dům

nitě houstnou
na povrch přízových
přikrývek pláten místa
kde se lpí na opuštěných snech
místa dětských ponížení či triumfů
omluvte ten zatuchlý vzduch
občas si myslím že za to může
ta půda kterou továrna zabírá
nebo úkoly co začnou po odpíchnutí

je v tom specifická a technická krása:

Umělé hedvábí, Výplety, Koberce, Barvení,
Bělení a došívání na zakázku, Bavlna, Vlna,
Elastické popruhy, Vyšívání, Plstěná vlna a/nebo vlákno,
Nitě, Len, Punčochové zboží, Pletení,
Kraftové papírové příze, Cedulky, Krajka,
Ručně vyrobená vlákna,
Mercerování, Lemování, Potisk na textil,
Čisté hedvábí, Prošívání, Stužky,
Menstruační vložky a pásy,
Syntetická vlákna a příze, Střapce, Odstřižky a vzorky
textilu, Úpravy, Vycpávky, Popruhy, Vlněné a česané

on the page the frayed ends
question our motives
does the invocation
swindle the working bodies
of the real hours
can the glossary really
bear witness, encode effort

the things is
I'm no doffing mistress
trying to wind out lost parallels
while time moves like a fable
two chambers of magnetised plastic
uncoiling three decades to a municipal hall
a performance by the sisters of endless production
with light supper included

do you know or do you not
how the spine curves like
a bent needle caught in terylene

The Doffettes are singing together
moving in the odd quiet of 2 am
less-observed, sleep-heavy, unromantic
how many more doffs will I have to do today
the guitar is unexpectedly jaunty
Frente jangle from just before
the funds dried up

a 15 piece backing ensemble
collectively author the story of their labours
their children
choreograph a dance
which mimics the movements
of factory machines

na straně roztřepené konce
pochybují o našich úmyslech
může vyvolání
ošálit pracující těla
skutečných hodin
může slovníček doopravdy
podat svědectví zašifrovat snahu

věc se má tak –
já nejsem žádná česací paní
co se snaží rozmotat ztracené paralely
zatímco čas utíká jako báje
dvě komory magnetizovaného plastu
odvíjejí tři dekády obecní hale
vystoupení sester nekonečné produkce
včetně lehké večeře

víš nebo nevíš
že se páteř prohýbá jako
ohnutá jehla zaseklá v terylenu

Česačky si spolu zpívají
pohybujíce se podivným tichem ve dvě v noci
méně pozorované, ospalé, neromantické
kolik toho ještě dneska musím vyčesat
kytara je nečekaně bodrá
písnička od Frente ještě před tím
než vyschl zdroj fondů

patnáctičlenný doprovodný ansámbl
dohromady tvoří příběh pracných porodů
svých dětí
taneční choreografie
co napodobuje pohyby
továrních strojů

from here the compromised space
of mere expression looks capacious
the songs were about the work everyone did
how it was hard and tiring
and they gathered to sing the songs together

in the spinning mills
I'm looking for someone
who remembers what it looked like
a rare moment of snatched ease
an inch of give in the seams
the clanks and shouts
of moving limbs
together and differently

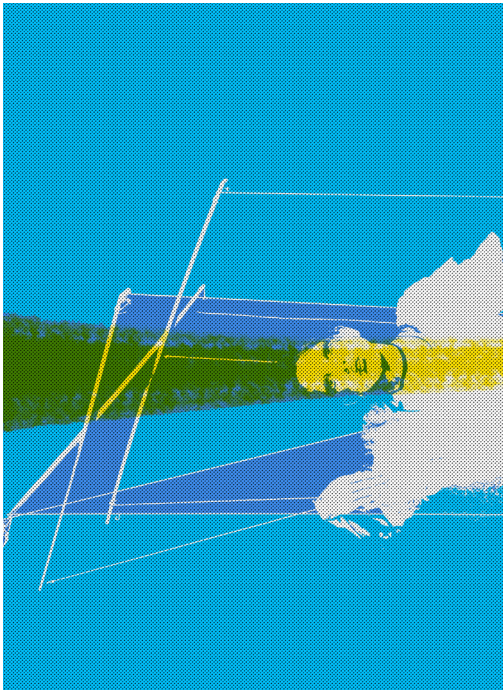

odsud ten kompromitovaný prostor
pouhého výrazu vypadá prostorně
v písních se zpívalo o práci kterou každý odvedl
jak to bylo těžké a únavné
a shromáždily se aby si společně zazpívaly

v přádelnách
hledám někoho
kdo by si pamatoval jak to vypadalo
vzácná chvíle uzmuté pohody
dva a půl centimetru vůle ve švech
rachot a výkřiky
končetin v pohybu
spolu a jinak

překlad Michaela Černá a David Vichnar

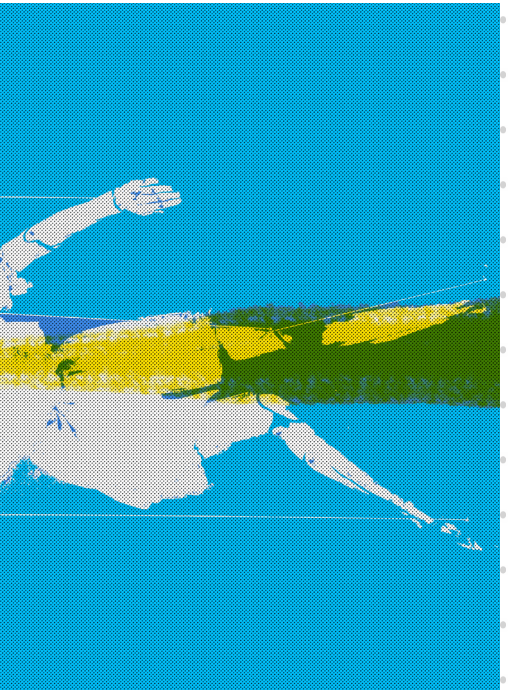

DARINA ALSTER
& JAN MATÝSEK
(VIDEO PERFORMANCE)

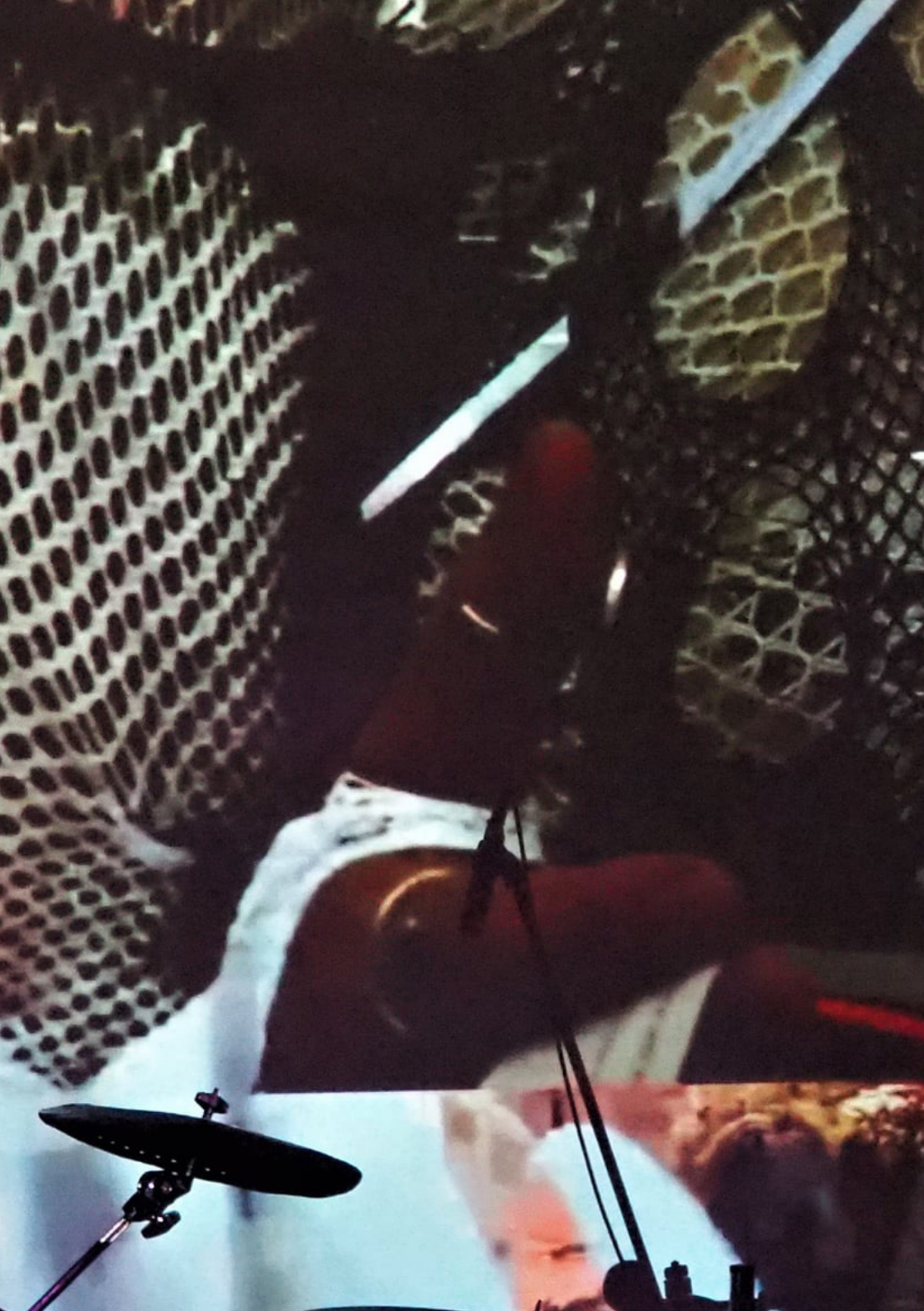

MUANIS

October

The winds caught in fervid, incomprehensible
drama. Somewhere above the ground, just like us.
Swept-up feathers. The birds have flown away.
We've been quiet these evenings. The screen
flickers with the secrets of distant, always queasy
strangers. We sleep in other rooms, the TV sets
are switched off. We imagine the people on our
screens have red faces. We eavesdrop on the swoosh
of their blood. During the day we quietly sit by the
windows and on balconies.
Now and then a leaf lands in
our space. Like a message in a bottle.

It's a small town, but even through
the night rain we listen to the revving cars
on their way to the cities. To the cold villages,
or perhaps the coast. We have no land of our
own, yet we persist here.
Processing our solitude.

We remember the times we have
and haven't lived through. Memories are
delicate herbs. We reforest ourselves.
Lush or withered, we shall hum in the wind.
Weeds, too, will have their place in our midst.
That's the way it is. The way it is.

Our thanks is bitter stuff. And there is
no rapture in us. We leave it
to the wind, the TV, the rain,
the cars. We listen,
amazed.

SINANOVIĆ

Říjen

Větry lapené ve vášnivém, nepochopitelném
dramatu. Někde nad zemí, zrovna jako my.
Smetené peří. Ptáci odletěli.
Po večerech jsme potichu. Obrazovka
se mihotá tajemstvími vzdálených, vždycky
choulostivých
cizinců. Spíme v jiných místnostech, televize
máme vypnuté. Lidi na našich obrazovkách
si představujeme s rudými obličeji. Nasloucháme, jak
jim to v krvi svištĺ. Za dne sedíme potichu u oken
a na balkonech. Tu a tam nám do prostoru přistane
lístek. Jako zpráva v láhvi.

Město je to malé, ale i za nočního
deště nasloucháme roztočeným motorům aut
na cestě do měst. Do chladných vesnic,
či snad na pobřeží. Vlastní zemi
nemáme, zde však setrváváme.
Zpracováváme vlastní samotu.

Vzpomínáme na časy, které jsme
zažili i nezažili. Vzpomínky jsou
křehké květinky. Zalesňujeme se.
Ať už bujní, či zvadlí, hučíme si do větru.
I plevele zaujmou svá místa v našem středu.
Tak to je. To je.

Naše díky jsou hořké. A není v nás
žádného vytržení. To necháváme
na větru, televizi, dešti,
autech. Posloucháme,
okouzleni.

Solitude of Clouds

Be like a cloud in this town;
a cloud that darkens the streets.
Europe is over by the springs, lonely
trees and hands quick to reach for the knives.
You see, behind your eyelids, that sleepy morning
frowned at the clumsy probes of other creatures.
You see, real solitude is the solitude of clouds.
When Hassan in Berlin serves you
a falafel, the spirit pushes Hegel away.
You see, when a basketball swishes
past the block and through the net,
the American continent inches a bit
closer. You see, the poets you hated are
now keepers of the treasure chests. Why not clear
a small park in London for a carousel and bury
a few chests there?
Why not sit on the bench with Karmen
and talk till the end of the day?
She would evaporate and your old magazine
would lie open. Her outline would stay there
forever. And its inability to be removed
would feed Europe's tragedy.

Piedmont

Every night our doubles shin up the mountain. Wanting
to see the ritual. Listening to the bells of restless sheep
on the clearings. We sit at home or in bars. Every
night our doubles shin up the mountain, without us
knowing. Furtively they watch green fireflies. Walk past
cottages with lit windows. Not knowing whether or not
they're hospitable. It's still and silent beyond the crag.
Sometimes, as we talk at night, we think somebody is in
our rooms. Every night the doubles from the mountain
shout there is no ritual. Their voices are lost in the wind.

Samota mraků

V tomhle městě buď jako mrak;
mrak, co zatmívá ulice.
Evropa je u pramenů, osamělých
stromů a rukou rychle napřáhnutých po nožích.
Za svými víčky vidíš to ospalé ráno
zamračené nad nešikovnými sondami dalších tvorů.
Víš, skutečná samota je samotou mraků.
Když tě Hassan v Berlíně obsluhuje
falafelem, duch odstrkává Hegela pryč.
Víš, kdykoli si to basketbalový míč sviští
podél bloku do sítě,
americký světadíl se o píď
přiblíží. Víš, básníci, které jsi nenáviděl, jsou
nyní strážci pokladen. Co takhle vyklidit
nějaký parčík v Londýně pro kolotoč a zakopat v něm
pár truhlic?
Proč si nepřisednout na lavičku ke Karmen
a nepovídat si až do setmění?
Ona se vypaří a tobě zůstane otevřený
starý časopis. Její obrys v něm setrvá
navždy. Na nemožnosti jeho odstranění
se pak bude pást tragédie Evropy.

Piemont

Noc co noc šplhají naši dvojníci na horu. Ve snaze zhlédnout rituál. Naslouchat zvoncům neklidných ovcí na mýtinách. Vysedáváme doma či po barech. Noc co noc šplhají naši dvojníci na horu, aniž bychom to věděli. Pokradmu pozorují zelené světlušky. Procházejí kolem chalup s rozsvětlenými okny. Nevědouce, zda jsou pohostinné či ne. Za útesem je klid a mír. Občas, když si za noci povídáme, napadne nás, že je s námi v místnosti někdo další. Noc co noc dvojníci z hory volají, že žádný rituál není. Jejich hlasy se ztrácejí ve větru.

What Did I See?

Sunny days, flicker of leaves on the ceiling,
flutter of fresh washing, sweat wrung from muscle
like juice pressed from grapes.
Hours when light hovered above us like a
thin billowing bed sheet.

Clocks, whose dark corners stretched across
whole settlements, great big grasshoppers
hopping out of them with masks on their human faces.
Fear that spread like laughing gas,
the racket it caused for some reason,
and plagues that arose for all the wrong reasons,
like man sprung from a drop of seed.

Full of faith, I cast anchor into the sky,
and I felt when it caught.

Insomnia

In times of plague
we make our way through
the speak-easies
in the corridors of tower blocks.

It's teeming down – light rain soaks
heavy souls,
people drop to the ground.
Clashes break out
in the streets between groups of
crawlers.

We retreat to the blocks.
In the dark,
behind the tall windows we listen
to the soft patter of drops.

Co jsem to viděl?

Slunečné dny, mihotání listů na stropu,
třepotání čerstvého prádla, pot ždímaný ze svalu
jako šťáva tlačená z hroznů.
Hodiny, kdy se světlo nad námi vznášelo jako
tenké vzdouvající se povlečení.

Hodiny, jejichž temné rohy se natahovaly
přes celé osady, obrovské kobylky
z nich vyskakovaly s maskami na lidských obličejích.
Strach, co se šířil jako rajský plyn,
povyk, který z nějakého důvodu vyvolal,
a pohromy, jež vznikly ze špatných důvodů,
jako člověk vzešlý z kapky semínka.

Pln víry vrhl jsem kotvu do nebes,
a pocítil, když se zachytila.

Nespavost

Za časů moru
si klestíme cestu
zakázanými pajzly
v průchodech věžáků.

Padají trakaře – jemný déšť smáčí
těžké duše,
lidé odpadávají na zem.
Mezi skupinkami
štamgastů vypukají na ulicích
potyčky.

Stahujeme se do věžáků.
Ve tmě
za vysokými okny nasloucháme
měkkému ťukotu kapek.

The House With the Old Wardrobes

It was a house
with large wooden
wardrobes.

All the clocks
had stopped long
before. One showed
correct time each time
you were there.

Through the window you
heard voices as if
through water.

You couldn't make out the words.
By the sound of them you knew it was
your language.

Each time
night fell for ever.

Each time
a new day dawned.

translation Mirza Purić & Aljaž Koprivnikar

Dům se starými skříněmi

Byl to dům
s velkými dřevěnými
skříněmi.

Všechny hodiny
se tu už dávno
zastavily. Kdykoli jsi
tam byl, ukazovaly aspoň
jedny správný čas.

Oknem jsi slyšel
hlasy jakoby
skrz vodu.

Slova jsi nerozpoznal.
Podle jejich zvuku jsi usoudil,
že jde o tvůj jazyk.

Noc se pokaždé
rozhostila navždy.

Pokaždé
se nově rozednělo.

překlad David Vichnar

JAN

polom

datové centrum bylo uprostřed
rokle vypáčil jsem dveře
všechno zničil a zase
odešel do rozvířené tmy

ráno jsem v suché trávě našel kostru
malého zvířete bylo to nejdůležitější
znamení posledních dnů jsem tady každý
pohyb větve každá trhlina patří k mému tělu svět
není kolem nás prochází námi jsem tady teorie a
praxe les na který jsem skoro
zapomněl pěšina je zarostlá mizí
a znovu se objevuje

za rozcestím je
polom po vichřici
jsi celá v bílém otáčíš se
říkáš že mi rozumíš každá
pustina má začátek
a konec stejně jako smrt

šerosvity prodřené podnebné
pásy prodřený obzor jdeme podél
rokle říkáš že mi rozumíš prodřené pláně
průlehy podrosty svět není
kolem nás prochází námi

jsem tady ale zároveň
se prodírám křovinami ještě
někde na ostrově
pod nohama mám tvrdou

ŠKROB

wind-fallen trees

the data centre was in the middle
of the ravine i broke the door open
destroyed everything and went
back into the whirled-up darkness

in the morning i found a skeleton of a small
animal in the grass that was the most important
sign of the past few days i'm here every
branch movement every crevice
belongs to my body the world
is not around us it moves through us i'm here
theory and praxis forest i've almost
forgotten about the path is overgrown vanishing
and then reappearing

beyond the crossroads
are trees fallen in the storm
you're all in white turn to me
saying you understand me every
wasteland begins
and ends somewhere like death

chiaroscuros chafed climate
zones chafed horizon we walk past
the ravine you say you understand me chafed plains
contour furrows undergrowth the world isn't
around us it's through us

i'm here and at the same time
i make way through the shrubbery while
still on the island
strong structure beneath

strukturu kabely a dráty
zahrabané v zemi

hřeješ si ruce u doutnajícího ohniště
kruhovitý pohyb času teorie a
praxe křik vrány tohle je to místo o kterém
jsem ti říkal vysoký břeh
lesa přechází ve skálu
otvíráš laptop hledáš signál na konci ještě
nejsme to pak poznáš
podle kouře podle zakrslých bříz

březen

miliardáři odešli do podzemních
krytů my řešíme další heatwave
válka nám protéká mezi prsty
na tyhle věci je dobrá
muchomůrka červená říkáš je
nov stoly a křesla v rákosí sochy
s uraženými hlavami zajímají mě
situace návratu destabilizace
pokrývky obličeje

rozevřená krajina
ve tvaru křídel
střepy bývalá dálnice
člověk s loutnou na zádech bere do
ruky hořící knihu nemáme
plán o to nikdy nešlo otřel jsem
se ramenem o sloup billboardu a
cítím že někde za mnou se zvedá úsvit
nevím co je čas a co prostor
plochy pauzovacího papíru kolem
ohniště stojí čtyři koně situace
návratu nakrájený

my feet cables and wires
buried in the ground

you warm your hands at the smouldering fire
the circular movement of time theory and
praxis the crow's cawing this is the spot i told
you about the high bank
of the forest receding into a rock
you open your laptop searching for a signal we're
not at the end yet you'll be able to tell
by the smoke by the dwarf birches

march

the billionaires have left for underground
shelters we're dealing with another heatwave
the war slipping through our fingers
it's good for such things
the fly amarita you say it's the new
moon tables and armchairs in the reeds statues
with heads knocked-off i'm interested
in situations of return destabilisation
face coverings

a landscape spread-out
in the shape of wings
shards a former motorway
a man with a lute on his back taking a burning
book in his hand we've got no
plan we never were after one i brushed against
a billboard pillar with my shoulder and
i feel somewhere behind me dawn rising
i cannot tell time from space
planes of drawing paper around
the fireplace stand four horses the situation
of return sliced

bergamot už jsme se dál nemohli
oddělovat od života
nemáme plán o to nikdy nešlo
sedíš u stolu a
přerovnáváš popel je nov
máme v sobě věci do kterých
se nedá proniknout
držíme terén situace návratu
vnitřek a vnějšek

strategie

základem naší strategie je
nepravidelnost pohyb
ve spirále narušování infrastruktury
je důležité umět být
ve správnou chvíli neviditelný
ale zároveň musíš vědět kdy se
vystavit útoku svlékám se před
zrcadlem odřeným od větví jalovce
a na nočním stolku ti nechávám
další zprávu je důležité
umět se i vracet objevovat se
v mezerách šera říkám že jsem
se změnil ale ve skutečnosti
mluvím o něčem jiném

počasí

málokdy vznikne
prostor kdy se počasí
otevře nevím jestli je
ráno nebo večer
říkáš a pozoruješ
les říkáš že se
přibližuje vrzání
řídkých prken nůž
do kterého otírám šťávu z třešní

bergamot we could no longer
separate ourselves from life
we've got no plan we never were after one
you sit at a table
reorganising the cinders it's the new moon
there are things inside us
there's no way of breaking into
we hold the terrain of the situation of return
the inside and the outside

strategy

the basis of our strategy is
irregularity a spiralling
movement a disturbance of infrastructure
it's important to know how to be
invisible at the right moment
while knowing when to
expose yourself to attack i undress
in front of the mirror chafed by juniper branches
and leave another note for you
on the night stand it's important
to know how to return to appear
in the gaps within gloom i say i'm
different now but really
i'm talking about something else

weather

only seldom is there
space in which the weather
opens up i've no idea if it's
morning or evening
you say watching
the forest you say it's
drawing near the creaking
of the sparse planks the knife
i wipe the cherry juice into

žebřík za mělkým
oknem představ si
počasí jako něco
co se dá nahmatat
málokdy vznikne
počasí kdy se les
vrací v konečcích
prstů cítíme jeho hluboký tep

karneol

opracovaný karneol
pověšený u vchodových dveří
chrání domov
před úderem blesku

domov který se pohybuje
ale vychází z jiných principů
situace návratu už nemají
obrys dveří je to v tom jak si
sedáš k ohništi v detailech gest
a tváří vzdálenostech doteků
dny se teď zkracují
a je důležité
udržovat věci srdce

step je vratká rozechvělá
horkým vzduchem zakrývám
si jedno oko abych viděl

všechno co potřebuju
amulet z karneolu mám
omotaný kolem zápěstí

vnitřek a vnějšek se tady
prolínají ruka přejede po
čajové konvici monitor
zhasíná

ze zlomeného ticha je slyšet
křik vrány jdeme tam kde si
pamatujeme sesuvy svahů
reliéf mizí ve tmě

dny se teď zkracují
je důležité udržovat věci srdce
v řídké trávě se rozpouští
kostka cukru

the ladder behind the shallow
window just imagine
the weather like
something tangible
only seldom is there
weather in which the forest
returns in the finger-tips
we feel its deep pulse

cornelian

a well-wrought
cornelian hung
at the entrance door
protects the home
from a lightning strike

a home that moves but
departs from other principles
the situations of return
have no more outlines
of the door it's about how
you sit at the fireplace in the
details of gestures and faces
distances touches
the days are getting shorter
now and it's important to
keep the matters of the heart

the steppe is wobbly shaky
with hot air i cover one eye so
i could see

all i need
a cornelian amulet
wrapped around my wrist

the inside and outside mingle
here the hand runs over tea
kettle the monitor becomes
extinguished

out of the broken silence
crow cawing can be heard we
go where we remember the
landslides the topography
vanishes in the dark

the days are getting shorter
now it's important
to keep the matters of the
heart in the sparse
grass a sugar cube dissolves

translation David Vichnar

SRĐAN

THE TALE OF HOW I. I. SETTLED THE QUARREL WITH I. N.

I wished to be left alone, I felt the need to add and subtract, to perform these operations. I felt I could no longer bear it, I packed and left, they didn't make any trouble. They seemed not to care, one left, another came, as elsewhere. Still, I'd performed plenty of good jobs and done a few serious favors where expected, one would think they would miss me more. I was getting slow and, which is much worse, I was becoming indifferent and slack, and this could prove fatal to the job; perhaps no one else noticed this, but I did, and it was enough.

Rare are those who prepare and leave in peace, traditionally everybody finds it embarrassing, on so many occasions I had seen people leaving the Firm stooped, confused, as if nothing else awaited them. Work wasn't my life. I don't know what was, but work wasn't. I set off on the longest holiday ever, with the intention of never returning to the town. No one noticed my absence, the nature of my job didn't leave too many friendships, I had done with my family years before and those idiots neither called nor contacted me. They probably thought that somewhere someone had beaten me all over and buried me, I wouldn't be the first or the last. They failed to take into account some important little details: I am not stupid, I love myself for inexplicable reasons, and the Firm takes care of its former employees and collaborators, It doesn't want anything unpredictable to befall them, It attempts to spare them certain encounters and conversations.

SRDIĆ

O TOM, JAK I.I. UROVNAL SPOR S I.N.

Chtěl jsem, ať mě nechaj bejt, potřeboval jsem to sečíst a odečíst, províst tyhle operace. Už jsem to nemoh dál snášet, sbalil jsem se a odjel, žádný potíže mi nedělali. Jako by jim to bylo jedno, ten odešel, ten přišel, jako jinde. I tak jsem ale odvedl spoustu dobrý práce a prokázal pár významnejch laskavostí, kde se to čekalo, tak by člověk řek, že jim budu chybět. Byl jsem pomalej a co je ještě horší, začínal jsem to z lhostejnosti flákat, a to se mi mohlo stát osudný; možná si toho nikdo nevšim, ale já jo, a to bohatě stačilo.

Ti, co se připravěj a odejdou v klidu, jsou spíš výjimkou, obvykle to každej pokládá za trapný, už tolikrát jsem viděl, jak Firmu opouštěj lidi shrbený a zmatený, jako by už je nic v životě nečekalo. Práce ale mým životem nebyla. Nevím, co jím bylo, ale práce to nebyla. Vydal jsem se na nejdelší prázdniny se záměrem, že už se do města nikdy nevrátím. Nikdo si mý nepřítomnosti nevšim, z povahy mý práce jsem moc přátelství nenavázal, s rodinou jsem skončil před mnoha lety a ti pitomci mi ani nevolali, ani nepsali. Mysleli si nejspíš, že mě někdo někde jaksepatří zřídil a nechal pohřbít, nebyl bych ani první, ani poslední. Zapomněli ale vzít v potaz pár důležitejch drobností: hloupej nejsem, z důvodů, kterejm sám nerozumím, se mám rád a Firma se o bývalý zaměstnance a spolupracovníky dobře stará. Nechce totiž, aby se jim přihodilo něco nečekanýho. Jistejch setkání a rozhovorů se je snaží ušetřit.

About fifteen years before leaving, I had invested part of my savings and bought a weekend cottage on a half wild estate close to the river. I warmed to it the moment I set my eyes on it, the infrastructure wasn't entirely completed, the owners of the other buildings were people from the towns in which I almost never set foot, so the possibility of recognition was reduced to the theoretical minimum, and after September utter quietude would prevail. Then I could get benumbed to atrophy (or hibernation), to let go of any unnecessary vital functions and think about everything, if I felt like thinking about every thing. The weekend cottages were far enough from one another, I'd chosen an altogether average prefabricated little house, comfortable and well isolated, sequestered among tall trees, barely visible from the road. About eight hundred meters further away was the river, on its banks there were stores, a pharmacy and pubs, some of which were open even out of season, which made life in the relative wilderness perfectly agreeable.

I rented out the town flat, with the tenants' obligation to pay the annual rent in advance, we arranged this with my lawyer, the procedure took thirty minutes or so, they were quiet people, a married couple with two little children, those who look forward to everything as if they were at the beginning of who knows what. I informed them that the lawyer was the one who they would consult in the event of any repairs or misunderstandings with the neighbors, I gave them all the furniture as a present, and wished them all the best in their later life and work. I sounded correct, openhearted and well-intentioned. I got to my new permanent place of residence by car and after a short stocktaking of the situation on the spot I decided to leave the car, with a symbolic compensation, to the owner of a small store which sold fishing equipment. I stopped at this store anyway at

Asi patnáct let před odchodem jsem se rozhod investovat část úspor, a tak jsem si moh dovolit chalupu na polodivokým pozemku poblíž řeky. Zalíbila se mi, jen co jsem ji spatřil, infrastruktura sice nebyla úplně hotová, ale majitelé domů kolem byli původem z měst, kam jsem skoro nikdy nevkročil, takže možnost, že mě poznaj, se omezovala na teoretický minimum, a od září dál tu měl vládnout naprostej klid. Pak se budu moct oddat zakrňování (či zimnímu spánku), vypnu všechny zbytný životní funkce a o všem si popřemejšlím, teda jestli na to budu mít náladu. Chalupy byly od sebe dost daleko, já si vybral takovej naprosto průměrnej smontovanej domek, dost pohodlnej a dobře izolovanej, odloučenej mezi vysokejma stromama, ze silnice stěží viditelnej. Asi osm set metrů od něj tekla řeka, na břehu stály obchody a lékárna a hospody, některý měly otevřeno i mimo sezónu, čímž se život v týhle relativní divočině stával naprosto snesitelným.

Byt ve městě jsem pronajal, nájemníci měli povinnost zaplatit mi roční nájem předem, to jsme vyjednali s právníkem, celá záležitost zabrala půl hodiny nebo tak, byli to tichý lidi, manželskej pár s dvěma malejma děckama, co se na všechno těšej, jako by snad mělo nastat kdovíco. Dal jsem jim jasně najevo, že se v případě oprav nebo nedorozumění se sousedama maj obracet na právníka, jako dárek jsem jim nechal všechen nábytek a popřál jim mnoho zdaru v dalším životě i práci. Zněl jsem korektně, upřímně a dobrosrdečně. Do svýho novýho stálýho bydliště jsem dojel autem a po krátký obhlídce celý situace na místě se rozhodl, že za symbolickou odměnu nechám auto majiteli obchůdku, kde prodával rybářský potřeby. Stejně jsem do obchodu chodil aspoň jednou tejdně, chlápek nebyl obtížnej ani

least once a week, the guy wasn't difficult or chatty, apparently aware of the troubles that words could bring about in man's life.

I arrived at the beginning of April, furnished the cottage, made it habitable, adapted it to the current needs and patiently embarked on the project of automation and routine-making: I got up before seven, did the morning gymnastics, took strolls to the shore, bought three packs of cigarettes and daily press, the cigarettes lasted for twenty-four hours, and I didn't bother with the press, putting it aside unread, this aspect of simulation was necessary, because man becomes suspicious the moment he gives up the practice of the insane majority. I'd seen enough of such cases, and it made me want to throw up. I've always refrained from alcohol, because it makes a jerk of a man. While shopping, I uttered courteous remarks of a meteorological nature, so I didn't get into the trouble of discussing daily political questions and sport results. True, the sales clerks didn't bother much with my personality and work, shortly they learned by heart the list of foodstuffs I bought, so even the tiniest semblance of our mutual communication was missing. I had a high quality fridge with a freezer, I washed, dried and ironed the laundry on my own, and I never bought a television, the source of universal retardation.

I can say that the summer was the most unpleasant season for living in the out-of-civilization circumstances, due to the organized mass arrival of tourists from towns whom I couldn't avoid. Still, by the tactical reduction of movement I managed to prevent them from disturbing my painfully acquired harmony: I reduced the number of times I went fishing, I bought a carton of cigarettes in one go, mentioning the summer heats as an excuse, and I even managed to sleep through a larger portion of the day,

ukecanej, nejspíš si byl vědom bryndy, do který se člověk dokážou dostat jen kvůli řečem.

Dorazil jsem na začátku dubna, chalupu si vybavil, zabydlel se v ní, uzpůsobil ji současnejm potřebám a trpělivě se pustil do úkolu automatizace a rutinérství: vstával jsem před sedmou, proved ranní cvičení, vyrazil na procházku ke břehu, koupil si tři paklíky cigaret a denní tisk, cigarety mi vydržely čtyřiadvacet hodin, s novinama jsem se ani nezdržoval a odkládal je nepřečtený, tenhle prvek simulace je důležitej, člověk se stane podezřelým, jen co se vzdá postupů bláznivý většiny. Takovejch případů jsem viděl ažaž a bylo mi z nich na blití. Alkoholu jsem se vždycky stranil, protože z člověka dělá hovado. Během nákupů jsem trousil zdvořilý poznámky meteorologický povahy, abych se nedostal na tenkej led rozborů politickejch otázek a sportovních výsledků. Je pravda, že prodavači se o mou osobu nebo práci moc nezajímali, brzo už můj seznam potravin, co jsem nakupoval,znali nazpaměť, takže se vytratila i poslední špetka zdání naší vzájemný komunikace. Měl jsem kvalitní ledničku s mrazákem, šaty jsem si pral, sušil a žehlil úplně sám, televizi, ten zdroj všeobecného hloupnutí, jsem si nikdy nekoupil.

Můžu říct, že léto bylo pro život v podmínkách mimo civilizaci obdobím nejmíň příjemným, kvůli organizovanýmu masovýmu přívalu turistů z měst, jimž se nešlo vyhnout. I tak se mi však taktickou redukcí pohybu podařilo zabránit jim v tom, aby mi narušili bolestivě získanou harmonii: omezil jsem výpravy za rybařením, nakoupil si naráz celej karton cigaret, jako záminku jsem uvedl letní vedra, a dokonce se mi povedlo většinu dne prospat, to díky práškům, který mi předepsala místní lékárnice. Hned po příjezdu jsem jí sdělil pěknou lež o vlastní minulosti, kterou spolkla i s navijákem, což

thanks to the tablets the local pharmacist issued to me. As soon as I arrived, I told her a nice lie about my past, she believed it entirely, which was strategically important for me, I took a large number of medications and a cream for hemorrhoids, and I didn't feel like going to the nearest larger place. I became most obviously close with this girl, she was dullish and unaware of anything, she constantly bothered me with the story of a world different from the one in which she lived, and this was utterly irritating, but she had a full and pleasant voice to which I wasn't immune, despite the years spent in the world's dump with all around smart-asses.

Thus, the autumn was setting in, I mostly spent time fishing, lying, I didn't have a single book because of the notorious fact that books are utter bullshit, I kept scratching myself and forgetting, and this act of forgetting was the priority of all priorities; the world will forget you easily, but how can you forget the world? I spent pleasant evenings on the small balcony, swinging in a comfortable chair and stopping the flow of any thoughts, even those apparently innocent and harmless. This is how a representative of the Firm found me while I was breathing in the forest resin, in a chair in front of the cottage, a step away from a new dream.

They always look the same, one could say that I myself looked so to the others. People you can neither recognize nor remember, such people are what the Firm needs. He tried it cordially. Good evening. It isn't good. Why not? How are you? The same as you, with the difference that I don't steal. They didn't tell me you were like this. What did they tell you? We'll talk about that later, take it slow. How are you? None of your business. You won't offer me anything? No, cut it short. How are you getting on with the neighbors? As always.

pro mě mělo strategickej význam, získal jsem od ní velký množství léků a krém na hemeroidy, do velký lékárny poblíž se mi totiž vůbec nechtělo. Dost jsem se tou holkou sblížil, byla taková unylá a neměla nejmenší páru, neustále mě otravovala s historkou o světě jiným, než je ten, ve kterým žije, což mě teda nebetyčně štvalo, ale měla plnej, příjemnej hlas, kterej na mě platil, i přes všechny roky strávený v řiti světa s tou bandou chytráků.

A tak už přicházel podzim, většinu času jsem rybařil a polehával, neměl jsem jedinou knihu, protože jak je notoricky známo, knihy jsou plný blbostí, a tak jsem se škrábal a zapomínal, a tohle zapomínání bylo pro mě prioritou číslo jedna; svět na vás zapomene snadno, ale jak chcete zapomenout na svět? Trávil jsem příjemný večery na malý terásce, houpal se v pohodlným křesle a zastavoval tok veškerejch myšlenek, dokonce i těch zdánlivě nevinnejch a neškodnejch. A takhle mě našel i představitel Firmy, zrovna když jsem vdechoval smůlu ze stromů, v křesle před chalupou, jen krůček od novýho snu.

Vždycky vypadaj úplně stejně, dá se říct, že tak jsem pro ostatní vypadal i já. Lidi, který si ani nevybavíte, ani je nepoznáte, právě takový Firma potřebuje. Nejdřív to zkoušel žoviálně. Dobrej večír. Dobrej teda není. Proč ne? Jak se vede? Stejně jako tobě, s tím rozdílem, že nekradu. Neřekli mi, že seš na tom takhle. A co ti teda řekli? O tom hodíme řeč pozdějc, vezmeme to pomalu. Jak se vede? Po tom ti nic není. Nic mi nenabídneš? Ne, zkrať to. Jak vycházíš se sousedama? Jako vždycky. Neznám je. A znají oni tebe? To se ptej jich. Víš, proč mě poslali? Ne, ale vidím, že se tak stalo. Poblíž tu máš jednu dvojici. To teda nemám. Hele, s tímhle přibrzdi. Jsou tu, tři sta metrů od tebe. Jsou už starší. Starší než ty. Takže máme loveckou sezónu penzistů?

I don’t know them. Do they know you? Ask them. You know why they’re sending me? No, but I can see they’ve sent you. You have two men near here. I have no one. OK, don’t go too far with that. They are here, three hundred meters further down. They’re older. Older than you. The season of hunting the retired ones? Everything else is all right, the mummies have now left? You’re tiring me, the boss sends his regards. You know what it means? Let me hear. The house is bugged. It isn’t like yours, prefab, it’s real. Mine is also real. Theirs isn’t prefab, fuck it. They’re staying here for five more days, as far as we know. I’ve brought you a computer. What for? To listen to the recordings. Why don’t you come over to fetch them when it’s over? I’ll come if there’s anything. You’ll call me. Why would I do that? Because the boss sends his regards. And because you never leave anything unfinished. And because you are by chance closest to them. Have done with that, and then you can keep on dying in peace. What if there’s nothing? Nothing.

translation Nataša Srdić

Všecko ostatní je v cajku, mumie už odjely? Ty seš ale únavnej, pozdravuje tě šéf. Víš přece, co to znamená? Poslouchám. Chalupa je napíchnutá. Není jako ta tvoje montážní, je pravá. Ta moje je taky pravá. Jejich není montážní, vyser si. Pokud víme, budou tu ještě dalších pět dní. Přinesl jsem ti počítač. K čemu? K poslechu nahrávek. Až bude po všem, proč si je nepřijedeš vyzvednout? Dorazím, kdyby něco. Zavoláš mi. Proč bych to dělal? Protože tě pozdravuje šéf. A protože po sobě nikdy nenecháváš žádnou nedodělávku. A protože jim seš čirou náhodou ze všech nejblíž. Dodělej to a pak si tu můžeš nadále v klidu umírat. Co když nic nebude? Tak nic.

překlad David Vichnar

AUTHORS / AUTOŘI

PASCALLE BURTON

IS BASED in Meanjin/Brisbane, Australia. She is an experimental poet, artist and performer with an interest in conceptual art and cultural theory.

SÍDLÍ v australském Meanjin/Brisbane. Je experimentální básnířkou, umělkyní a performerkou se zájmem o konceptuální umění a kulturní teorii.

MEGAN GETTE

IS THE AUTHOR of *Majority Reef* (Inside the Castle, 2020) and several chapbooks. She is currently a PhD candidate in anthropology at the University of Texas at Austin.

JE AUTORKA *Většinového útesu* (Inside the Castle, 2020) a několika kratších sbírek. V současnosti je též doktorandkou v oboru antropologie na Texaské univerzitě v Austinu.

GAIA GINEVRA GIORGI

IS a poet and performer. In 2019, she created a performance *Proprio come per le formule magiche* ("Just Like the Magic Formulas"), which exceeds mere poetry lyrics by connecting the body, word, and machine.

JE básnířka a performerka. V roce 2019 Giorgi vytvořila performanci *Proprio come per le formule magiche* ("Úplně jako magické formule"), která přesahuje rámec poezie tím, jak propojuje tělo, slovo a stroj.

JAKE GOETZ

IS a poet and the editor of the online magazine *Marrickville Pause*. He currently lives by a drowned valley estuary on Gadigal land, where he is a PhD candidate in Writing/Literature at The Writing and Society Research Centre, Western Sydney University.

JE básník a editor online magazínu *Marrickville Pause*. V současnosti žije u ústí zatopeného údolí na území Gadigal, kde je doktorandem psaní/literatury Centra psaní a společenského výzkumu na Západní sydneyské univerzitě.

AUTHORS / AUTOŘI

MARIE ILJAŠENKO

IS a poet and a writer.. Her debut collection of poems *Osip míří na jih* ("Osip is Heading to the South") was published in 2015 and nominated for the Magnesia Litera Prize. She is active as a translator and works as an editor in the publishing house. She lives in Prague.

JE básnířka a spisovatelka. Debutovala v roce 2015 sbírkou *Osip míří na jih* (nominace na cenu Magnesia litera). Pracuje jak nakladatelská redaktorka a příležitostně překládá z ruštiny, polštiny a ukrajinštiny,
píše povídky a eseje. Žije v Praze.

KATIA SOPHIA DITZLER

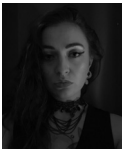

STUDIED Interdisciplinary Art and Cultural Anthropology in Leipzig, Berlin, Kyiv, and Moscow. Her work explores the intersections of literature, music, video, as well as performance art.

VYSTUDOVALA Interdisciplinární antropologii umění a kultury v Lipsku, Berlíně, Kyjevě a Moskvě. Ve své tvorbě sleduje průsečíky literatury, hudby, videa a performance.

JOHANNES GÖRANSSON

IS THE AUTHOR of eight books - most recently POETRY AGAINST ALL and Transgressive Circulation: Essays on Translation - and the translator of several more.

JE AUTOREM osmi knih - nejnovějšími z nichž jsou POEZIE PROTI VŠEM a Transgresivní cirkulace: Eseje o překladu - a překladatelem mnoha dalších.

RICHARD MAKIN

IS a writer and artist. His publications include the fictions *Concussion Protocols, Mourning, Dwelling, Forword* and *Universlipre.* His next novel is *Work*, to be published by Equus Press.

JE spisovatel a umělec. Mezi jeho publikace patří *Protokoly o otřesech mozku*, *Truchlení*, *Dlení*, *Forword* a *Universlipre*. Jeho příští knihou bude *Work* (Dílo), která vyjde u Equus.

AUTHORS / AUTOŘI

REBECCA JESSEN

IS a timeless boi. a linen daddy. a random shy poet. a sleeping body that remembers desire. a comet trail. a body that is a bridge. a moonstruck adolescent. an incomplete list poem. a lesbian, but… Her debut poetry collection *Ask Me About the Future* was recently shortlisted for multiple awards.

JE nadčasový boi. plátěný taťka. náhodný stydlivý básník. spící tělo které si pamatuje touhu. stezka komety. tělo které je mostem. pomatený puberťák. nedokončená seznamová báseň. lesbička, ale… Její debutová sbírka poezie *Zeptej se mě na budoucnost* byla nedávno nominována na několika literárních cen.

PHILLIP O'NEIL

HAS WORKED as a journalist and editor for a variety of publications. *Mental Shrapnel*, based partly in Prague, is his first novel. He is currently writing a second, set in the Czech Republic.

PRACOVAL jako novinář a editor pro mnoho projektů. *Mental Shrapnel* (*Šrapnel v duši*) se částečně odehrává v Praze, a jde o jeho první román. Momentálně má rozpracovaný druhý, který se celý odehrává v České Republice.

AUDREY SZASZ

(AKA ZUTKA) is a London-based writer, performer and sound designer with roots in Central Europe. Her experimental narratives combine vivid prose with exotic imagery and macabre satire.

(TÉŽ ZNÁMÁ JAKO ZUTKA) je v Londýně sídlící spisovatelka, performerka a zvuková designérka s kořeny ve střední Evropě. Její experimentální narativy kombinují vitální prózu s exotickou obrazností a děsivou satirou.

OLGA STEHLÍKOVÁ

WORKS as a freelance writer, editor and critic with a focus on contemporary Czech literature. She has founded the Ravt on-line magazine, she moderates literary programmes in Czech Broadcasting and works as book editor.

PŮSOBÍ jako nakladatelská i časopisecká redaktorka, editorka a literární publicistka. Připravuje Ravt on-line magazín, oderuje dva pravidelné pořady věnované literatuře na stanici Český rozhlas – Vltava.

AUTHORS/AUTOŘI

CANDICE WUEHLE

LIVES in Lawrence, Kansas. She is the author of the novel MONARCH (Soft Skull, 2022) as well as three collections of poetry. Her studies focus on the relationship between trauma, memory, and the occult.

ŽIJE ve městě Lawrence v Kansasu. Je autorkou románu MONARCHA (Soft Skull, 2022) a také tří sbírek poezie. Ve svých studiích se zaměřuje na vztah mezi traumatem, pamětí a okultismem.

KAROLINA ZAPAL

IS an itinerant poet, essayist, translator, and author of two books: *Notes for Mid-Birth* and *Polalka*. As an immigrant and activist writer, she writes frequently about her native Poland, languages, borders, and women's rights.

JE potulnou básnířkou, esejistkou, překladatelkou a autorkou dvou knih: *Zápisky k polo-narození* a *Polalka*. Jakožto imigrantka a aktivistická spisovatelka často píše o svém rodném Polsku, jazycích, hranicích a ženských právech.

JAMES KNIGHT

IS an experimental poet and artist. His visual poetry has been exhibited at the Poetry Café in London and in online exhibition spaces such as Poem Atlas and Mellom Press. Latest publications include *Machine*, *(dis/re)membered*, *Rites & Passages* and *Bloods Dream*.

JE experimentální básník a umělec. Jeho vizuální poezie byla vystavena v Poetry Café v Londýně a v online výstavních prostorech jako jsou Poem Atlas nebo Mellom Press. Mezi jeho nejnovější publikace patří *Stroj*, *(dis/re) membered*, *Obřady & průchody* a *Krvavý sen.*

CARRIE LORIG

IS THE AUTHOR of *The Pulp vs. The Throne* as well as several chapbooks, including *The Book of Repulsive Women*. She is a doctoral student in School Psychology at Georgia State University with a focus on trauma and trauma-informed care.

JE AUTORKOU *The Pulp vs. The Throne a* také několika sbírek včetně *The Book of Repulsive Women.* Je doktorandkou oboru školní psychologie na Georgijské státní univerzitě a zaměřuje se na trauma a péči trauma zohledňující.

AUTHORS / AUTOŘI

MARTIN ZET

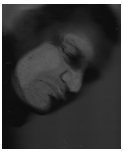

IS a Czech artist, performer, and sculptor. His artistic activity also covers drawing, photography, happening and author books. His most recent work is the author book, *Star* (2021), a reflexion of his four-month stay at the Motol landfill last year.

JE český umělec, performer a sochař. Spektrum jeho tvorby zahnuje také kresbu, fotografii, video, happening nebo autorskou knihu. Jeho nejnovější prací je autorská kniha *Hvězda* (2021), v níž provádí reflexi svého čtyřměsíčního loňského pobytu na motolské skládce.

ELLA O'KEEFE

IS a poet and researcher who lives in Melbourne on the unceded lands of the Boon Wurrung and Woi Wurrung language groups of the Eastern Kulin Nations. Her debut collection *Slowlier* was published by Cordite Books in January 2021.

JE básnířka a výzkumnice žijící v Melbourne v nepoddajných oblastech jazykových skupin Boon Wurrung a Woi Wurrung východních Kulinských národů. Její debutová sbírka *Pomaleji* byla vydána nakladatelstvím Cordite Books v lednu 2021.

MUANIS SINANOVIĆ

IS a Slovenian poet and essayist. He has published four collections of poetry and a collection of prose essays. In 2020, a book selection of his poems was published in Serbia. He is the recipient of two national awards.

JE slovinský básník a esejista. Publikoval čtyři sbírky poezie a jednu sbírku prozaických esejí. V roce 2020 vyšel výběr z jeho básní v Srbsku. Je držitelem dvou národních cen.

JAN ŠKROB

IS THE AUTHOR of three books of poetry, Pod dlažbou (2016), Reál (2018), and Země slunce (2021). His poetry teeters at the intersections of the personal and the political, the fictitious and the real.

NAPSAL tři básnické sbírky: Pod dlažbou (2016), Reál (2018) a Země slunce (2021). Jeho poezie se pohybuje v průsečících osobního a politického, fikce a skutečnosti.

SRĐAN SRDIĆ

IS THE AUTHOR of four novels, two short-story collections, and a book of essays. He's won the following literary awards: *Ulaznica* (2007), *Laza Lazarević* (2009), *Biljana Jovanović* (2012), *Edo Budiša* (2012), and a scholarship from the *Borislav Pekić Fund* (2010).

JE AUTHOREM čtyř románů, dvou povídkových sbírek a knihy esejí. Obdržel tato literární ocenění: *Ulaznica* (2007), *Laza Lazarević* (2009), *Biljana Jovanović* (2012), *Edo Budiša* (2012) a štipendium od *Fondu Borislava Pekiće* (2010).

Panasonic
M40
Pana
XB/WIDE

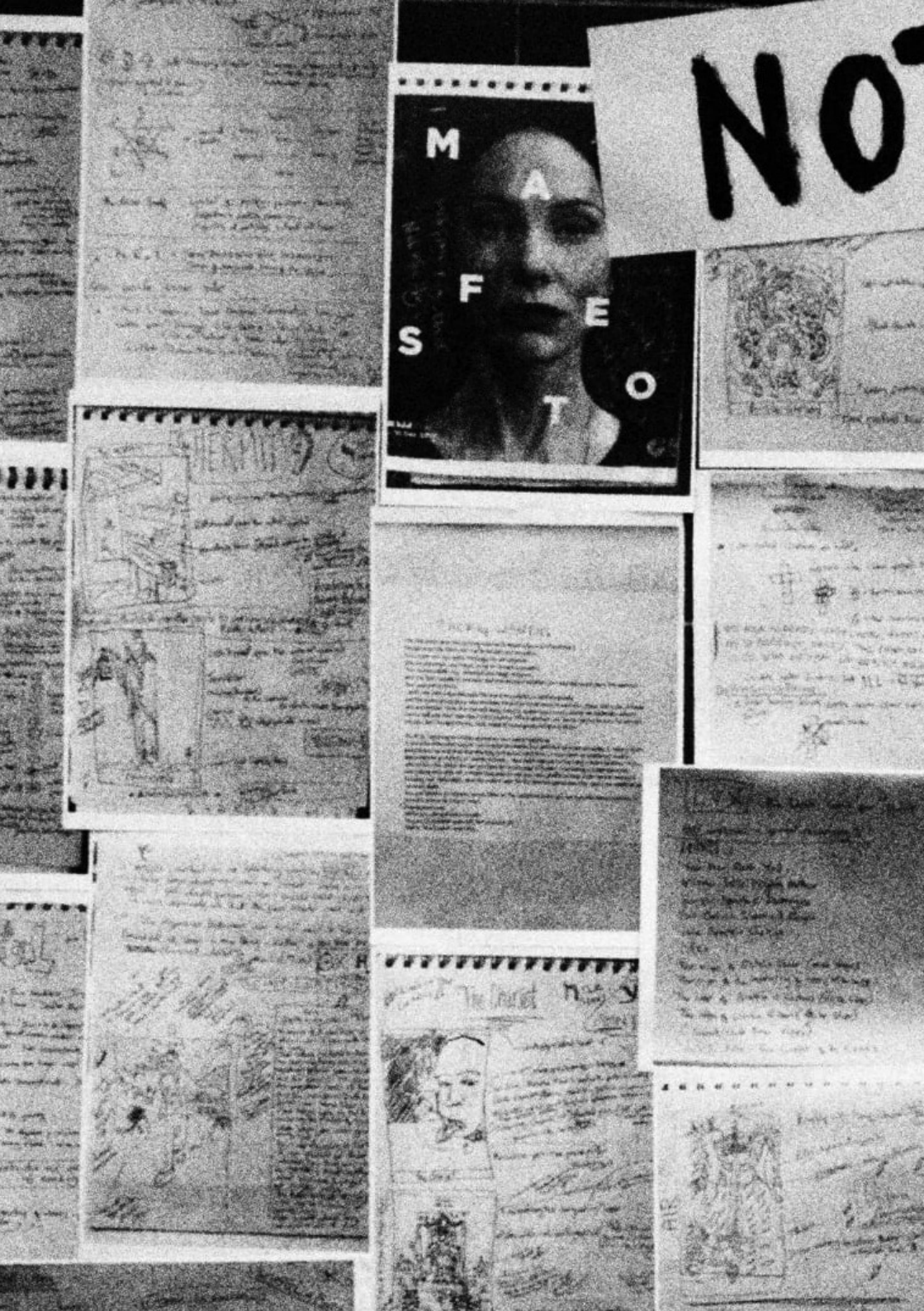
NO
M A F E S O T

MICHAEL J. ROWLAND

PLEASE STAND
BY
WE ARE
EXPERIENCING
TECHNICAL
DIFFICULTIES

PLEASE STAND
BY
WE ARE
EXPERIENCING
TECHNICAL
DIFFICULTIES
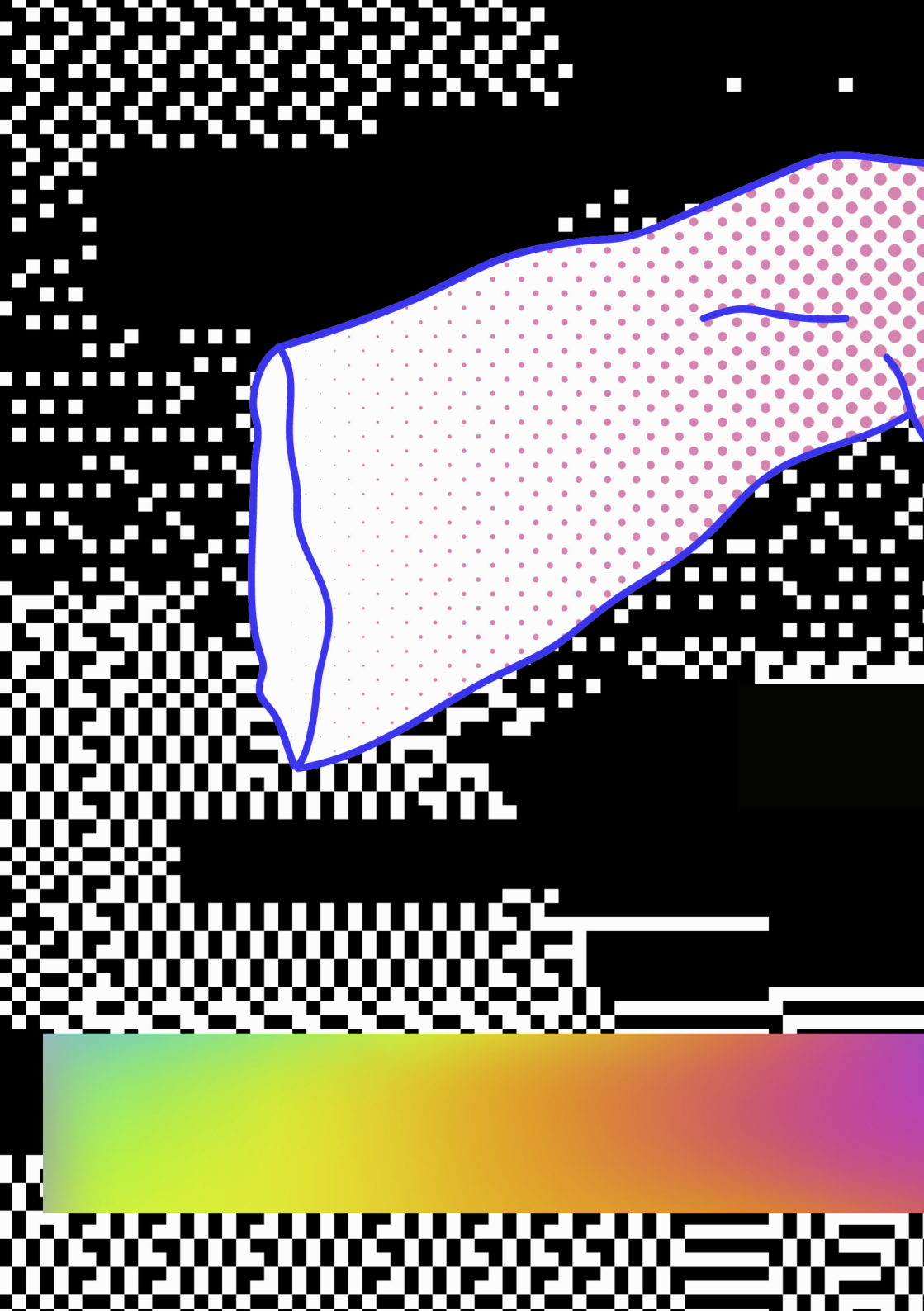
www.praguemicrofestival.com